Issued--31-10-1957

265
ASO(B)

MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

1469

OFFICIAL REPORT

MONDAY, 1st JULY 1957

VOLUME II—No. 4

CONTENTS

		PAGES
I	Questions and Answers	167-179
II	Motion re recommendations of the Business Advisory Committee.	179-181
III	General discussion on the Budget for the year 1957-58 ..	181-236
IV	Papers laid on the table of the House	237

V211,31 N57
N57.2.4
Ph. 64754

...e Department (Assembly)
Madras

V211,31 N57
N57-2.4

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Monday, 1st July 1957.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Cash contribution for local development works.

* 37 *Q.*—SRI M. JAGANNATHAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the total cash contribution realised from the Public for the Local Development works in 1954-55 and 1955-56?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The cash contributions realised from the public for works taken up under the Local Development Works Programme are as follows :—

Year. (1)	Amount of cash contribution realized. (2)
	RS.
1954-55	5,40,592 (Rupees five lakhs, forty thousand five hundred and ninety-two only.)
1955-56	5,59,825 (Rupees five lakhs, fifty-nine thousand eight hundred and twenty-five only.)

64754

SRI M. JAGANNATHAN : தலைவர் அவர்களே, இந்த ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் எடுக்கப்படும் வேலைக்கு மக்கள், செலவுத் தொகையில் நான்கிலொரு பங்கைக் கட்டவேண்டுமென்று விதி இருக்கிறது. கிராமப் பகுதிகளில் பெரும்பாலான மக்கள் வறுமையில் இருக்கிற காரணத்தால், அவர்களுடைய பங்குத் தொகையைக் கட்ட முடியவில்லை. ஆகவே, எந்த விதமான அபிவிருத்தித் திட்டமும் இந்த ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் கிராமப் பகுதிகளில் நடக்காமலிருக்கின்றன. ஆகவே, சர்க்கார் நான்கிலொரு பங்கு பணம் வாங்குவதற்குப் பதிலாக நான்கிலொரு பாகம் வேலை செய்து ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் வேலைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளலாமென்று உத்திரவிட முன் வருவார்களா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் அங்கத்தினர் சொன்ன யோசனை முன்னாலேயே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, நடைமுறையில் அவ்வாறு தான் நடந்துகொண்டு வருகிறது. ரொக்கமாக மக்களிடமிருந்து பெற்றதற்கானபுள்ளி விவரம் நான் இப்பொழுது கொடுத்தது, இது தவிர வேலை செய்தும், வேறு சாமான்கள் கொடுத்தும் இருக்கிறார்கள். 1954-55-ல் ரூ. 33,53,023ம், 1955-56-ல் ரூ. 71,02,257-ம் பொருமான வேலையும் சாமான்களும் மக்களிடமிருந்து கிடைத்திருக்கிறது. 1955-55-ல் ரூ. 1,12,20,004 பொருமான வேலையும், 1955-56-ல் ரூ. 2,31,81,423 பொருமான வேலையும் நடைபெற்றிருக்கின்றன. அப்படியிருக்கும்போது, கனம் அங்கத்தினர், 'அபிவிருத்தி வேலை ஒன்றுமே நடைபெறவில்லை' என்று சொல்வது இருப்பதை மறைப்பதாகும்.

SRI M. JAGANNATHAN : ஹரிஜனங்களைப் பொறுத்த மட்டில், நான்கிலொரு பாகம் கட்டவேண்டியது அவசியம் இல்லை என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருந்தபோதிலும், ஹரிஜனங்கள் வாழ்கின்ற பகுதிகளாகிய சேரிகளில், ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்களின் கீழ், எந்த விதமான வேலையும் நம்முடைய மாகாணத்தில் செய்யப்படவில்லை என்பது உண்மைதானா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஹரிஜனங்களுக்கும் நிறைய செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், ஒவ்வொரு இடத்திலும் செயயப்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்வதற்கு நான் தயாராயில்லை. ஹரிஜனங்கள், குடிதண்ணீரைப் பொறுத்த வரையில்தான், எந்த விதமான பணமும் கட்டவேண்டிய அவசியம் இல்லை. மற்ற திட்டங்களுக்கு அவர்கள் ஏதாவது ஓரளவு உதவி செய்துதான் ஆகவேண்டும். ஆகையால், ஹரிஜனங்கள் வாழ் சேரியில் வேலைகள் நடக்கவில்லை என்று கனம் அங்கத்தினர் சொல்வது சரி அல்ல.

SRI N. R. THIAGARAJAN : எல்லா ஜில்லாக்களிலும் சர்க்காரிலிருந்து 50 பர்சென்ட் உதவியும், ஜில்லா போர்டிலிருந்து 25 பர்சென்ட்டும், பொது ஜனங்களிடமிருந்து 25 பர்சென்ட்டும் என்று இருக்க, மதுரை ஜில்லாவில் மட்டும் 40 பர்சென்ட் தான் சர்க்கார் உதவி, ஜில்லா போர்டிலிருந்து 25 பர்சென்ட், பொது ஜனங்களிடமிருந்து 35 பர்சென்ட் என்று உத்திரவு போட்டிருப்பது காரணமாக, மதுரை ஜில்லாவிலே இத்தகைய ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்ட வேலைகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மூன்றரை லட்ச ரூபாய்க்கு மேல் "சரண்டர்" செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, மேற்படி உத்திரவைத் திருத்தி, மதுரை ஜில்லாவிலும் சர்க்கார் உதவி 50 பர்சென்ட் இருக்குமாறு உத்திரவு போடப்படுமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : மதுரை ஜில்லாவில் சர்க்காருடைய பங்கு 40 பர்சென்ட் தான் என்று எப்படி நிர்ணயித்தார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. சர்க்கார் பங்கைப் பொறுத்த வரையில், எல்லா இடங்களிலும் 50 பர்சென்ட் கொடுக்க உத்திரவிட்டிருக்கிறது. ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் எவ்வளவு கொடுப்பது என்பது அந்தந்த ஜில்லாவிலுள்ள ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் பண வசதியைப் பொருத்து இருக்கிறது.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : Can the Hon. the Minister tell whether there was any amount from out of the Central grants which was allowed to lapse?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கொடுத்ததற்கு மேல் செலவழித்திருக்கிறோமேயொழிய, ஒன்றும் "லாப்ஸ்" ஆகவில்லை.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : இந்தத் திட்டத்தின் கீழ், ஜனங்களிடமிருந்து ரொக்கப் பணத்திற்குப் பதிலாக, சிரமம் மூலமாகவும், சாமான்கள் மூலமாகவும் உதவியை சர்க்கார் எதிர்பார்க்கிறது என்பது உண்மை அல்லவா ?

மேலும், இந்தத் திட்டத்தின் கீழ், சேலம் ஜில்லாவில், இப்பொழுது உள்ள நிலையில் கட்டிடங்கள் கட்டி முடிப்பதற்கு வேண்டிய அளவு பணம் வேண்டுமென்று கோரியும், பணம் கிடைக்கவில்லை என்று பல விண்ணப்பங்கள் சர்க்காருக்கு வந்திருக்கின்றன என்பது உண்மையா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நான் முன்னாலே சொன்ன பிரகாரம், சிரமதானம் மூலமாகவும், சாமான்கள், கருவிகள் கொடுப்பதன் மூலமாகவும் அதிகமான வேலை நடந்திருக்கிறது. சேலம் ஜில்லாவில் மாத்திரமல்ல, மற்ற ஜில்லாக்களிலும் இன்னும் வேலைகள் அதிகமாக செய்யப்பட வேண்டுமென்று மக்கள் கோருகின்றார்கள்.

SRI T. S. RAMASWAMI PILLAI : அரசாங்கத்தினுடைய பகுதி 50 சதமானம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். கன்யாகுமரி ஜில்லாவில் ஜில்லா போர்டு இல்லாத காரணத்தால், அங்கு எந்த ஸ்தாபனத்திடமிருந்து இந்த 25 சதமானம் பெறப்படுகிறது ? ஜனங்களிடமிருந்து எத்தனை சதமானம் கோரப்படுகிறது என்று கனம் அமைச்சரவர்கள் சொல்வார்களா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கன்யாகுமரி ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில், அப்பகுதி திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யத்தோடு சேர்ந்திருந்தபோது சர்க்கார் 2-3 தொகையும், மக்கள் 1-3 தொகையும் கொடுத்து வந்தார்கள். அதே முறையை இன்னும் அனுஷ்டிப்பது என்று தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI K. R. VISWANATHAN : அவைத் தலைவர் அவர்களே, இட வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் குடிதண்ணீர் வசதித் திட்டங்களுக்கு ஹரிஜன மக்கள் எப்படி ஒன்றும் கொடுக்க வேண்டியதில்லை என்ற விதி இருக்கிறதோ, அதே போல, பிற்பட்ட மக்கள் வாழும் பிரதேசங்களிலும், குடிதண்ணீர் வசதியைப் பொறுத்த மட்டில், ஒன்றும் கொடுக்க வேண்டியதில்லை என்ற விதியை ஏற்படுத்தி, பிற்பட்ட மக்களுக்கும் அச்சலுகை காட்டப்பட்டு வருகிறதா? அத்துடன், இப்பொழுது ரோடு வசதி திட்டங்களிலும் ஹரிஜனங்களுக்கு சலுகை காட்டப்படுவது போல, அதாவது ஹரி ஜனங்கள் பத்து சத விகிதம் கொடுத்து உதவினால் போதும் என்ற முறை இருக்கிறதைப்போல, பிற்பட்ட மக்கள் வாழ்கின்ற பிரதேசங்களிலும், இட வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் ரோடு போடும் திட்டங்களில் ஹரிஜனங்களுக்குள்ள சலுகையை பிற்பட்ட மக்களும் பெற சர்க்கார் வழி செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஹரிஜனங்களைப் பொருத்த மட்டில், அவர்கள் தனிப்பட்ட இடங்களிலே வசிக்கின்றார்கள். ஆகையால் அவர்களுக்கென்று இன்ன இன்ன வேலைகள் என்று தனியாக ஒதுக்கி விட முடியும். ஆனால், அதுபோல் பிற்பட்ட வகுப்பினர் தனியாக வசிக்கும் பிரதேசம் ரொம்பக் குறைவு. எந்த இடத்திலாவது பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் சேர்ந்து வசித்தாலும், ஹரிஜனங்களைவிட அவர்கள் பொருளாதார நிலைமையில் உயர்ந்திருப்பதனால், இந்த ஓரளவு பங்கையாவது அவர்கள் கொடுப்பது நியாயம் என்று சர்க்கார் கருதுகின்றது. ஆகையால், அந்த அடிப்படையில்தான் வேலை நடைபெறுகிறது.

SRI M. JAGANNATHAN : ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் செய்யப்படும் வேலைகளுக்கு மக்கள் $\frac{1}{4}$ பங்கு பணம் கட்டலாம், அல்லது $\frac{1}{4}$ பங்கு உழைப்பு மூலமாகச் செலுத்தலாம் என்ற விதி இருந்தாலும், குறிப்பாக தென்னாற்காடு போன்ற ஜில்லாக்களில் ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்களை நிறைவேற்றும் அதிகாரிகள், $\frac{1}{4}$ பங்கு பணம்தான் கட்ட வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிற காரணத்தாலும், ஏழை மக்கள் பணம் கட்ட முடியாத காரணத்தாலும் எந்த விதமான அபிவிருத்தி வேலையும் நடைபெற முடியவில்லை. குறிப்பாக, தென்னாற்காடு ஜில்லாவில், எந்த விதமான அபிவிருத்தி வேலையும் நடக்கவில்லை என்று சர்க்காருக்குத் தெரியுமா ? இதை நிவர்த்திக்க சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளலாமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : குறிப்பாக எந்த இடத்திலாவது இம்மாதிரி நடந்திருப்பதாக கனம் அங்கத்தினர் தெரிவித்தால், அதைப்பற்றி நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

SRI T. T. DANIEL : May I know from the Hon. Minister the total cash contribution realised from the public in Kaniyakumari district?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I would like to have notice.

SRI T. M. NALLASWAMI : ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்ட வேலைகளுக்காக திருச்சி ஜில்லா போர்டும் இதுவரை "25 சதவீதம் கொடுத்து வந்தது. ஆனால், சமீபத்திலே, ஜில்லா போர்டு நிதியிலிருந்து "25 சதமானம் கொடுக்கவேண்டாம்" என்று சர்க்கார் உத்திரவு பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். அவ்வாறு உத்திரவு பிறப்பித்ததினால், பல வேலைகள் செய்ய முடியாமல் நின்றுவிட்டன. ஆகவே, சமீபத்தில் போட்ட உத்தரவை ரத்து செய்து, பழையபடி ஜில்லா போர்டு நிதியிலிருந்தும் 25 சதவீதம் ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்ட வேலைகளுக்காக கொடுக்கவேண்டும் என்று சர்க்கார் உத்திரவு பிறப்பிப்பார்களா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஜில்லா போர்டினிடத்திலே நிதி இருந்தால், சர்க்காரை எதிர்பார்க்காமலேயே இத்திட்டங்களுக்குக் கொடுக்கலாம். அப்படிக் கொடுப்பதற்கு ஜில்லா போர்டினிடத்திலே நிதி வசதி இருந்தால், இப்பொழுதே இந்த உத்திரவை மாற்றுவதற்கு சர்க்கார் தயாராக இருக்கும்.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : சில இடங்களில் மக்கள் நாலில் ஒரு பங்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று இருப்பதை ஏமாற்றுவதற்காக தொகை எஸ்டிமேட்டில் கூட்டிப் போட்டு தனி நபர் யாராவது காண்டிராக்ட் எடுக்கச் செய்வதன் மூலம் ஏமாற்று வேலை நடப்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதுமாதிரி சில இடங்களில் இருக்கலாம். ஆனால் அதுமாதிரி எல்லா இடங்களிலும் நடப்பதாகச் சொல்வது தவறு. அது மாதிரி எங்காவது நடந்திருப்பது தெரிந்தால் சர்க்காரின் கவனத்திற்கு வரும் பட்சத்தில் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

SRI A. VEDARATHNAM PILLAI : கடந்த 52-ம் வருஷத்திலும், 55-ம் வருஷத்திலும் தஞ்சாவூர், ராமனாதபுரம் ஜில்லாக்களில் பலத்த புயல் வீசியதன் காரணமாக இந்த அபிவிருத்தி வேலைத் திட்டங்கள் எல்லாம் பல மாதங்கள் நிறுத்தி வைக்கப்பட நேர்ந்தது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியும். அந்த மாதிரி நிறுத்தி வைக்கப்பட்ட இடங்களில் ஐந்தாண்டு காலத்திற்குள் திட்டம் முடியாவிட்டாலும் இன்னும் சிறிது காலம் நீட்டி அதற்குள் முடிக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா ? அவ்வாறு நீட்டிக்கொடுப்பதானால் எவ்வளவு காலம் நீட்டிக்கொடுக்கப்படும் என்றும் அறிவிப்பார்களா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அந்த மாதிரி இடங்களில் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும் என்று நம்புகிறேன். அந்த இடங்களில் திட்டப் பிரகாரம் தான் வேலை நடக்கும். ஏதோ ஒரு காரணத்திற்காக காலத்தை நீட்டிக்கொண்டு போவது என்பது கஷ்டம். இதில் நாம் கவனிக்கவேண்டியது என்னவென்றால் தேசிய அபிவிருத்தி வேலை, சமுதாய நலத் திட்டம் என்பவைகள் எல்லா இடங்களிலும் விஸ்தரிக்கப்படுகின்றன. ஆகவே ஸ்தலத் திட்டங்கள் அநேக இடங்களில் சுருங்கிக் கொண்டு வருகின்றன. சென்ற வருஷ அளவுக்கு இந்த வருஷம் ஒதுக்க வைப்பதற்குப் போதுமான பணம் இல்லை. அவசியமும் இல்லை என்று கருதுகிறேன்.

SRI K. RAMACHANDRAN : மக்களிடமிருந்து நாலில் ஒரு பங்கு தொகையோ அல்லது உழைப்போ பெறுவது இப்போது நீதியாக இருக்கும் போது ராமனாதபுரம் ஜில்லாவில் அதிகாரிகள் மக்கள் உழைப்புக்கு முதலில் இடம் கொடுக்கமாட்டோம், தொகைதான் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அப்படி ஏதாவது சர்க்கார் உத்திரவு உண்டா என்று கேட்கிறேன் ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கூடிய வரையில் சிரமதானம் மூலமாக செய்யவேண்டுமென்று தான் கொள்கை. அங்குள்ள அதிகாரிகள் வேறு விதமாகச் சொல்லியிருந்தால், அது பற்றி தகவல் கிடைத்தால் கவனிக்கிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்ட வேலை சீக்கிரமாக முடிவதற்கு பிர்க்கா அடிப்படையில், கிராம அடிப்படையில் சர்வ கட்சி கமிட்டிகளை அமைத்து அதன் மூலம் சரியான முறையில் அவ் வேலைகளைக் கண்காணிப்பதற்குச் சர்க்கார் முயற்சி எடுக்குமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்பொழுதே ரொம்ப நன்றாக நடந்து வருவதாகத் தான் எல்லோரும் கருதுகிறார்கள். சர்வ கட்சிக் கமிட்டியைப்போட்டு குழப்பத்தை உண்டாக்கவேண்டாமென்று நினைக்கிறேன்.

SRI K. R. VISWANATHAN : பொருளாதாரத் துறையில் பின் தங்கிய பிரதேசங்களில் வறண்ட பிரதேசங்களில் வாழ்கின்ற பிற்பட்ட மக்களும், ஹரிஜன மக்களும் ஒரே நிலையில் தானிருக்கிறார்கள் என்பதை

அரசாங்கத்தார் உணர்வார்கள். ஆகவே ஹரிஜனங்களுக்கு உள்ளதுபோல, பிற்பட்ட மக்களுக்கும் ரோடு போடுவதில் அந்தச் சலுகையைத் தர சர்க்கார் முன் வருவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : வரண்ட பிரதேசங்களில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் வேலை இல்லாமல் இருக்கக் கூடிய ஓய்வு காலம் நிறைய இருக்கிறது. பணத்தின் மூலமாக நாலில் ஒரு பங்கு கொடுக்கக்கூடிய நிலையில் அவர்கள் இல்லாமல் இருந்தாலும் உழைப்பின் மூலமாக அதற்கு வேண்டிடிய தொகையைக் கொடுக்க அவர்களால் முடியும். உழைப்பின் மூலமாகவாவது தங்கள் பகுதியைச் செலுத்துவதற்கு பிற்பட்ட பிரதேசங்களில் இருப்பவர்கள் முன் வர வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய வசதி இருக்கிறதென்றுதான் கருதுகிறேன்.

SRI M. S. SELVARAJAN : ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலைகளை இவ் வருஷமும் தொடர்ந்து நடத்துவதற்கு மத்திய சர்க்கார் மானியம் ஒதுக்கி இருக்கிறார்களா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சென்ற வருஷம் போல அதிக அளவில் ஒதுக்கவில்லை என்றாலும், இந்த வருஷமும் சிறிய அளவில் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள்.

Rise of paddy price in Tanjore.

* 38 *Q*.—SRI A. VEDARATHNAM PILLAI (on behalf of Sri M. D. Thiyagaraja Pillai) : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(*a*) the present price of paddy and rice in Tanjore; and

(*b*) the steps the Government propose to take to keep the price at a fair level?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) & (*b*) The attention of the hon. Member is invited to the statement made on the floor of the House on 5th May 1957 by the Minister for Finance on behalf of the Minister for Home, with reference to the notice of motion given by him under Rule 40 of the Madras Assembly Rules regarding the sudden rise in the price of paddy and rice in Tanjore district and the steps taken by the Government to stop it.

SRI T. SAMPATH : நெல்லுக்கு உயர்ந்த பட்ச விலையையும், குறைந்தபட்ச விலையையும் நிர்ணயிக்க சர்க்காருக்கு உத்தேசம் உண்டா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : தற்காலம் அந்த உத்தேசம் இல்லை.

SRI N. K. PALANISAMI : உணவு விலையைக் குறைப்பதற்கு ஜோன்கள் ஏற்படுத்துவது ஒரு நல்ல முறை. ஆகவே இந்த ஜோன்களுக்கு ஏற்பாடு செய்வதைப் பற்றி மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து தகவல் வந்திருக்கிறதா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : "ஜோன் ஏற்படுத்துவதா ? எவ்வாறு ஏற்படுத்துவது?" என்பது பற்றி இன்னும் ஒரு தகவலும் கிடைக்கவில்லை. அது பற்றி முடிவு செய்யவில்லை. வருகிற ஜூலை மாதம் மூன்றும் தேதி தென் பிராந்திய மண்டல உணவு அமைச்சர்கள், மத்திய சர்க்கார் அமைச்சர் ஆகியோர் கூடி இதைப் பற்றிப் பேசப் போகிறார்கள்.

SRI S. PAKKIRISWAMI PILLAI : கனம் நிதி அமைச்சர் தன்னுடைய ரிப்போர்ட்டில் அதன் விலை என்ன என்பதைப்பற்றி அன்றைய தினம் சொன்னாலும் கூட இப்போது இருக்கும்படியான அரிசி நெல் இவற்றின் சராசரி விலை எவ்வளவு என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்ல முடியுமா?

[1st July 1957

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இப்போது அறுவடை முடிந்தவுடன் விலை குறைந்து எப்ரல் விலைக்கு ஏறக்குறைய வரும். ஆனால் இப்போது அரிசி மணங்கு விலை 21 ரூபாய் சொச்சம். நெல் மணங்கு பதிமூன்று ரூபாய் இருபது நயா பைசா.

SRI A. VEDARATHNAM PILLAI : தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் இருந்து ஏராளமான அரிசி, நெல் மூட்டைகள் லாரிகளின் மூலமாக மலையாளத்திற்குச் சென்று அங்கிருந்து லட்சத் தீவிற்கும், லட்சத் தீவில் இருந்து பாகிஸ்தான், கோவா முதலிய இடங்களுக்கும் கொண்டு போகப் படுவது கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு தெரியுமா? இதைத் தடுக்க அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : தஞ்சாவூரில் இருந்து கேரள நாட்டுக்குக் கொண்டுப் போவது தெரியும். அங்கிருந்து வேறு பிரதேசங்களுக்குப் போவது பற்றி தகவல் இல்லை. ஆனால் இதைப்பற்றியும் கவனிக்கும்படியாக மத்திய அரசாங்கத்திற்குச் சொல்லியிருக்கிறோம்.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : உணவு தானிய விலையைப்பற்றி கவனித்து வருவதற்காக அரசாங்க உத்யோகஸ்தர் கொண்ட கமிட்டியை ஏற்படுத்தி இருப்பதாக முன்பு அறிவிக்கப்பட்டது. இப்போது இருக்கிற நெல் விலை அதிகம் என்று அந்தக் கமிட்டி கருதுகிறதா? அல்லது குறைவு என்று கருதுகிறதா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்போது இருக்கிற நெல் விலை குறைவு என்று கருதவில்லை, இதைவிட அதிகம் போகக் கூடாதென்றே கவலைப்படுகிறோம்.

SRI K. ANBAZHAGAN : தலைவர் அவர்களே, உணவு உற்பத்தி சிறிது சிறிதாக அதிகமாகி வருகிறது என்கிற தகவலைத் தருகின்ற அதே அரசாங்கம் உணவின் விலை நாளுக்கு நாள் ஏறிக்கொண்டு போகிறது என்று சொல்வது ஒன்றுக்கொன்று முரணாக இல்லையா? இதற்குக் காரணம் என்ன? எந்த இடத்தில் தவறுகள் இருக்கின்றன என்பதை உடனடியாகக் கவனிப்பார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : உணவு உற்பத்தி அதிகப்படுவது போல உணவை உட்கொள்ளுகிறவர்கள் அதிகப்பட்டு வருகிறார்கள். நமது ராஜ்யத்தில் போதிய உணவு உற்பத்தியானாலும் வேறு ராஜ்யங்களுக்கும் எவ்விதக் கட்டுப்பாடும் நிபந்தனையும் இன்றி கொண்டுபோவது அனுமதிக்கப்படுவதால் இந்த விலையேற்றம் ஏற்படுகிறது.

SRI N. K. PALANISAMI : நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சமீபத்தில் தஞ்சாவூருக்குச் சென்று திரும்பி வந்திருக்கிறார்கள். அங்கு ஏராளமான ஸ்டாக் இருப்பதைப் பார்த்திருப்பார்கள். பெரிய வியாபாரிகள் அறுவடைக் காலத்தில் விலை குறைவாக இருந்தபோது ஸ்டாக்கைச் சேர்த்துக் கொண்டு விலை அதிகமாக உள்ள இப்போது வெளியிடுகிறார்கள் என்பதும் தெரியுமா? இதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இப்போது என்னிடம் இருக்கும் தகவலில் இருந்து தஞ்சாவூரில் அரிசி ஸ்டாக் அதிகம் இல்லை என்று புலப்படுகிறது.

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR : சில இடங்களில் தானியமானது அதிகமாக இருப்பதாகவும் அதை வாங்குவதற்கு வியாபாரிகள் வரவில்லை என்றும் புகார் சொல்லப்படுகிறது. காரணம் என்னவென்றால் ஒரு விலை நிர்ணயிக்கப்போகிறார்கள், அந்த விலை என்று சரிவரத் தெரியும் வரையில் தானியத்தைக் கொள்முதல் செய்வதால் நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் ஏற்படும் என்பதற்காக யாரும் நெல்லை வாங்குவதற்கு முன்வராமல் அச்சப்படுவதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே சீக்கிரத்திலேயே ஒரு விலையை நிர்ணயிப்பார்களா ?

1st July 1957]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : எப்போது சர்க்கார் நிர்ணயிக்கக்கூடும் என்று சொல்வதற்கு இல்லை. தான்யக்கொள்முதல் செய்கிறவர்களில் ஸ்டாக் வைத்துக்கொள்ளுகிறவர்களுக்குத்தான் விலை நிர்ணயம் பற்றி அச்சம் ஏற்படக்கூடும். அவர்களைப் பற்றி அரசாங்கத்திற்குக் கவலையில்லை.

SRI S. B. ADITYAN : நியாய விலைக் கடைகளை எல்லா ஜில்லாக் 9-2 a.m.
களிலும் திறப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துவருகிறார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கூடியவரையில் நியாய விலைக்கடைகள் எல்லா ஜில்லாக்களிலும் திறக்கப்படுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுதான் வருகிறது.

SRI A. GOVINDASWAMI : இப்போது திறக்கப்பட்டிருக்கும் நியாய விலைக்கடைகளி எண்ணிக்கை போதுமானதாக இல்லாத காரணத்தால், எந்த எந்த இடங்களில் விவசாயிகளாக இல்லாமல் கைத்தறி நெசவாளர்களாகவும், தொழிலாளர்களாகவும் உளள மககள் அதிகமாக இருக்கின்றனரோ அந்த இடங்களிலெல்லாம் அவசியம் நியாய விலைக் கடைகளைத் திறப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : எங்கே விவசாயிகளாக இல்லாத தொழிலாளர்கள் அதிகமாக இருக்கின்றனரோ அங்கே அதிகமாக நியாய விலைக் கடைகளைத் திறப்பதில்தான் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திவருகிறது.

SRI M. JAGANNATHAN : தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் மாத்திரம் அரிசிக்கும் நெல்லுக்கும் திடீரென்று அதிகமான " டிமாண்ட் " ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் என்ன என்று அரசாங்கம் சொல்லுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : காரணம், தஞ்சாவூ ஜில்லாவில் அவை அதிகமாக உற்பத்தியாகின்றன. அதிகமாக உற்பத்தியாகிற அந்த இடத்துக்கு கேரள ராஜ்யத்திலிருந்தும் மற்ற ராஜ்யங்களிலிருந்தும் " டிமாண்ட் " அதிகமாகி வருகிறது

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : மக்கள் உணவு உட்கொள்ளவது. அதிகமாகிவிட்டது என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள் அப்படி என்றால், மக்களுடைய வயிறுகள் பெரிதாகப் போயிவிட்டனவா அல்லது அவர்கள் உணவு உட்கொள்ளும் முறையில் ஏதேனும் மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்று தெரிந்துகொள்ள நாங்கள் ஆசைப்படுகிறோம்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : உணவுப் பற்றுக் குறையைச் சமாளிப்பதற்கு கண்ட்ரோல் முறை இருந்தபோது மக்களுககு ஆறு அவுன்ஸ் அல்லது ஏழு அவுன்ஸ் அரிசி கொடுக்கப்பட்டது. அதன் காரணமாக அப்போது ஆறு அவுன்ஸ் ஏழு அவுன்ஸ் என்ற பெயர்கள் கொடுக்கப்பட்டதும் கனம் அங்கத்தினருக்கு ஞாபகம் இருக்கும். இப்போது என்மதிப்புப் படி 12 அவுன்ஸ் உட்கொள்ளப்படுகிறது. 16 அவுன்ஸ் உட்கொள்ள வேண்டும் என்று தான் திட்டம் வகுத்து நிறைவேற்ற பார்க்கிறோம். மேலும், ஜனத்தொகையும் அதிகமாகப் பெருகி வருகிறது.

Representation of Pensioners' Association

*39 Q.—SRI K. R. VISWANATHAM : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation, dated 6th May 1957, from the State Pensioners' Association about the inadequacy of the recent enhancement in the pension; and

(b) if so, the action taken thereon?

[1st July 1957

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No.

(b) The question does not arise.

Footwear and Match Factory.

*40 Q.—SRI S. PAKKIRISWAMI PILLAI : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the number of factories opened for (a) footwear and (b) match (i) in the Madras State and (ii) in the City of Madras?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (i) The Government have started a footwear unit at Gandhigram and a chappal unit at Erode and are taking steps to set up three Footwear Training-*cum*-Production Centres at Pallavaram, Salem and Madurai, a Model Footwear and Leather Goods Unit at Erode and 5 'D' class match factories in the lower Bhavani Pilot Project area.

(ii) The Government have started two footwear units in the Madras City, one at Perambur and the other at Triplicane and a Hand-made Match Factory at Perambur.

SRI S. PAKKIRISWAMI PILLAI : சென்னையில் திறக்கப்பட்டிருக்கும் இரண்டு செருப்புத் தைக்கும் நிலையங்களிலும் எத்தனை பேர்கள் வேலைகku அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவைகளில் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட வேண்டியவர்களுக்கு வேண்டிய யோக்கியதாம்சங்கள் என்னென்ன? மேலும், தீக்குச்சித் தொழிற்சாலைகளில் யார் யாரை வேலைக்கு அனுமதிக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இப்போது வேலை செய்பவர்கள் 20 பேர். அவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பவர் ஸ்ரீ இரிகாஸ் [illegible] என்ற ஒரு ஜெர்மன் நிபுணர். பொதுவாக, இந்தத்தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள்தான் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள்.

SRI A. A. RASHEED : Will the Hon. Minister take suitable steps to popularize the use of footwear as many people go bare-footed in Madras?

MR. SPEAKER : He has enough work otherwise.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I don't know what the hon. Member means. I am willing to advertise for sale of the footwear manufactured by our units.

SRI K. ANBAZHAGAN : தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலை இன்று அரசாங்கத்தின் மூலமாக வளர்க்கப்படவேண்டிய நிலையில் இருக்கிற காரணத்தால்தான் பெரம்பூரில் அந்தத்தொழிற்சாலை அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதா? சிவகாசியில் அந்தத் தொழில் மிகச் சிறப்பான முறையில் வளர்ந்து இந்த நாட்டின் தேவையை ஓரளவு நல்ல முறையில் நிறைவேற்றும் நேரத்தில் சிறிய அளவில் அரசாங்கம் ஒரு தொழிற்சாலையை அமைக்க வேண்டிய தன் அவசியம் என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : பெரம்பூரில் இருக்கிற தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலையானது எளிய மக்களுக்கு ஏதாவது வேலை தேடிக்கொடுக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தொழிற்சாலையில் சுமார் 900 பேருக்கு வேலை கிடைக்கிறது.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : பவானிசாகர் பிரதேசம் புதிதாக ஜனங்கள் வந்து குடியேறும் பிரதேசம். மேலும் அங்கே மின்சார உற்பத்தியோ மின்சார வசதியோ கிடையாது. அது நீர்ப்பாசன வசதியுள்ள இடம். அந்தப் பிரதேசத்தில் அதிகமாகத் தொழிற்சாலைகளை நிறுவுவதற்குக் காரணம் என்ன என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் அறிவிக்க முடியுமா?

1st July 1957]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : பவானிசாகரில் வசதிகள் அதிகமாக இருக்கின்றன என்ற காரணத்தினால்தான் அந்தப் பிரதேசத்தில் தொழிற்சாலைகள் அமைக்கப்படுகின்றன.

SRI M. JAGANNATHAN : சென்னையில் இருக்கிற "கவர்மென்ட் இன்ஸ்டிட்யூட்டு ஆப் லெதர் டெக்னாலஜி" என்ற தோல் தொழிற்சாலையில் படித்துத் தேர்ச்சி பெற்ற அனேக மாணவர்கள் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தால் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் தாங்கள் ஆரம்பித்திருக்கும் காலனிகள் செய்யும் தொழிற்சாலைகளில் அவர்களுக்கெல்லாம் வேலை கொடுக்க முன்வருவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : சென்னையிலுள்ள "லெதர் ரிஸெர்ச் இன்ஸ்டிட்யூட்டில்" படித்தவர்கள் வேலையில்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள் என்பது எனக்கு தெரியாது. அதைப்பற்றி தனிக்கேள்வி போட்டால் அது உண்மையா என்று நாங்கள் பரிசீலிக்க முடியும். ஆனால், இப்போது பெரம்பூரில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கும் தொழிற்சாலை அவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதற்காக இல்லை. தோல் வேலை செய்து கொண்டிருப்பவர்களுக்கும், செருப்புகள் செய்து கொண்டிருப்பவர்களுக்கும் அங்கே வேலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI S. LAZAR : திருச்சியில் தோல் பதனிடும் தொழிலாளிகள் நிறைய இருக்கும் காரணத்தால், தோல்கள் சம்பந்தப்பட்ட தொழில்களை அங்கே நிறுவுவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இப்போது இந்த தொழிலை திருச்சியில் ஆரம்பிப்பதற்கு எந்த திட்டமும் இல்லை. இதைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர் ஏதாவது விஷயம் தெரிவித்தால் சர்க்கார் அதைக் கவனிக்கும்.

SRI A. GOVINDASWAMI : ரஷியாவிற்கு வேண்டிய பூட்சுகளை தைத்துக் கொடுப்பதற்கு இந்திய சர்க்கார் பொறுப்பேற்று சென்னையிலுள்ள ஒரு கம்பெனிக்கு அந்தப் பொறுப்பைக்கொடுத்து, அந்த கம்பெனி பூட்ஸ்களைத் தைத்த பிறகு அவை வேண்டாம் என்று நிராகரித்துவிட்டது நம் சர்க்காருக்கு தெரியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதைப்பற்றி தனிக் கேள்வி போடவேண்டும்.

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY : பெரம்பூரில் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ள தீக்குச்சித்தொழிற்சாலையானது அங்குள்ள ஏழைகளைக் காப்பாற்றுவதற்காக ஆரம்பிக்கப்பட்டது என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதே முறையில் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் ஜன நெருக்கடி அதிகமாக இருக்கிறது. அங்கே வருடத்தில் மூன்று மாதம் தான் (விவசாயத்) தொழிலாளர்களுக்கு வேலை இருக்கிறது. மற்ற காலங்களில் அவர்கள் சும்மா இருப்பதால் அங்குத் தீக்குச்சித்தொழிற்சாலை ஒன்றை அமைப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : நமது ராஜ்யத்தில் எல்லாப் பகுதிகளிலும் சிறு கைத்தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும் என்று தான் சர்க்கார் விரும்புகிறது. உடனடியாக இங்கே (பெரம்பூரில்) ஆரம்பித்திருக்கிறோம். அதைப்பற்றித் தான் விவரங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன.

SRI N. K. PALANISAMI : இப்போது பெரம்பூரிலுள்ள தீக்குச்சித் தொழிற்சாலையானது அங்குள்ள ஏழை மக்களின் நன்மைக்காக அமைக்கப்பட்டது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அங்கே தொழிலாளர்கள் காலை 6 மணி முதல் மாலை $6\frac{1}{2}$ மணி வரை வேலை செய்ய வேண்டும். அது மாத்திரமல்ல. அங்கே ஒரு "கிரோஸ்" தயார் செய்தால் $\frac{1}{2}$ அணாவிலிருந்து $1\frac{1}{4}$ அணா வரை கொடுக்கப்படுகிறது. இப்படிக் கணக்குப் பார்த்தால் ஒரு பெண்ணுக்கு தினம் $3\frac{1}{2}$ அணா தான் கிடைக்கிறது. ஆனால் மற்ற இடங்களில் குறைந்தபட்சம் $10\frac{1}{2}$ அணா கிடைக்கிறது. ஆகவே மற்ற இடங்களில் கொடுக்கும் அளவிற்காவது இங்கே குறைந்த பட்ச கூலியை சர்க்கார் நிர்ணயிப்பார்களா?

[1st July 1957

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் அங்கத்தினர் இங்கு கூலி குறைவாகக் கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொன்னார். இங்கே கொடுக்கப்படும் வேலை முழு நேர வேலை இல்லை என்பதை அவர் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். இங்கே வேலை செய்பவர்கள், சாமான்களை வீட்டிற்கு எடுத்துக் கொண்டுபோய் அங்கே அவர்களுடைய ஓய்வு நேரத்தில் பொருள்களைத் தயாரித்து அவற்றை தொழிற்சாலையில் திருப்பிக்கொடுத்தால், கொடுக்கும் பொருள்களின் எண்ணிக்கையைக் கணக்கிட்டு அதற்குத் தகுந்தவாறு கூலி கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே முழு நேர வேலை இல்லாததால் உற்பத்திசெய்து கொடுக்கும் அளவைப் பொறுத்து கூலி கொடுக்கப்படுகிறது.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் கூட்டுறவு தீக்குச்சித்தொழிற்சாலை ஸ்தாபிப்பதற்கு உத்தேசம் உண்டா? அப்படி என்றால் அது எந்த இடத்தில்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இப்போது ஒன்றும் அவ்வித உத்தேசம் இல்லை.

SRI S. PAKKIRISWAMI PILLAI : தீக்குச்சித் தொழிற்சாலைக்கு அமர்த்தப்படும் வேலையாட்களுக்கு என்னென்ன யோக்யதாம்சங்கள் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கின்றன? அங்கே நிர்க்கதியான விதவைகளுக்கு வேலை கொடுக்கப்படவில்லை. தொழிலாளர்களின் மனைவிகளுக்கும் போலீஸ்காரர்களின் மனைவிகளுக்கும் தான் அங்கே வேலை கொடுக்கப்படுகிறது என்பது நிச்சயமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்த விதமான புகார் சர்க்காருக்கு இதுவரை வரவில்லை. ஆங்காங்கு எவ்வளவு நிர்க்கதியானவர்களுக்கு வேலை கொடுத்து உதவி செய்யமுடியுமோ அவ்வளவு பேர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சர்க்கார் விதி வகுத்திருக்கிறது.

SRI M. P. SUBRAMANYAM : சென்னையிலுள்ள செருப்புத் தைக்கும் தொழிற்சாலையில் 20 பேர்கள் தான் வேலை செய்வதாகவும் அவர்களை ஒரு ஜெர்மன் நிபுணர் பொறுக்கி எடுத்ததாகவும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். இருபது பேர்களை நிபுணர் ஒருவர் பொறுக்கி எடுக்கும் அளவுக்கு தகுதி அவசியமானும் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் 20 பேர்களுக்கு அதிகமாக மனுப் போடவில்லையா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : பெரம்பூரிலுள்ள காலணி செய்யும் தொழிற்சாலையிலுள்ள 20 தொழிலாளர்களும் முழு நேர ஊழியர்கள். அங்கே பல ரக சாமான்கள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. அவைகளைத் தயார் செய்வதில் ஈடுபட்டுள்ளவர் வேலைக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். அதன் எண்ணிக்கை இல்லை. இதைத் தவிர 20 பேருககு அங்கே பயிற்சி கொடுக்கப்படுகிறது. முழு நேர ஊழியர்களாக அந்தத் தொழிற்சாலையில் உள்ளவர்களைப் பற்றித் தான் முழு நேர ஊழியர்கள் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.

SRI K. VINAYAKAM : Regarding the factories opened in the City of Madras, what is their economic position? Are they self-sufficient economic units? If so, will the Government consider the feasibility of opening more such factories in the extended areas of the City like Kodambakkam and Guindy where there is lot of space available for this purpose?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is too early to say that but if the hon. Member is interested I can give him some very instructive figures about the production and sale. In the Perambur unit, up to 30th April 1957, gents' shoes manufactured 1,765, sold 1,091; ladies' shoes manufactured 1,952, sold 613; chappals and pairs manufactured 3,364. and sold 3.164. Therefore, I should say it is very popular.

1st July 1957]

SRI K. ANBAZHAGAN : இம்மாதிரி கைத்தொழிலை அரசாங்கம் ஏற்படுத்துவதன் நோக்கம் நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குப் பயன்பட வேண்டும் என்பதா? அல்லது சிலருக்கு வேலை தருகிறோம் என்ற கண்துடைப்பு திட்டமாக பயன்படவேண்டும் என்பதா? இத் தொழில்களை பெரிய அளவில் நடத்துவதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா? 9-30 a.m.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் நான் சொன்ன பதிலிலிருந்து உற்பத்தி எவ்வளவு, வருவாய் எவ்வளவு என்று அறிந்துகொண்டிருக்கும்பொழுது, இது கண்துடைப்பு திட்டமாக அமைய முடியாது, தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுக்கும் திட்டமாக, நாட்டின் உற்பத்தியைப் பெருக்கும் சாதனமாக இருக்கும்.

SRI M. JAGANATHAN : கனம் தலைவர் அவர்களே, கால் அணி தொழிற்சாலைகளிலும், தீப்பெட்டி தொழிற்சாலைகளிலும், ஏழைமக்களுக்கு சரியாக வேலை கொடுப்பதில்லை என்று சர்க்காருக்கு புகார் வந்திருக்கிறதா? அப்படி இருந்தால் இந்த வேலை கொடுக்கும் பணியை எம்ப்ளாய்மெண்டு எக்ஸ்சேஞ்ஸ் மூலமாக கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் முன்வருவார்களா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அரசாங்கத்திற்கு எந்த விதமான புகாரும் வரவில்லை என்று கனம் பக்கிரிசாமி பிள்ளை அவர்கள் கேட்ட கேள்விக்கு பதில் சொன்னேன். தொழிலாளர்களுக்கு எம்ப்ளாய்மெண்ட் மூலமாக வேலை கொடுத்தாலும் புகார் வராது என்று சொல்ல முடியாது.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : தொழிற்சாலைகளிலேயே வேலை கொடுப்பதாகவும் ஆனால் முழு நேர வேலை இல்லை என்றும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இப்பொழுது தீப்பெட்டி தொழிற்சாலைகளில், இரண்டணா, இரண்டேகால் அணாவாக இருந்த கூலியை குறைத்து 1½ அணாவாக செய்யப்பட்டிருப்பதால், தொழிலாளிகள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே ஒரே மாதிரியாக மாகாண ரீதியில் கூலியை நிர்ணயிக்க அரசாங்கம் சட்டம் கொண்டுவருமா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ராஜ்யத்தில் எந்தெந்த பகுதியில் எவ்வளவு எவ்வளவு கூலி நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள் என்ற புள்ளிவிவரம் என்னிடத்தில் இல்லை. ஆனால் முதல் முதலாக இம்மாதிரியான தொழில்களை ஆரம்பித்து அதில் கணிசமான அளவுக்கு தொழிலாளர்களை அமர்த்தவேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் நோக்கம். பிறகு அவர்களுக்கு குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயிப்பதில் சர்க்கார் ஆலோசனை செய்யும்.

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY : இந்த தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலையில் 20 பேருக்கு டிரையினிங் கொடுத்து வருவதாக சொன்னார்கள். இந்த டிரையினிங் கொடுக்கப்படுகிறவர்களில் தொழிலாளர் வர்க்கத்தை சேர்ந்தவர்கள் எவ்வளவு பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதற்கு பதில் அடுத்த கேள்வியில் தெரிவிக்கிறேன்.

SRI K. RAMACHANDRAN : Foot-wear தொழிற்சாலையில் மூன்று ரகங்கள் தயாரிப்பதாக மந்திரியவர்கள் சொன்னார்கள். அவைகள் ஒவ்வொன்றின் காஸ்ட் ஆப் ப்ரொடக்ஷன் எவ்வளவு ஆகிறது. இப்பொழுது நடத்திவருவதில் லாபம்ஏற்பட்டிருக்கிறதா நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : தனிக்கேள்வி போடும் படியாகக் கேட்டுகொள்கிறேன்.

SRI A. GOVINDASWAMI : இத் தொழில்கள் நடத்துவதில் எவ்வளவு உற்பத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது, எவ்வளவு வருவாய் இருக்கிறது, இந்தத் தொழில் நடத்துவதினால் லாபமா நஷ்டமா என்று சொல்ல முடியாது என்று சொன்னார். இதற்குக் காரணம் என்ன?

[1st July 1957

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதைப்பற்றி தனி கேள்வி கேட்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI K. VINAYAKAM : May I know from the Hon. Minister the object of starting such factories in the City of Madras? Is it to solve the unemployment problem among the skilled labourers or is it to be made a self-sufficient economic unit?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is to alleviate under employment in the City of Madras among the weaker sections of the community.

SRI V. SUBBIAH NAICKER : இம்மாதிரியான கைத்தொழில்கள் தொடங்குவதெல்லாம் பெரிய பெரிய நகரங்களிலேதான் இருக்கிறதே தவிர விவசாயிகள் இருக்கக்கூடிய, கிராமாந்திர பகுதிகளில் குறிப்பிட்ட முதலாளிகள் அங்கு ஆரம்பிப்பதில்லை. மூலப்பொருள்களும் கிராமாந்திரப் பகுதிகளில்தான் கிடைக்கிறது. கிராமாந்திர பிரதேசங்களில்தான் வேலையில்லா திண்டாட்டம் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்த தொழிற்சாலைகளை கிராமாந்திர பகுதிகளில் ஆரம்பிக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இம்மாகாணத்தில் எல்லாப்பகுதிகளிலும் உடனடியாக ஒரே சமயத்தில் தொழிற்சாலைகளை அமைத்து எல்லோருக்கும் வேலை கொடுக்க இயலாது. அதற்கு வேண்டிய பொருளாதாரம் இல்லாததினால் கஷ்டமாக இருக்கும். ஆகவே முதலில் ஏதோ ஒரு இடத்தில் ஆரம்பித்து பிறகு மற்ற இடங்களில் ஆரம்பிப்பதற்கு முடிவு செய்திருக்கிறோம்.

SRI A. GOVINDASWAMI : இந்த கால் அணி தொழிற்சாலை ஆரம்பித்ததினால் அரசாங்கத்திற்கு லாபமா நஷ்டமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதற்கு தனிக் கேள்வி போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : இந்த சர்க்கார் கண்துடைப்பு வேலை செய்கிறது என்று ஒரு அங்கத்தினர் சொன்னார்கள். இது மதிப்பு வாய்ந்த அங்கத்தினர் கூறக்கூடிய வார்த்தையா? அப்படி கண்துடைப்பு சர்க்கார் என்றால் இத்தகைய சர்க்காரின்கீழ் இந்த அங்கத்தினர் இருப்பதில் என்ன பயன்?

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் இவற்றை எல்லாம் கேள்வி மூலமாக கேட்கவேண்டுமே தவிர தங்களுடைய சொந்த அபிப்பிராயத்தை தெரிவிக்கக்கூடாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : சிவகாசி, சாத்தூர், கோயில்பட்டி முதலிய இடங்களிலுள்ள தீப்பெட்டி தொழிற்சாலைகளில் தேவைக்கு அதிகமான உற்பத்தி ஏற்பட்டிருந்தும், சென்னை பெரம்பூரில் தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதினால் தொழிலுக்கு பாதகம் ஏற்படும் என்றும், அதனால் இங்கே தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கவேண்டாமென்றும் இது சம்பந்தப்பட்டவர்களிடமிருந்து மனுக்கள் சர்க்காருக்கு வந்திருக்கிறதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இம்மாதிரியான போட்டிகள் முதலாளிகளிடையே இருப்பது சகஜம். இதை முன்னிட்டு தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்காமல் இருந்தால் நாட்டுக்கு கேடுதான் விளையும்.

Non-employment of Arundatheeya community people in Government Footwear Works, Perambur

* 41 Q.—SRI S. PAKKIRISWAMI PILLAI : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether it is a fact that members of the Arundatheeya community and helpless widows are not employed in the Government Match Factory and in the Government Footwear Works at Perambur?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No, Sir.

1st July 1957]

SRI S. PAKKIRISWAMI PILLAI : தோல் சாமான்கள் செய்யும் தொழிற்சாலையில் அருந்ததிய இனத்தவர்களை சேர்ந்த அநேகரை வேலையில் அமர்த்தி வைக்கவில்லை என்றும் ஏற்கனவே அமர்த்தி வைத்திருந்த ஆள்களையும் நீக்கிவிட்டிருப்பதாகவும் புகார்கள் சொல்லப்படுவது உண்மையா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்த தோல் பதனிடும் சாலையில் எவ்வளவு பேர்கள் வேலையில் இருக்கின்றனர், அதில் எவ்வளவு பேர்கள் அருந்ததிய சமூகத்தினர் என்றுள்ள புள்ளிவிவரங்களை கொடுக்கிறேன். மெஷனரி ஆப்ரேட்டர்கள் வேலையில் 60—80 ரூபாய் ஸ்கெலில் சம்பளம், பஞ்சப்படியும் உண்டு. இதில் மொத்தம் எண்ணிக்கை 5, அருந்ததிய சமூகத்தினர் 4, ஆதி திராவிடர் ஒன்று. அடுத்ததாக ஸ்கில்டு காப்ளர்ஸ் சம்பளம் தினம் ஒன்றுக்கு மூன்று ரூபாய், மொத்த எண்ணிக்கை 7, இதில் அருந்ததிய சமூகத்தினர் 6, முஸ்லீம் ஒன்று. தினசரி வேலையில் மொத்தம் எண்ணிக்கை 31, அதில் அருந்ததிய சமூகத்தினர் 23, பிற்போக்கு சமூகத்தினர் 8. இது தவிர 20 பேர்களுக்கு டிரெயினிங் நடந்து கொண்டிருக்கின்றது என்று சொன்னேன். அந்த 20 பேர்களில் அருந்ததிய சமூகத்தார் 19 பேர்கள், ஆங்கிலோ இந்தியர் ஒருவர்.

Construction of Culverts.

* 42 Q.—SRI P. G. MANICKKAM : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state the steps taken for the construction of culverts over the two streams near Kavandapadi and Salangapalayam villages in Bhavani taluk, Coimbatore district?

THE HON. SRI P. KAKKAN : The two crossings referred to by the Member are fordable except during extraordinary heavy floods. The construction of culverts at the two places is not therefore urgent and the question of their execution will be taken up, if necessary, in due course.

MR. SPEAKER : Questions are over.

[*Note.*—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—MOTION *RE* RECOMMENDATIONS OF THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE.

MR. SPEAKER : I have to inform the House that the Business Advisory Committee met on the 29th June and considered the order in which the Demands for Grants should be taken up for voting and also the time to be allotted for each Demand. The recommendations of the Business Advisory Committee have been circulated to the Members.

The Hon. the Leader of the House mentioned to me the necessity for altering slightly the order, as he and the Home Minister may not be in Madras on the 11th, I have agreed to this slight variation. A motion will be moved by the Hon. the Leader under Rule 154 (1) and Rule 192 of the Madras Assembly Rules that the House agrees with the recommendations of the Business Advisory Committee regarding the order in which the Demands for Grants are to be taken up and the time to be allotted for the discussion of each Demand.

I have also to inform the House that under Rule 161 (2) (iii) of the Assembly Rules, notices of cut motions should reach the

Secretary, Legislature Department, before 3 p.m. on Wednesday, the 3rd July 1957. No exception will be made to this rule on any account.

I have also to state that it was agreed that the Hon. the Leader of the House and the Hon. the Leader of the Opposition will make their speeches on the 5th morning, the Leaders of the other Parties and one representative of the Independents will make their speeches in the latter half of the 4th, and that all other Members will make their speeches in the four days. To-day, the debate will be initiated by an hon. Member from the Opposition. It was agreed that he should take 20 minutes. It was agreed that the Leaders of the various Parties here will take 20 minutes each. It was also agreed that the Hon. the Leader of the Opposition will take 30 minutes, if necessary, and that the Finance Minister will ultimately reply. Last time, there was a general complaint that enough time was not given to Members to express their views. I hope this time there would not be any room for such complaint, and that as many Members as possible will have an opportunity to speak. My only appeal to Members would be to restrict their speeches to ten minutes each, for Members must realise that if they speak for ten minutes each, two can speak instead of one in 20 minutes.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I move:

"That this House agrees with the recommendations of the Business Advisory Committee regarding the order in which the Demands for grants are to be taken up and the time to be allotted for the discussion of each Demand subject to this alteration, namely, that after items 1 and 2 items 4 and 5 be taken up as items 3 and 4 and item 3 be taken up as item 5."

The order in which it has been decided to take up the Demands by the Business Advisory Committee has been given in the list. I suggest that after items 1 and 2, the item shown as 4 may be taken up. Item 4 will then become item 3, item 5 will become item 4, and item 3 will become item 5. There is no other change. This change has become necessary not because we would not be in Madras, but we will be attending the Zonal Council meeting and will be otherwise engaged.

MR. SPEAKER: Motion moved:

"That this House agrees with the recommendations of the Business Advisory Committee regarding the order in which the Demands for grants are to be taken up and the time to be allotted for the discussion of each Demand subject to this alteration, namely, that after items 1 and 2 items 4 and 5 be taken up as items 3 and 4 and item 3 be taken up as item 5."

SRI S. NAGARAJA MONIGAR: இதில் 12-ஆவதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கும் பகுதியை 3-ஆவதாக எடுத்துக்கொண்டால் சௌகரியமாக இருக்கும்.

MR. SPEAKER: May I suggest that individual Members should have put forward their views through the leaders of their parties before the Business Advisory Committee? It would not be correct for this House to change the decisions arrived at by the Leaders of parties unless they agree unanimously.

The question is:

"That this House agrees with the recommendations of the Business Advisory Committee regarding the order in which the Demands for Grants are to be taken up and the time to be allotted for the discussion of each Demand subject to this alteration, namely, that after items 1 and 2, items 4 and 5 be taken up as items 3 and 4, and item 3 be taken up as item 5."

The motion was put and carried.

SRI K. VINAYAKAM: I rise on a point of information, Sir. Apart from the leaders of the various parties, the Leader of the Opposition, and the Leader of the House, regarding the ordinary Members you have been kind enough to allow ten minutes each. Will this time-limit remain static for four days or will it get reduced as we advance, for example, ten minutes on the first day, 5 minutes on the second day, three minutes on the third day, and 'nil' minutes on the fourth day. Would you get back to this old system or stick to this time-limit of ten minutes?

MR. SPEAKER: I wish to assure the hon. Member that I shall try as far as possible to allow ten minutes for each Member. But in the exigencies of discussion we may have to modify this resolution. I do hope that I shall be able to give ten minutes to each hon. Member. I hope I shall have the fullest co-operation of all the hon. Members. At the end of eight minutes I would ring the bell, and I would request the hon. Member to sit down at the end of ten minutes and not proceed further. The answer to Mr. Vinayakam's point depends very largely on the members of this House itself.

SRI T. T. DANIEL: On a point of order, Sir. During the general discussion on the Budget, do not the hon. Members have the right to ask certain points so that they may be clarified by the Hon. the Finance Minister and the discussion may be appropriate on those points.

MR. SPEAKER: Every hon. Member is at liberty to make any suggestion in the course of his speech. The Hon. the Finance Minister will take notes, and I hope he will reply to the criticisms and suggestions made by every hon. Member. But it is not the practice for every Member to convert this Budget discussion into question-hour and ask the Finance Minister for clarification of any points at the beginning of the debate or in the course of the debate. I am sure if the hon. Member makes really valuable suggestions, the Hon. the Finance Minister will take note of them and answer them in his reply.

III.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1957–58.

* SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : சபை தலைவர் அவர்களே, கனம் நிதிஅமைச்சர் அவர்கள் பட்ஜெட்டை கொண்டு வந்து பேசிய போது உண்மை யாகவே எனக்கு சிறிது ஏமாற்றம் தான் ஏற்பட்டது. ஏனென்றால் நான் மிக ஆவலோடு எதிர்பார்த்தது ஒன்றும் அதில் இல்லை. இப்பொழுதுள்ள சூழ்நிலையில் வரக்கூடிய பட்ஜெட்டில் அரசாங்கத்தினுடைய வரிக் கொள்கையிலும் அது போல செலவினங்களிலும் கொள்கை மாறுதல் இருக்கும் என்று கருதினேன். ஆனால் அந்த மாற்றத்தை இன்றைக்கு காணோம்.

9-50 a.m. இதுவரையிலே நம்முடைய இந்திய சமூகத்திலே ஆளும் கட்சியினர் எந்த சாராருக்கு சௌகரியமான கொள்கைகளாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களோ அதே சாரருக்கு தான், அதே வர்க்கத்திற்குத்தான் இப்பொழுதுள்ள கொள்கையும் வந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது மிகவும் வருத்தமும் ஏமாற்றமும் கொள்கிறேன். ஏமாற்றமும், வருத்தமும் கொள்வதற்கு காரணங்கள் பல உள்ளன. ஒன்று, முதன் முதலாக இந்த பட்ஜெட் ஒரு " டெபிஸிட் பட்ஜெட் " என்ற காரணத்தினாலாகும். மூன்று கோடி 33 லட்சம் ரூபாய் பற்றுக்குறையுள்ள பட்ஜெட்டை நிதியமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கின்றார்கள். நம்முடைய பாரதத்தின் முக்கிய பிரதமர் வரையிலும், கூடுமான வரையில் எல்லா ராஜ்யங்களிலும் பற்றுக்குறை பட்ஜெட்கள் இல்லாமல் இருப்பது மிகவும் அவசியம் என்பதை வற்புறுத்தி கூறியிருக்கிறார்கள். அதிலும், இப்பொழுது நம்மிடம் அந்நிய செலாவணி அதிகமாக இல்லை ; ஏன் அதிகமாக இல்லை என்று நான் சொல்லவேண்டும். நமக்கு சென்ற யுத்தத்தின் போது நாம் அதிகம் சேமித்து வைத்திருந்த அந்நிய செலாவணிகள் எல்லாம் பல்வேறு காரணங்களால், பொறுப்பற்ற முறையிலே என்று கூட கூற வேண்டும், குறைந்து குறைந்து வந்து இப்பொழுது எவ்வளவு குறைந்த பட்சமாய் இருக்க முடியுமோ அவ்வளவுக்கு வந்திருக்கிறது. இப்பொழுது விலைவாசிகள் ஏறிவரும்போது " டெபிஸிட் " பைனான்ஸிங்கால்தான் ஒரு வேளை நமது இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நடத்த முடியுமென்று கருதுகிறபோது, இப்பொழுதுள்ள விலைவாசிகள், இப்பொழுதுள்ள பொருளாதார நெருக்கடியிலே இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் " டார்ஜெட் ", இலக்குகளை நிறைவேற்ற முடியுமோ என்று ஐயுரக் கூடிய இந்த நேரத்திலே நம்முடைய பிரதமர், மதிப்பிற்குறிய இந்தியப் பிரதமர் வரையிலும், இத்தகைய முறையில், பொறுப்பற்ற முறையில் நடந்து கொள்ளக் கூடாதென்றும், எல்லா ராஜ்யங்களிலும் கூடிய வரையிலே பற்றுக்குறை பட்ஜெட்களாக இருக்கக் கூடாதென்று பன்முறை கூறிய பின்னாலும்கூட அவர்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களே, 3 கோடி 33 லட்சம் ரூபாய் பற்றுக்குறையுள்ள பட்ஜெட்டைக் கொண்டு வந்தார்கள் என்பது உண்மையாகவே எனக்கு மிகவும் வருத்தத்தைக் கொடுத்தது. நேர்மாறாக, கேரளத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். நான் கேரளத்தின் பக்கத்திலிருந்து வரக்கூடியவன். இதற்கு முன்னால் நான் திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யத்தைச் சார்ந்தவனாயிருந்தேன். ஆகையால் பக்கத்திலிருந்து அவர்களைப் பார்க்கும்போது உண்மையாகவே அதிசயமும் அற்புதமும் ஏற்படுகிறது. கம்யூனிஸ்ட் கொள்கைகளை நான் ஆதரிப்பவன் அல்ல. சில கொள்கைகளை கடுமையாக எதிர்க்கக் கூடியவன் நான். இருந்த போதிலும், பல ராஜ்யங்களிலும் காங்கிரஸ் நிதியமைச்சர்கள் உபரி பட்ஜெட்க்கொண்டு வர இயலாதிருக்கும்போது, கேரளத்தில் இன்று ஆட்சி பீடத்தில் இருக்கக் கூடிய கேரள சர்க்கார் ஒரு உபரி பட்ஜெட்டைக்கொண்டு வந்திருக்கின்றார்கள் என்றால் அதை நிச்சயம் பரராட்டத்தான் வேண்டும். அது மாத்திரமல்ல. இதற்கு முன்னால் இருந்த திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யத்தை ஒரு. " பிராபிளம் ஸ்டேட் " என்று சொல்வார்கள். சிக்கலான ராஜ்யம் என்று சொல்வார்கள். ஜன நெருக்கடி அதிகமான ராஜ்யம் என்று சொல்வார்கள். ஜனத்தொகையில் இந்திய ரேட்டை விட அங்கு அதிகம் வளர்ந்து வரும் ராஜ்யம் என்று சொல்வார்கள். வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் அங்கு அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொல்வார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு " பிராபிளம் ஸ்டேட்டில் " பல பிரச்னைகள் உள்ள ஒரு ராஜ்யத்தில், அங்குள்ள சர்க்கார்

ஒரு உபரி பட்ஜெட்டைக்கொண்டு வர முடிந்தது என்றால் ஏன் நமக்கு அப்படி கொண்டு வர முடியவில்லை என்று கேட்க விரும்புகிறேன், நிதியமைச்சர் அவர்களிடம். அது முக்கியமான ஒரு சங்கதி. அது மாத்திரமல்ல, அப்படி அவர்கள் ஒரு உபரி பட்ஜெட்டைக்கொண்டு வந்தார்களே. அதற்குப் பின்னாலாவது அவர்கள் என்ன செய்திருக்கிறார்கள், என்று பார்க்கக்கூடாதா ? அவர்களுடைய வர்க்கப் போராட்டத்தை, அவர்களது அயல் நாட்டு கொள்கையை நாம் அங்கீகரிக்கவேண்டிய அவசியம் கிடையாது. ஆனால் அவர்கள் நன்மை செய்தால் ஏன் நாம் அவர்களிடம் படித்துக்கொள்ளக் கூடாது ? உதாரணமாகச் சொல்கிறேன். நம்முடைய வரிக் கொள்கையைப் பொறுத்தளவிலே இது வரையிலும், இதுகாறும் வரிச்சுமை எல்லாம் சாதாரண ஜனங்களின் மீது பாமரனின் மீதுதான் இருந்து வந்திருக்கிறது. " சேல்ஸ் டாக்ஸை " பொறுத்தபோதிலும் சரி, நில வரியைப் பொறுத்தபோதிலும் சரி, இன்னும் எந்த வரியைப் பொறுத்தபோதிலும் சரி கேரளத்தில் வரிச்சுமையைப் பொறுத்தளவில் " இன்ஸிடென்ட்ஸ் ஆப் டாக்சேஷன் " குறைவு. ஆனால் இங்கே ஜாஸ்தியாயிருக்கிறது. ஆனால் அங்கு மக்களுக்கு கிடைக்கக்கூடிய சௌகரியங்களோ கூடுதல். ஆனால் இங்கு அது குறைவு. இது, ஆராய்ச்சிக்குரிய விஷயம். ஆகவே இவைப்பற்றி பரிசீலனை செய்யவேண்டும். நிலவரியைப் பொறுத்தளவிலே சாதாரணமாக ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர், மூன்று ஏக்கர் உள்ள சாதாரண சிறு நிலச்சுவாந்தார்கள் எல்லாம் 20, 30, 100 ரூபாய் வரை வரியாகக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் அங்கு அப்படியல்ல. நாகரீகம் மிக்க ராஜ்யங்களில், சாதாரண விவசாயிகள் பேஸிக் டாக்ஸ், அடிப்படைக் கரம் தான் கொடுப்பது. ஆனால் நிலத்திலிருந்து அமித லாபம் எடுக்கக்கூடியவர்கள் 3,000, 4,000, 5,000 என்று லிமிட் வைத்துக்கொண்டு அதற்கு மேல் லாபம் வரக்கூடியவர்களுக்கு " அக்கிரிகல்ச்சர் இன்கம்டாக்ஸ் " போடுகிறார்கள். அப்படி போடுவதால் இப்பொழுது கிடைப்பதை விட அரசாங்கத்திற்கு அதிக வரி கிடைக்கிறது. அதே நேரத்தில் ஏழை, எளியவர்கள், பாமரர்கள் மீது வரிச் சுமை இல்லாமல் ஆகிறது, என்பதை நாம் பல வருஷங்களாக பார்த்து வருகிறோம். அதைத்தான் இப்பொழுதும் பார்த்து வருகிறோம். சென்னையிலிருந்து விலகிச் சென்ற மலபார் ஜில்லா மீது இதற்கு முன்னால் நாம் வரி விதித்து இருந்தோமே. அந்த முறையை மாற்றி விட்டு அடிப்படைக் கரத்தையும், அதற்கு மேல் விவசாய வருமான வரியையும் போட்டு விட்டார்கள் இப்பொழுது அங்கே. அதன் காரணமாக அவர்களுக்கு, அந்த அரசாங்கத்திற்கு நஷ்டம் ஏற்படவில்லை. நேர்மாறாக, 98 லட்சம் ரூபாய் வருமானம் அதிகரித்திருக்கிறது. ஆனால் ஒன்று நிச்சயம். பெரிய ஜமீன்தார்களுக்கும், நிலச்சுவாந்தார்களுக்கும், தஞ்சையில் உள்ள நிலச்சுவாந்தார்களுக்கும், நமக்கு அபிமானமாக இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு அது நன்றாக இராதுதான். அவர்கள் எதிர்க்கத்தான் செய்வார்கள்.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, I rise on a point of order. Is the hon. Member speaking on the budget of our State or is he comparing our Budget with the budget of the Kerala State which he should have done on the floor of the Kerala House? He may make a passing reference to the Kerala budget. But, the hon. Member is only expatiating on the budget of the Kerala State and he is not throwing any light over the Budget. Is he in order?

MR. SPEAKER : I suppose the hon. Member is only comparing the budget details of the two States. Let us wait for what he actually says about the other budget.

SRI K. VINAYAKAM : It is beyond our jurisdiction.

MR. SPEAKER : I think the hon. Member is perfectly in order and he may continue his speech.

[1st July 1957

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I am sure that it will take some time to get out of past attachments. So, we may as well show some indulgence to the hon. Member.

MR. SPEAKER : The hon. Member is perfectly in order and he may continue.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : Is the Hon. Minister in order to intervene?

MR. SPEAKER : Yes, he is perfectly in order. He was only trying to help you.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : நிதியமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள், இதற்கு முன்னுலுள்ள பாசம் லேசில் விட்டு விடாதென்று. பாசத்தைப் பொறுத்தளவிலே அப்பொழுதும், இப்பொழுதும் எப்பொழுதும் ஒன்று போலவே இருக்கவேண்டுமென்று கருதக்கூடியவன் நான். கேரள ராஜ்யம் என்பது வேறு எந்த நாடும் அல்ல. அது ஆப்பிரிக்கா போன்ற அயல் நாடல்ல. அது, நமது இந்திய தேசத்தைச் சேர்ந்த ஒரு [illegible]பதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு அந்த நாடு நல்ல கொள்கைகளை கடைப்பிடி[illegible] ஏன் நாமும் அவைகளை கடைப்பிடிக்கக்கூடாது என்று நான் சொல்லும்போது நையாண்டி செய்தால் அது அவர்களுடைய இஷ்டம். ஆனால் அது அக்கரையுடன் கவனிக்கப்பட்ட வேண்டிய விஷயம் என்பதை நிதி மந்திரியவர்கள் கவனிக்கவேண்டுமென்று நான் பணிவன்புடன் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதே போல் சேல்ஸ் டாக்ஸைப் பொறுத்தளவிலே நம்முடைய ராஜ்யத்தை நாம் இதர ராஜ்யங்களுடன் ஒத்து பார்க்க வேண்டுமென்று என்னுடைய மதிப்பிற்குரிய நண்பர் விநயகம் அவர்களிடம் எடுத்துக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். விற்பனை வரியைப் பொறுத்தளவிலே நமது இந்திய தேசத்திலே எந்த ராஜ்யத்திலும், மைசூரைத் தவிர வேறு எங்கும் உணவுப் பொருள்களுக்கு விற்பனை வரி கிடையாது. இந்த பட்ஜெட்டில் நமது நிதி மந்திரியவர்கள் உணவுப் பொருள்களின் மீதுள்ள வரியை எடுப்பார்கள் என்று நான் நம்பியிருந்தேன். ஆனால் அவர் பட்ஜெட் பிரசங்கத்திலே எவ்வளவு தூரம் 100 குறி எண் விலைவாசியாலே அதிகரித்திருக்கிறது என்பதை குறிப்பிடுகிருர்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் அவ்வளவு தூரம் விலை வாசிகள் ஏறிக் கொண்டிருக்கும்போது கருணையோடு பேசக்கூடிய நிதி மந்திரியவர்கள் ஏன் விலையேற்றத்திற்கு உதவியாய் இருக்கும் இந்த விற்பனை வரியை குறைக்காமல் இருக்கிருர்கள் என்று இந்த சமயத்தில் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். கொஞ்சம் குறைத்திருக்கிருர்கள். அந்த அளவில் சந்தோஷம் தான். மைசூரையும், சென்னை ராஜ்யத்தையும் பொறுத்தளவில் நான் அடிக்கடி கூறுவது உண்டு. சாதாரணமாக சென்னை ராஜ்ய மக்கள் வாயில்லா பூச்சிகள் (dumb millions) என்று நான் கூறுவதுண்டு. இதற்கு முன்னால் உள்ள பாசத்தை வைத்துக் கூறுகிறேன். கேரளத்திலே அரிசி போன்ற இன்றியமையாத உணவுப் பொருள்கள் மீது வரி விதித்தால் நிச்சயமாக ஜனங்களுடைய கூக்குரல் எழும்பும். அரசாங்கம் வரையிலும் மந்திரிகள் வரையிலும் அந்த கூக்குரல் கேட்டும், ஜனங்களுடைய கூக்குரலுக்கு அரசாங்கம் பணிவது வழக்கம். இங்கு என்ன சொன்னாலும் சரி, ஜனங்கள் அத்யாவசியமாக உபயோகிக்கக்கூடிய அரிசி மீது வரி போட்டிருக்கிருர்கள். ஏனென்று கேட்டால் சில அங்கத்தினர்கள் அதை ஆட்சேபிக்க முயற்சிக்கிருர்கள். இந்தியாவிலேயே சென்னை, மைசூர் ராஜ்யங்களைத் தவிர வேறு எந்த ராஜ்யத்திலும் உணவு தான்யத்தின் மீது விற்பனை வரி கிடையாது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஆந்திராவிலே !

THE HON. SRI K. KAMARAJ : ஆந்திராவில் இருக்கிறதே தெரியுமா ?

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : அங்கு உண்டா ! தெ[illegible]தே. I am thankful for the information. ஆந்திரா, சென்னை ராஜ்யத்திலிருந்து பிரிந்ததுதான். அதனால் அங்கேயும் இருக்கிறது.

1st July 1957] [Sri T. S. Ramaswamy Pillai]

நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புவது என்னவென்ருல் பாமர ஜனங்களை மிகவும் பாதிக்கக்கூடியது விற்பனை வரி. அதை சர்க்கார் எவ்வளவு சீக்கிரம் எடுக்கிருர்களோ அவ்வளவுக்கு சர்க்கார் ஜனங்களுக்கும் தேசத்திற்கும் சேவை செய்தவர்களாவார்கள். அதுமட்டுமல்ல. அடிப்படை வரியை (basic tax) எடுத்துக்கொண்டு விவசாய வருமான வரி விதித்தால் அரசாங்கத்திற்கு கோடிக்கணக்கான ரூபாய் வரி மூலம் கிடைக்கும். அதிகப்படியான பணம் கிடைக்கும். நான் வரியைக் குறைக்க வேண்டுமென்ற காரணத்திற்காக சொல்லவில்லை. வரி பளு (Incidence of taxation) சாதாரண ஜனங்கள் மீது இல்லாமல் இருக்கவேண்டும். அதிகமான வருமானம் வருகிறவர்களிடமிருந்தும், சௌகரியமாக இருப்பவர்களிடமிருந்தும் வரி வசூலிக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் நிச்சயமாக அரசாங்கத்திற்கு அதிக வருமானம் கிடைக்கும். அதே நேரத்தில் ஜனங்களுக்கும் தேசத்திற்கும் சேவை செய்தவர்களாவோம்.

அதேபோல் நான் வேலையில்லா திண்டாட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் அதுவும் ஒரு பெரிய பிரச்னையாக இருக்கிறது. முதல் ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்தில் வேலையில்லா திண்டாட்டப் பிரச்னை சரியாக கவனிக்கப்பட வில்லை. இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டகாலத்தில் இதை கவனித்திருக்கிருர்கள். அப்படி கவனிக்கப்பட்டிருந்த போதிலும் கூட, ஒரு வருஷத்திலே பார்க்கும் பொழுது நம்முடைய இலக்குகள் (target) எல்லாத் துறைகளிலும் குறைந்திருக்கிறது. இந்த நிலையிலே நாம் வேலையில்லா திண்டாட்டப் பிரச்னையை சரியான முறையிலே கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து அணுகவில்லையென்ருல், இந்தப் பிரச்னை வளர்ந்துகொண்டே போகும். கன்னியாகுமாரி ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கு Employment Exchange Officer பாளையங்கோட்டையிலிருந்து இரண்டு வாரத்திற்கு ஒரு முறை வருகிருர். நான்கு மாத காலத்தில் 12,000 பேர்கள் வேலையில்லாமல் ரிஜிஸ்டர் செய்துகொண்டிருக்கிருர்கள். பத்து நாட்களுக்குத்தான் அங்கு வந்திருப்பார். அதற்குள் Intermediate, School Final, B.A. படித்தவர்கள் 12,000 பேர்கள் ரிஜிஸ்டர் செய்துக்கொண்டிருக்கிருர்கள். இதனால் வேலையில்லா திண்டாட்டம் எவ்வளவு தூரம் இருக்கிறது என்பதை ஊகித்துக்கொள்ளலாம். கணக்குக்காக நான் ஒரு ஜில்லாவைப் பற்றி குறிப்பிட்டேன். பல ஜில்லாக்காளிலும் வேலையில்லா திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கு நாம் அதிகமாக முயற்சி செய்யவேண்டும்.

THE HON. SRI K. KAMARAJ : கேரளாவிலே unemployment-ஐ solve பண்ணுவதற்கு என்ன திட்டம் வகுத்திருக்கிருர்கள் ? அதைச் சொல்லுங்கள்.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : அவர்கள் இதற்காக பல திட்டங்கள் வகுத்திருக்கிருர்கள். இந்தப் பிரச்னையை அவர்கள் ரொம்ப கவனிக்கிருர்கள். ஆகவே நாமும் வேலையில்லாத் திண்டாட்டப் பிரச்னையை தீர்ப்பதற்கு பல திட்டங்களை தீட்டவேண்டுமென்று மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டு கொள்கிறேன்.

கேரள மாணவர்களுக்கு இங்குள்ள டெக்னிகல் கல்லூரிகளிலே இடம் கொடுக்கவேண்டுமென்று அவர்கள் எழுதியிருந்தும், இங்குள்ள மாணவர்களுக்கு இடம் வேண்டும், கேரள மாணவர்களுக்கு இடம் கொடுக்க முடியாது என்று சர்க்கார் மறுத்ததாகவும் தெரிகிறது. பிறகு அவர்களுக்கு நிச்சயமாக இங்குள்ள கல்லூரிகளிலே இடம் கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டுமென்று டெல்லியிலிருந்து உத்தரவு வந்திருப்பதாகவும் அறிகிறேன். மெடிகல் கல்லூரியிலும் இடம் கொடுக்க மறுத்ததாகவும் பத்திரிகை வாயிலாக அறிகிறேன். அதுபற்றி விளக்கும்படி கனம் மந்திரி அவர்களை வேண்டிக்கொள்கிறேன். அங்கு இருப்பவர்களுக்கு இங்கு இடம் கொடுக்கவேண்டும். சென்னை ராஜ்யத்தில் இருப்பவர்களுக்கும் அங்கு இடம் கொடுக்கவேண்டும். சென்னையில் சேர்ந்துள்ள பகுதிக்காக கேரளத்தில் என்ன ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது என்பதையும் விளக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது போலவேதான் Reorganization of States முடிந்து பல மாதங்கள் ஆகின்றன. கேரளாவில் integration of service

முடிந்துவிட்டது. இங்கு இன்னும் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. இதனால் இங்குள்ள என். ஜி. ஓக்கள் மிகவும் அல்லல் படுகிறார்கள் என்பதை மிகவும் வருத்தத்துடன் கூற ஆசைப்படுகிறேன். அதுமாத்திரமல்ல. அவர்களுக்கு கிடைக்கவேண்டிய நியாயமான சம்பள உயர்வும் கிடைக்கவில்லை. **Integration of service** விஷயத்தில் எல்லா ராஜ்யங்களும் முன்னேறிக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்தப் பிரதேசம் நம்முடைய சேயகம். குழந்தைகள் வந்திருக்கிறார்கள். மருமகளுமல்ல, நாத்தனாரும் அல்ல. கேரளத்தில் இங்கிருந்துபோன கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு சம்பளமும் பஞ்சப்படியும் உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இங்கிருக்கும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் அம்மாதிரி உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டும்.

THE HON. SRI K. KAMARAJ : அங்கு இருக்கும் கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் வேறு; இங்கு இருக்கும் கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் வேறு. இரண்டுக்கும் வித்தியாசம் உண்டு.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : தெரிந்துதான் சொல்லுகிறேன். அங்கு **integration of service** முடிந்து விட்டது மாத்திரமல்ல. அதிகப்படியான பஞ்சப்படியும், சம்பள உயர்வும் அங்குள்ளவர்களுக்கு கிடைத்திருக்கின்றன. இங்கு கன்னியாகுமாரி ஜில்லாவிலுள்ளவர்களுக்கு கொடுக்கப்படவில்லை. இது சம்பந்தமாக கேள்விகள் அனுப்பினால் பதில் வருவதில்லை என்பதையும் சபைத் தலைவர்களிடம் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எல்லா ராஜ்யங்களும் இது விஷயத்தில் முன்னேறிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது அறிவிலும் ஆற்றலிலும் சிறந்த சென்னை ராஜ்யம் மட்டும் ஏன் முன்னேறாமல் இருக்கவேண்டும்? நமது சட்டசபையை பொறுத்த வரையில் கேள்வி நேரம் ஒரு முக்கியமான நேரம். அதை எவ்வளவு தூரம் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமோ அவ்வளவு தூரம் பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். இது சம்பந்தமான விதிகள் ஆண்டுகளுக்கு [illegible] குறிப்பிட்ட தேதியில் ஒரு கேள்வி கொடுத்தால் ஒரு குறிப்பிட்ட நாட்க[illegible] அதற்கு பதில் வருவதில்லை. அரசாங்கம் ஒரு குறிப்பிட்ட நாட்களுக்குள் அது சம்பந்தமான விஷயங்களை விளக்க முடியவில்லை. இம்மாதிரி நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஒரு கேள்வியைக் கொடுத்தால் 10 தினங்களுக்குள் அதற்கு பதில் வரவேண்டும். அரசாங்கத்திலிருந்து அறியவேண்டிய விஷயங்கள் பல இருக்கின்றன. லோகசபையில் இம்மாதிரி 10 தினங்களுக்குள் பதில் வேண்டுமென்று கேள்விகள் கேட்கிறார்கள்.

10.10 a.m. ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களில் விவசாயம் கரிந்துவிட்டன. அங்கு ஏதாவது "ஸ்மால் ஸ்கேல் பெமின் வொர்க்ஸ்" ஆரம்பிக்கப்படுமென்று கவர்னர் பெருமான் உரையில் குறிப்பிட்டிருந்தார். அது சம்பந்தமாக கலெக்டர் அவர்கள் இங்கு போய்பார்க்கிறார்கள் அங்கு போய் பார்க்கிறார்கள். அதைப்பற்றி இங்கு கேள்விகள் கேட்டால் அதற்கு நேரத்தில் பதில்கள் வரமுடியாது. ஏனென்றால் இங்குள்ள விதிகள் அப்படி இருக்கிறது. ஆனால் எங்களுக்கோ அவைகளைப்பற்றி பதில்கள் தெரிந்தாகவேண்டியிருக்கிறது. கேரளாவிலுள்ள விதிகளைப் பார்க்கவேண்டாம். டில்லியில் உள்ள லோக சபை விதிகளைப் பாருங்கள். அங்கு ஒரு கேள்வி கொடுத்தால் சரியாக ஐந்து அல்லது ஏழு நாட்களில் பதில் கொடுக்கிறார்கள்.

THE HON. SRI K. KAMARAJ : அஸெம்பிளியில் ரிப்ளை பண்ணுவதற்கா?

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : ஆம். நாம் எந்தத் தேதியில் வேண்டுமென்கிறோமோ அந்தத் தேதியில் பதில் கொடுக்கிறார்கள். இங்குள்ள விதிகள் ரொம்ப காலத்திற்குமுன் ஏற்படுத்தப்பட்டவை. ஆகவே, இந்த விதிகளைத் திருத்தவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். சட்ட சபைத் தலைவர் இந்த விதிகளைத் திருத்தவேண்டுமென்றும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அதுபோலவேதான், இப்போது "ரீஆர்கனேஸேஷனு"க்குப் பிறகு **N.G.Os.** "இண்டெக்ரேஷன் ஆப் ஸர்வீஸைப்" பற்றியும், இன்னும் இது விஷயத்தில் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படாததால், வேகன்ஸி

வரும்போது அவர்களுக்கு புரொமோஷன் கொடுக்கப்படுவதில்லை; இன்கிரிமெண்ட், அதாவது வருஷா வருஷா சம்பள உயர்வு, கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறார்கள். பென்ஷன்—ஆறு மாதங்களாகிவிட்டன—யாருக்கும் இன்னும் கொடுக்கவில்லை. ரீஆர்கனேஸேஷனுக்குப் பிறகு பென்ஷனான உத்தியோகஸ்தர்கள் விஷயத்தில் எந்தவிதமான நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்படவில்லை. நான் எவ்வளவு தூரம் இங்கு நேர்மையாக இருக்குமென்று நினைத்தேன் தமிழகத்தோடு சேரும்போது. நம் ராஜ்யத்தை மிகையாக நினைத்தது உண்டு. மன்னித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

MR. SPEAKER : The hon. Member is requested to address the Chair and not anybody else opposite or behind.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : But, if somebody addresses me, Sir . . . அதுபோலவேதான் பலஇலாக்காக்களிலும்—நான் மிக மன வருத்தத்துடன் கூறுகிறேன்—மன்னிக்கவேண்டும். இங்கு சேர்ந்த பின்னர் கொஞ்சம் லஞ்சம் அதிகப்பட்டிருக்கிறது. நான் முன்னமே கேரள ராஜ்யத்தில்தான் லஞ்சம் அதிகம் இருக்கிறது என்று நினைத்தேன். அங்கு எங்காவது ஒரு இடத்தில் லஞ்சம் என்று தெரிந்தால் விடமாட்டார்கள். உடனே சட்டசபையில் கேள்விகள் கேட்பார்கள். ஆகையால் சப்தம் அதிகமாக இருந்தது அங்கிருக்கும் போது. இந்நாட்டைச் சுட்டிக்காட்டி, "அதோ அவர்கள் நீதியிலும் நேர்மையிலும் உயர்ந்தவர்கள்" என்று சொல்லியதுண்டு. ஆனால் இங்கு வந்தபோதுதான் தெரிகிறது. நான் குற்றம் சொல்லவில்லை. பலர் நல்லவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆங்காங்கு சில ஊழியர்கள் இப்படி இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக இதை முதலில் கவனிக்கவேண்டும். நாம் லோன்கள் கொடுக்கிறோம். கிராம மக்களுக்கு கொடுக்கிறோம். பாமர மக்களுக்குக் கொடுக்கிறோம். நல்லெண்ணத்தோடு கொடுக்கிறோம். ஆனால் அவர்களுக்கு எவ்வளவு போய்ச் சேருகிறது என்று பார்க்க வேண்டும். உதாரணமாகச் சொல்லுகிறேன். அகஸ்தீஸ்வரம் பிளாக்கில் கிணறு வெட்ட ஸப்ஸிடி (கடன்) கொடுக்கிறார்கள். கன்யாகுமரி தொகுதியில் **L. D. Scheme**-ல் கடன் கொடுக்கிறார்கள். அம்மாதிரி இடங்களில் 500 ரூபாய் லோன் ஆகவும் ஸப்ஸிடியாகவும் கொடுக்கப்படுகிறது. முதலில் 25-ஐக் கொடுங்கள் என்கிறார்கள். 500 ரூபாய் சும்மாத்தானே வருகிறது. 100-ஐக் கொடுங்கள் என்கிறார்கள். இதைப்பற்றி கலெக்டருக்கு கம்பிளெயிண்ட் கொடுக்கப்படுகிறது. பொருப்பற்ற ரீதியில் நான் சொல்லவில்லை.

THE HON. SRI K. KAMARAJ : இங்குள்ளவர்களா, அங்குள்ளவர்களா?

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : இங்குள்ளவர்கள், அங்குள்ளவர்கள் என்ற வேறுபாடின்றி எல்லோரையும்தான் சொல்லுகிறேன். இங்குள்ளவர்களைப்பற்றி சொல்லவேண்டுமென்றால் அதையும் நான் சொல்லுகிறேன்.

SRI A. CHIDAMBARANATHA NADAR : Sir, can the hon. Member point out specific instances of bribery?

MR. SPEAKER : The hon. Member may please address the Chair. If he likes, he may answer them. The hon. Member is not making specific or individual remarks. He is now making only a general statement. If he mentions any specific case, I shall call him to order. He is entitled to do it and therefore he is in order. If the hon. Member were to answer interruptions, he will be the sufferer as I will ring the bell as soon as the allotted time is over.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார், குறிப்பிட்டு ஏதாவது சொல்ல முடியுமா என்று. அவைகளைச் சொல்லவேண்டிய அதிகாரிகளிடம் சொன்னதுண்டு. இங்கு வந்தபோதும்கூட, பல இடங்களுக்கும் போனபோதும்கூட இதைப்பற்றிச் சொன்னதுண்டு. இப்படியாகப் புகார் இருந்துவருகிறது. இதை நிவர்த்திக்கவேண்டுமென்று நிர்வாகத்தினரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எத்தனையோ கோடிக் கணக்கில் ஜனங்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்று கொடுக்கிறோம். இதையெல்லாம் சர்க்கார் அதிகாரிகளே விநியோகிக்கிறார்கள். இப்போது உள்ள சட்டத்தில் லஞ்சம் கொடுப்பவனும் லஞ்சம் கொடுக்கப்படுகிறவனும், இருவருமே குற்றவாளிகளாகக் கருதப்படுகிறார்கள். ஆகையால் இருவரும் பேசாமல் இரகசியமாக இருக்கிறார்கள். பாமர ஏழை மக்களை ஏமாற்றப்படும் காரணத்தை அறிந்து அதற்கு வேண்டிய பரிகாரம் தேடவேண்டும்.

இங்கு வந்த பிறகு இன்னும் ஒரு சமாசாரம். அங்கு பாமர மக்கள்கூட பெரிய அதிகாரியைப் பார்த்து பேசலாம். அங்கு அதிகாரிகளிடம் சகோதர மனப்பான்மை இருந்தது. என்னவேண்டுமென்றாலும் சொல்லலாம். அதிகாரிகளிடத்திலே இருக்கக்கூடிய உத்தியோகஸ்தர்கள், பியூனாக இருந்தாலும், அல்லது சபார்டினேட் கிளார்க்காக இருந்தாலும் அந்த ஆபிஸின் ஹையஸ்ட் ஆபீஸரிலிருந்து அதாவது ஹெட் ஆப் தி டிபார்ட்மெண்ட்—எல்லார் இடத்திலும் அவர்கள் போவார்கள். குறைகளைச் சொல்லுவார்கள், நிவர்த்தி செய்துகொள்ளுவார்கள். ஆனால் இங்கு ஏ.எஸ்.பி. யானவர் டி.எஸ்.பி-யைப் பார்க்கமுடியாது. உட்கார்ந்து பேச முடியாது. இப்படிப் பட்ட பழக்க வழக்கங்கள் அன்னிய ஆட்சி காலத்தில் இருந்[illegible]பாத்தியாயர் டிவிஷனில் இன்ஸ்பெக்டரிடம் குறைகளைச் சொல்ல முடியாது. அப்படி ஏதாவது பார்த்துப் பேசிவிட்டால் டிஸிப்ளினரி ஆக்ஷன் எடுப்பார்கள்—அதாவது இன்ஸபார்டினேஷன் என்று இச் சிப்பந்திகள் ஜனங்கள்கூடப் பழகிவரும் முறைகளும் இப்போப்பட்டது. அதனால் ஜனங்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று இச் சந்தர்ப்பத்தில் கூற நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

MR. SPEAKER : The hon. Member has got five minutes more.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : அத்தோடு [illegible] நம்முடைய கல்லூரிகளிலே, அதாவது "ப்ரொபெஷனல் காலேஜஸ்" [illegible] செய்யும் முறை பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கேரளாவிலே "பூல் புரூப்" அரேன்ஜ்மெண்ட் இருக்கிறது. கேரளாவிலே மொத்தம் உள்ள சப்ஜெக்ட்களிலே எவ்வளவு மார்க், இங்கிலீஷில் 35-க்கு மேல் எவ்வளவு, மற்ற ஒவ்வொரு சப்ஜெக்டிலும் எவ்வளவு, எவ்வளவு சத விகிதம் ஷெடியூல்ட் வகுப்பாருக்கு, எவ்வளவு பாக்வார்ட் வகுப்பாருக்கு, எவ்வளவு ஓபென் காம்பெடிஷன் என்றும் விதித்துவிடுகிறார்கள். அதன் பிரகாரம் இருக்கக்கூடிய ஒருவர் எழுதினால் அவருக்கு நிச்சயம் கிடைக்கும். இங்கு அப்படி அல்ல. 3-வது வகுப்பில் பாஸ் பண்ணியவர்கள்—இருக்கக்கூடிய பகுதிகளை மூன்று கட்டத்தில் பாஸ் செய்தவர்கள்—சிபார்சு இருக்கின்றதாலும், தகப்பனார் காங்கிரஸில் இருக்கின்றதாலும் எப்படியாவது சொல்லி அட்மிஷன் வாங்கிவிடுகின்றார்கள். இது விஷயத்தில் அநீதி இருப்பது கூடாது. இதற்கு ஏதாவது பிரின்சிபல் வைத்து, ஜனங்கள் எல்லோருக்கும் பொதுவான இந்தக் கல்லூரிகளில் இடம் கிடைக்க, நீதி வழங்கப்படவேண்டும். பின் தங்கிய சமூகத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள், தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வசதி செய்யவேண்டுமென்று அரசியல் சட்டத்தைப் பொருத்தவரையில், நீதியாக, நேர்மையாக கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று அங்கத்தினர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் தெரியும். ஒவ்வொருவரும் அட்மிஷனுக்காக வந்து வந்து நமது சபையில் உள்ள அங்கத்தினர் ஒவ்வொருவரிடமும் போய் இவர் சொன்னால் கிடைக்கும், அவர் சொன்னால் கிடைக்கும் என்று நம் ஒவ்வொருவரிடமும் வருகிறார்கள்.

THE HON. SRI K. KAMARAJ : எவர் சொன்னால் கிடைக்கும். எடுத்துச் சொல்லுங்களேன்.

10-20 a.m. SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : Open-ஆகச் சொன்னால் நல்லது தான். இருந்தாலும் தனியாகச் சொல்லுகிறேன்.

THE HON. SRI K. KAMARAJ : Open-ஆகத்தான் சொல்லட்டும் [illegible] அங்கத்தினர் அவர்கள்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Give it to us.

MR. SPEAKER : The hon. Member may pass on the information to the Hon. Minister concerned.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : இப்பொழுதே நான் அதைப் பற்றி சொல்லவேண்டுமென்று சொன்னால், ரொம்பப் பெரிதாக இருக்கும். மேலும் யாருடைய மனதையும் புண்படுத்த வேண்டாமென்று . . .

THE HON. SRI K. KAMARAJ : புண்படுத்துவதினால் பரவாயில்லை. சொல்லுங்கள். இப்படியே பேசிக்கொண்டு போனால், சந்தேகங்கள்தான் ஜாஸ்தி உண்டாகும். அதனால், இப்பொழுதே சொல்லிவிடுங்கள்.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : ஆகையால், அவைகளைப்பற்றி சிந்தித்து, நீதி பூர்வமாக நடந்துகொள்ளவேண்டும். இதை நான் பொறுப் புணர்ச்சியுடன்தான் சொல்கிறேன்.

THE HON. SRI K. KAMARAJ : திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லி என்ன பிரயோஜனம்?

10-21 a.m. *SRI P. G. KARUTHIRUMAN : சபாநாயகர் அவர்களே, 1957-58-ம் வருஷத்திய நிதி நிலை அறிக்கையை நிதி அமைச்சரவர்கள் மிகவும் நெருக்கடியான நிலையில் திறமையாகச் செய்து சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். இதை நான் ஆதரிக்கிறேன். இது ஒரு பற்றாக்குறை வரவு செலவுத் திட்டமாக இருந்தாலுங்கூட, பற்றாக்குறைக்கான காரணங்கள் என்னவென்பதை இங்கு இருக்கும்படியான கனம் அங்கத்தினர்கள் உணரவேண்டும். பற்றாக்குறை என்பது பட்ஜெட் தயாரிப்பதிலே எப்பொழுதும் இருக்கும்படியான [illegible]தனச் செலவுகள் குறையாமல், எப்பொழுதும் இருக்கும் மக்களுடைய நலனைக் கருத்திற்கொண்டு, எந்தவித திட்டங்களையும் குறைக்காமல் செலவிடுவதற்கு ஏற்பட்ட திட்டமே தவிர, வருவாய்க் குறைவோ பட்ஜெட் தயாரிப்பதிலே கவனக் குறைவோ காரணம் அல்ல என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

நிதி அமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்டபோது, பருவ மழை சரியாக இருந்த காரணத்தால் உணவு உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறதென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். வள்ளுவர் அவர்கள் வெகு அழகாகச் சொல்லியிருக்கிறார்:

"குடிசெய்வல் என்னும் ஒருவற்குத் தெய்வம்
மடிதற்றுத் தான்முந் துறும்"

குடியை உயர்த்தவேண்டுமென்று யார் உண்மையாகப் பாடுபடுகிறார்களோ, நாட்டு மக்களுடைய க்ஷேமத்தைக் கருத்திற்கொண்டு, கிராம மக்களெல்லாம் வாழ்க்கைத் தரத்தில் உயரவேண்டும், நல்வாழ்வு பெறவேண்டும் என்று யார் பாடுபடுகிறார்களோ, க்ஷேம நல அரசாங்கத்தை நிர்வகிப்பதற்கு யார் அருகதையாக நடந்துகொள்கிறார்களோ, அவர்களுக்கு தெய்வம் கூட ஆதரவு கொடுக்கும் என்று வான்மறை வகுத்த வள்ளுவர் கூறியிருக்கிறார்.

சர்க்கார் வகுத்திருக்கும் திட்டங்கள் காரணமாக, கிராம மக்களுக்கு, குறிப்பாக 80 சத விகிதம் மக்களாக வாழும்படியான கிராம மக்களுக்கு எவ்வளவு தூரம் பயன் அளித்திருக்கிறதென்றால், வெகுதூரம் பயன் அளித்திருக்கிறது. பத்து வருஷ காலத்திலே இருக்கும்படியான நிலைமையைவிட இந்த வருஷத்திலே நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கிராம மக்களுடைய நல்வாழ்வுக்காக, விவசாயிகளுடைய நல்வாழ்வுக்காக, மக்களெல்லாம் பிணி இல்லாமல் வாழ்வதற்காக, இவ்வளவு நெருக்கடியான நிலையிலும் வரி விதிக்காமல் இருக்கிறார்கள் என்று நான் புள்ளி விவரத்தோடு குறிப்பிடமுடியும்.

அதோடு மட்டுமல்ல, தேசிய விஸ்தரிப்பு, சமுதாய நல, ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் காரணமாக, கிராமங்களிலே ஒரு பெரிய புரட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. திட்டங்களில் கிராம மக்கள் உற்சாகத்தோடு, பங்கெடுத்துக்கொண்டு, வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றவேண்டுமென்ற எண்ணம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த முறையில் கிராமப் பகுதிகளில் விவசாய அபிவிருத்தி வெகுவாகப் பரவியிருக்கிறது என்பதை நான் ஆசையுடன் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதோடுமட்டுமல்ல, சென்ற தேர்தலிலே எவ்வளவோ பிரசாரங்கள் நடந்துகொண்டிருந்தன. மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் பிரசங்கத்திலே குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். நான் ஒன்று சொல்கிறேன், சென்ற தேர்தலிலே பலர் என்னென்ன விதமாக பிரசாரங்கள் செய்தார்களோ, அதற்கெல்லாம் ஒரு பெரிய பதிலாக கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களது உரை இருக்கிறதென்று சொன்னால், அது மிகையாகாது. நெய்வேலியில் நிலக்கரி வெட்டி எடுக்கவேண்டுமா? எங்களுக்கு வோட்டுப் போடுங்கள் ; சேலத்தில் இரும்புத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த வேண்டுமா ? எங்களுக்கு வோட்டுப் போடுங்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். அப்படி விஷமப் பிரசாரம் செய்தது எதைக் குறிக்கிறது என்றால், தாங்கள் ஜெயித்துவந்தால் தான் அந்தத் திட்டங்களையெல்லாம் நடத்த முடியும் என்பதைக் குறிக்கிறது. அப்படி படம் எடுத்த நாகங்களைப் பிய்த்து எறிந்த மாதிரி அமைந்தது நிதி அமைச்சரது பேச்சு.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : தலைவர் அவர்களே. **(On a point of order, Sir.)** ஒழுங்குப் பிரச்சனை ஒன்றை எழுப்ப விரும்புகிறேன். " விஷமம் " என்று கனம் அங்கத்தினர் உபயோகித்த சொல் பொருத்தமானதல்ல என்று நான் கருதுகின்றேன். அது சபையில் அனுமதிக்கக் கூடிய வார்த்தை அல்ல என்று கனம் தலைவர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : There is nothing wrong in it. It is equivalent to ' bad '. If hon. Members continue to interrupt the hon. Member's speech, they will only be taking his time. I am sure the Chair will have the right to decide which is correct and which is incorrect.

10-25 a.m. ***SRI P. G. KARUTHIRUMAN** : எவ்வளவோ பிரசாரங்கள் நடந்தன. எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் என்ன என்னவோ பிரசாரங்கள் செய்தார்கள். மேடைமேல் ஏறி செய்த பிரசங்கங்கள். அவைகளில் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களைத் தாக்கிப் பேசிய பேச்சுக்கள் கணக்கில் அடங்கா. முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்திலே காங்கிரஸ்காரர்கள் எவ்வளவோ பூமி வாங்கிவிட்டார்கள். எவ்வளவோ பணம் சம்பாதித்துவிட்டார்கள் என்று எல்லாம் சொன்னார்கள். நான் இன்று சவால் விடுகிறேன் : முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது தங்களது சொந்த நலத்திற்காக காங்கிரஸ்காரர்கள் தங்களது அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்தார்கள் என்று நிரூபித்தால், இப்பொழுதே நான் என் பதவியை ராஜினாமா செய்யத் தயாராயிருக்கிறேன். எது வேண்டுமானாலும் பேசலாம் என்ற முறையில் சொல்வது மிக அழகு அல்ல, நேர்மை அல்ல, அதோடு, நிதி அமைச்சரவர்கள் இந்தச் சமயத்தில் வரிகளை அதிகமாகப் போடாமல் விட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், பொய்யான, அதாவது உண்மைக்கு மாறான விஷயங்களை மேடையிலே ஏறிப் பேசுவதற்குத் தகுந்த அளவு வரி போடுவதாக இருந்தால் ஐம்பது கோடி அல்ல, நூறு கோடி ரூபாய் கூட நமக்கு வசூலாகும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

MR. SPEAKER : " பொய் " என்னும் வார்த்தையை சபையில் உபயோகிக்கக்கூடாது. " உண்மைக்கு மாறானது " என்று வேண்டுமானால் சொல்லுங்கள், "பொய்" என்னும் வார்த்தையை சபையில் உபயோகிப்பது ஒழுங்கல்ல.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : " உண்மைக்கு மாறான விஷயங்கள்" என்றுதான் நானும் குறிப்பிட்டேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The point for consideration is this. If the hon. Member alleges that a particular Member is uttering a lie, it is unparliamentary, no doubt. But the hon. Member is referring to the propaganda done outside the House by persons, not necessarily Members of this House. He is suggesting

that if a tax is levied on such kind of propaganda, the Government will be able to collect hundreds of crores of rupees. But I am not prepared to vouch for the tax. . . .

MR. SPEAKER : I think the Hon. Minister is justifying the use of the word ' lie ' according to circumstances. But in Parliamentary practice, whatever be the circumstances, the use of the word ' lie ' is unparliamentary. I have given my ruling. The hon. Member can use other words so as to indicate that it is not a fact but he should not use the word ' lie '.

***SRI P. G. KARUTHIRUMAN** : Sir, I am prepared to refer this matter to the Committee of Privileges.

SOME HON. MEMBERS : No, No. The Chair has already given the ruling.

MR. SPEAKER : Will the Government Whip realize the position that the Chair is the final authority in this matter? Whether a word is parliamentary or unparliamentary has to be decided by the Chair and nobody else. Will the Government Whip please note it?

***SRI P. G. KARUTHIRUMAN** : I am sorry, Sir. Please excuse the trouble.

இன்றைக்கு நாடு பூராவிலும் மின்சார விஸ்தரிப்புக்காக கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை நமது அரசாங்கம் வாரி இறைத்திருக்கிறார்கள். நாட்டில் விவசாய உற்பத்தி பெருகுவதற்கு ஆக்கத்தையும் ஊக்கத்தையும் கொடுத்து உணவு உற்பத்தி பெருகும்படியான நிலை இன்று ஏற்பட்டிருக்கிறது.

SRI T. SAMPATH : I am not able to hear the speech of the hon. Member.

MR. SPEAKER : There is something wrong with the mike arrangement. I would request Mr. Karuthiruman to go to the neighbouring mike. Otherwise, I have no other alternative but to adjourn the House till the defect is rectified. Now I would request the hon. Member to speak a little louder.

***SRI P. G. KARUTHIRUMAN** : விவசாய உற்பத்தியை பெருக்குவதற்கு வேண்டிய திட்டங்களெல்லாம் சர்க்கார் வகுத்திருக்கிறார்கள். நாட்டில் தொழில் அபிவிருத்தி ஏற்படுவதற்குவேண்டிய திட்டங்களையும் வகுத்து வருகிறார்கள். தொழில் அபிவிருத்தியும் விவசாய அபிவிருத்தியும் ஏற்பட்டால்தான் தேசத்தில் மக்களெல்லாம் சுபீட்சமாக வாழமுடியும் என்பதை உணர்ந்து நமது அரசாங்கத்தார் ஆவன செய்து வருவது பாராட்டத்தக்கது. விவசாயத்திற்கு வேண்டிய வசதி, கால்நடை பராமரிப்புக்கான திட்டங்கள், விவசாயத்திற்கு மின்சார வசதிகள், பத்தாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட கிணறுகளுக்கு எலெக்டிரிக் மோட்டார் வைத்துக்கொள்வதற்கான திட்டங்களை அரசாங்கம் போட்டு நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அதோடுமட்டுமல்ல, இதுவரை கண்டிராத, கேட்டிராத அளவுக்கு 1,300 கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி ஒரு வருஷத்தில் கொடுப்பதற்குத் திட்டமிட்டு, அப்படியே கொடுத்தும் இருக்கிறார்கள். இந்தியா பூராவிலும் 9,000 கிராமங்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், சென்னை ராஜ்யத்தில் மாத்திரம் 4,000 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது மிகவும் பாராட்டுதற்குரிய விஷயம். இதே நிலையில் சென்றால் 5, 6 வருஷங்களிலே சென்னை ராஜ்யத்திலுள்ள கிராமங்களுக்குப் பூராவும் மின்சார வசதி கிடைத்துவிடும்.

சிறு கைத்தொழில்களும் பெருகியிருக்கின்றன. மக்கள் வாழ்கைத் தரம் உயர்ந்து, வாங்கும் சக்தி அதிகரிப்பதற்கான திட்டங்களைப் போடுவதற்கு ஏதுவாக இந்த பட்ஜெட் அமைந்திருக்கிறது.

[Sri P. G. Karuthiruman] [1st July 1957

10-40 a.m. அதோடு கல்வி விஷயத்திலும் ஏழைக் குழந்தைகள் அனைவரும் பத்தாவது படிவம் வரையில் இலவசமாகப் படிப்பதற்குவேண்டிய வசதிகளை நம்முடைய சர்க்கார் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். நமது அரசியல் நிர்ணயச் சட்டப் பிரகாரம் எல்லாக் குழந்தைகளும் படிப்பதற்கு இப்போது வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அடுத்தபடியாக வேலை இல்லாத் திண்டாட்டம் நாட்டில் பெருகிக்கொண்டு வருவதாக பலர் குற்றம் சாட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பொது மேடைகளில் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நமது சர்க்கார் அநேகவிதமான அபிவிருத்தித் திட்டங்களைப் போட்டுக் கொண்டு வரும் இந்தக் காலத்தில் வேலை இல்லாத் திண்டாட்டமே இல்லை. வேலை செய்யாத் திண்டாட்டமே பெருகிக் கொண்டிருக்கிறது என்று நிச்சயமாகச் சொல்லமுடியும்.

(ஸ்ரீ கே. சட்டநாத கரயாளர் எழுந்தார்.)

MR. SPEAKER: If the hon. Member wants to raise any point of information he can do so at the end. If he wants to raise any point of order he can raise it now. But let him not please raise any point of information as a point of order.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN: ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கீழ்பவானி திட்டத்திற்குப் பத்து கோடி ரூபாய் செலவாயிற்று. எவ்வளவோ கூலி யாட்கள், தொழிலாளர்கள் ஆகியோருக்கு வேலை இடைத்து இருக்கிறது. அதனால் பாசன வசதி இடைத்து பெருகும்படியான நிலங்கள் விவசாயத்திற்குக்கொண்டுவரப்பட்டு, ஏராளமான விவசாயிகளின் வேலை அதிகமாகி இருக்கின்றன என்று நினைக்கிறேன். ஏதோ படித்துவிட்டு சர்க்கார் உத்தியோகம் கிடைக்கவில்லை என அலைந்து கொண்டிருக்கிற ஒரு சிலரைப் பார்த்து நாட்டில் வேலை இல்லாத் திண்டாட்டம் அதிகரித்துக் கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லக்கூடாது. இதற்காகத்தான் கல்வி முறையே மாற வேண்டும் என்று சொல்கிறேன். புதுமுறையில் கல்வி கற்கின்றவர்களுக்கு படித்துவிட்டு வெளியே வந்தவுடன் அரசாங்க உத்தியோகம் ஒன்றுதான் அவர்களுக்குப் பிழைக்கும் வழி என்று இல்லாமல் நாட்டில் பலவிதமான தொழில்களில் ஈடுபட்டு வேலை செய்கின்ற வாய்ப்பில் ஈடுபடுத்த கல்வி முறை மாற்றியமைக்கப்படவேண்டும் என்பதுதான் சர்க்காரின் கவனத்தில் இருக்கிறது என்று நம்புகிறேன். இதைப்பற்றி சட்டசபையிலும் நான் பலமுறை கூறியிருக்கிறேன். இவற்றையெல்லாம் ஆராயும் காலத்தில் நமது நிதி அமைச்சர் தயாரித்து அளித்திருக்கிற பட்ஜெட் மக்களுக்கு மிகவும் ஏற்ற சரியான பட்ஜெட். இதைப் பற்றுக்குறை பட்ஜெட்டாக தயாரிக்காத வகையில் எந்த முறையில் எந்தெந்த வகையில் எல்லாம் சிக்கனம் செய்வது அவசியமோ, அவைகளை எல்லாம் செய்து தகுந்த முறையில் அமைத்துக் கொடுத்திருப்பதற்காக நான் பாராட்டுகிறேன். நல்லமுறையில் தேசிய அபிவிருத்தி வேலைகளுக்கு நிதி ஒதுக்கப்பட்டு பலவித வேலைகள் நடந்து வருகின்றன. சர்க்கார் செலவழிக்கின்ற பணங்கள் எல்லாம் மக்களுடைய நன்மைக்காகப் போய்ச் சேரவேண்டுமென்றால், மக்களின் ஒத்துழைப்பு வேண்டும். அவர்கள் அவற்றை எந்த முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பாகல்மேட்டில் பிர்க்கா அடிப்படையில் கூட்டத்தைக் கூட்டி நேரிலேயே மக்களுடைய குறைகள் என்ன என்பதை விசாரித்தார்கள். இப்படிச்செய்வதால் அவ்வப்போது அந்த அந்த இடங்களில் உள்ள குறைகளைத் தீர்ப்பதற்கு முடியும். சிவப்பு நாடா முறையினால் ஏற்படும் காலதாமதத்தைத் தவிர்க்க முடியும் என்றே செய்தார்கள். இந்த வகையில் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் செய்திருக்கும்படியான பட்ஜெட் பிரசங்கமும், மக்கள் எல்லாம் சேர்ந்து நியாயமான முறையில், கண்ணியமான முறையில் அரசாங்கத்தோடு ஒத்துழைத்து பலவிதமான அபிவிருத்திகளை ஏற்படுத்த முடியும் என்பதற்கு அறிகுறியாக விளங்குகின்றது. அதனால் கொஞ்ச நஞ்சம் இருக்கக்கூடிய பற்றுக்குறையையும் நிவர்த்தியாக்க முடியும் என்று நினைக்கிறேன்.

1st July 1957] [Sri P. G. Karuthiruman]

ஆகவே இப்போது இருக்கும்படியான நிலைமையில்,

“ உறுபசியும் ஓவாப் பிணியும் செறுபகையும்
சேரா தியல்வது நாடு ”

என்பதற்கு இணங்க, பலவிதமான அபிவிருத்தித் திட்டங்களை நம்முடைய க்ஷேமநல சர்க்கார் போட்டு, உறு பசி சேராது இயலும் நாடாக, பிணி சேராது இயலும் நாடாக, செறுபகையும் சேராது இயலும் நாடாக நம்முடைய நாட்டை ஆக்கப் பாடுபட்டு வருகிறார்கள். அதற்கென்றே நம்முடைய க்ஷேம நல சர்க்காரால், மக்களுடைய சுபீட்சத்திலேயே அக்கறையுடைய சர்க்காரால், தயாரிக்கப்பட்டு இருக்கும் உயர்ந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சபையில் சமர்ப்பித்திருப்பதற்காக மகிழ்ச்சியுற்று அதையும் நான் ஆதரிக்கிறேன்.

* SRI G. VAGHEESAM PILLAI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் 1956-ம் வருஷம் டிசம்பரில் பட்ஜெட் சமர்ப்பித்தபோது கிட்டத்தட்ட 5 கோடி துண்டு விழும் பட்ஜெட்டைச் சமர்ப்பித்தார். இப்போது மறுபடியும் பட்ஜெட் தயாரிக்கும்போது செலவினங்களைக் கட்டுப்படுத்தி பற்றுக்குறையை வெகுவாகத் தணித்துள்ள வரவு செலவுத் திட்டத்தைக்கொண்டு வந்திருப்பதற்காக நான் அவரை பாராட்டுகிறேன்.

விவசாயம் நம் நாட்டில் முக்கியம். உணவு பற்றுக் குறையைச் சமாளிக்க வேண்டுமென்பதற்காக நமது சர்க்காரும் மத்திய சர்க்காரும் அதிக கவனம் செலுத்திக்கொண்டுவருகிறார்கள். அதற்காக நமது சர்க்கார் இந்த பட்ஜெட்டில் நிதி ஒதுக்கியிருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். இதனால் விவசாயிகள் இன்னும் அதிகமாக உணவு உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். 10-44 a.m.

விவசாய உற்பத்திக்கு மிகவும் அவசியமான பொறுக்கு விதைப் பண்ணைகளை சர்க்கார் ஏற்படுத்தி வருகிறார்கள். சென்ற ஆண்டில் 38 பண்ணைகள் இருந்தன. இப்போது இன்னும் 136 பண்ணைகள் ஏற்படுத்தத் திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. இவற்றின் மூலமாக நல்ல பொறுக்கு விதை கிடைப்பதற்கு இரண்டு மூன்று வருஷங்கள் ஆகும். தற்போது விவசாயிகளே பொறுக்கு விதை கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் மூட்டைக்கு ஒரு ரூபாய், இரண்டு ரூபாய்தான் அவர்களுக்கு ப்ரீமியம் கொடுப்பதனால் அவர்கள் அதிக உற்சாகத்துடன் அதில் ஈடுபடவில்லை. கிட்டதட்ட ஐந்து ரூபாயாவது—நான் யோசனைதான் சொல்லுகிறேன். சர்க்கார் எவ்வளவு அதிகம் கொடுக்கலாமோ அதை—அவர்களுக்கு கொடுக்க முன்வந்தால் அவர்கள் நல்ல விதைகளைக் காயப்போட்டு பொறுக்கு விதை அளிப்பார்கள். இரண்டு மூன்று வருஷங்கள் வரை இப்படிச் செய்தால் போதும். அப்புறம் நமது பண்ணைகளில் இருந்தே நல்ல விதைகள் கிடைக்க ஆரம்பித்துவிடும். இப்பொழுதே நல்ல விதை என்றால் நமது விவசாயிகள் மூட்டை 25 ரூபாய்க்கூட கொடுத்து வாங்கிப் போகிறார்கள். ஆகவே நல்ல விதை கிடைக்கச் செய்ய இந்த ப்ரீமியத்தைக் கொஞ்சம் கூட்டினால் நன்றாக இருக்குமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக பூச்சி மருந்து கொடுக்கிறார்கள். அதற்காக ரூபாயும் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். எந்த இடத்தில் பூச்சி அடித்திருக்கிறது என்று கலெக்டரோ, டெபுடி கலெக்டரோ அறிவிக்கின்றார்களோ அந்த இடங்களுக்குப் பாதி விலைக்கு பூச்சி மருந்து கொடுக்கிறார்கள். அதை எப்போதும் நிரந்தரமாக பாதி விலைக்கே கொடுக்கவேண்டுமென்று நிரந்தர உத்திரவு இருக்கலாமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். பத்து கிராமங்களுக்குப் பூச்சி அடித்துவிட்டது என்று பாதி விலைக்குக் கொடுப்பதைவிட பாதி விலைக்கே எல்லா இடங்களுக்கும் கொடுப்பதனால் எல்லா இடங்களிலும் உடனே விவசாயிகள் வாங்கி உபயோகித்து பூச்சி அடிக்காமல் தடுத்துக் கொள்ள முடியும்.

மேலும் விவசாயிகள் நல்ல முறையில் சாகுபடி செய்வது எப்படி என்பதைப் போதிக்கும் விவசாயப் பஞ்சாங்கம், மேழிச் செல்வம் போன்ற

[Sri G. Vagheesam Pillai] [1st July 1957

பத்திரிகைகளுக்கு நல்ல அட்டைப்படம் போட்டு நல்ல விளம்பரங்களும் செய்தால் எல்லோரும் வாங்கிப் படித்து பயன் அடைய வசதி அதிகரிக்கும். இதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்களிடம் நேரிலேயே சொல்லியிருக்கிறேன். இலாகாவில் கொடுத்து பரிசீலனை செய்வதாகச் சொன்னார்கள். அதையும் செய்ய வேண்டும்.

நமது விளம்பர இலாகா சினிமாப் படங்களை ஒவ்வொரு பயிருக்கும் தயாரித்து வெளியிட கவனம் செலுத்தவேண்டும். இந்தப் படங்களை பார்ப்பதனால் விவசாயிகளுக்கு நல்ல அநுகூலம் ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சென்ற வருஷம் ஒரு லட்சத்து இருபது ஆயிரம் டன் அமோனியம் சல்பேட் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். இந்த வருஷமும் ஒரு லட்சத்து நாற்பது ஆயிரம் டன் கொடுக்கத் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். அதையும் கொடுக்க வேண்டும். மேலும் சூப்பர் பாஸ்பேட் போட்டால் தானிய சத்து கிடைக்கிறது. இதற்குப் பாதி தொகை இந்திய சர்க்கார் கொடுத்து வந்தார்கள். அதை இப்போது நிறுத்திவிட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். சூப்பர் பாஸ்பேட் போடுவதனால் விளைச்சல் அதிகரிக்கிறது. ஆகையால் அதையும் கொடுப்பதற்குக் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

விவசாயக் கல்லூரிக்கு ஐந்து லட்சத்து தொண்ணூறாயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இந்தப் பிராந்திய வளர்ச்சிக்குத் தகுந்தாற்போல அண்ணாமலை யூனிவர்ஸிடியிலேயே இதையும் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்பதாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பசுந்தாள் உரத்திற்காக ஒரு லட்சம் ரூபாய் சொச்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். பசுந்தாள் உரம் டெல்டா பிரதேசங்களில் நல்ல பலனைக் கொடுத்துவருகிறது. அதை எப்போது விநியோகப்படுத்தப்போகிறார்கள் என்று தெறியவில்லை. அதை சப்ஸிடியாகக் கொடுத்து எல்லா விவசாயிகளும் பசுந்தாள் உரத்தை அதிகம் உபயோகித்து நல்ல பலன் அடையும்படியாகச் செய்யவேண்டும். மு[illegible] பணமாகக் கொடுக்காமல் பசுந்தாள் உரத்தை வாங்கிக் கொடுக்க முன்வரவேண்டும்.

நீர்பாசன வசதிக்காகவும் பலவிதமான திட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். புதிய பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப் போட இனி இடம் இல்லை. எல்லாம் செய்தாகிவிட்டது. பழைய டெல்டா பிரதேசங்களில் ஆயிரம் ஏக்கருக்கு மேல் ஆயக்கட்டுகளை உடைய வாய்க்கால்களை சர்க்கார் செலவில் வெட்டவேண்டும். முன்பு குடிகள் ஒற்றுமையாக வெட்டி வந்தார்கள். இப்போது நின்றுவிட்டது. இதைச் சர்க்காரே தொடர்ந்து வெட்டிவர ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்பதாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நீர்ப்பாசன மகாநாடுகள் கூடுகின்றன. ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு முறை கூடுகிறது. முன்பெல்லாம் இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பே எப்போது மகாநாடு கூடும் என்பது அறிவிக்கப்படும். அதனால் ஏராளமான ஜனங்கள் அதில் கலந்துகொள்ளும் வாய்ப்பு இருந்தது. ஆனால் இப்போது பத்து நாள் நோட்டீஸ்தான் கொடுக்கிறார்கள். சர்க்கார் உத்திரவு திட்டமாக இருந்தும், அதைக் கவனிக்காமல் ஏதோ 'இன்பார்மல்" கூட்டம் போல மகாநாட்டைக் கூட்டி விடுகிறார்கள். ஆகவே இதில் கவனம் செலுத்தி இனி நல்ல முறையில் இந்த நீர்ப்பாசன மகாநாடுகள் நடைபெறும்படியாகச் செய்ப் வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இப்போது தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் ஆர்டிஷன் கிணறுகள் ஸ்கீம் இருந்து வருகிறது. நான் சப் ஆர்டிஷன் கிணறுகள் ஸ்கீமை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது 50 அடி, 60 அடியில் தண்ணீர் இருக்கக் கூடிய பிரதேசங்கள் இருக்கின்றன. ஆயிரம் ரூபாய் முதல் இரண்டாயிரம் வரையில் செலவு செய்தால் போதும். அங்கே ஊற்றுப் பம்புகளை ஏற்படுத்த முடியும். பணம் படைத்த விவசாயிகள் அது மாதிரியாக செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பணம் இல்லாதவர்கள் தான் விவசாயத்திற்கு மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு வசதியாக சர்க்காரே முதல் போட்டு இந்த சப் ஆர்டிஷன் வெல் ஸ்கீம்களை ஏற்படுத்தினால் பின்னர் விவசாயிகளிடமிருந்து வரியாக

1st July 1957] [Sri G. Vagheesam Pillai]

பணத்தை வசூல் செய்து கொண்டு விடலாம். இதற்கு விவசாயிகளும் சம்மதிக்கிறார்கள். இந்த யோசனையை சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில், சிதம்பரம் தாலூகா ஏரிகளும் மற்ற எல்லாம் ஏரிகளும் தூர்ந்துக்கொண்டு போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. அணைக்கட்டுகளெல்லாம் பழுது அடைந்திருக்கின்றன. அரசாங்கம் நியாய வார மசோதா கொண்டு வந்ததினால் ஹரிஜனங்களுக்கு பயிரிடுவதில் பண வசதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. எங்கு பார்த்தாலும் வீடு கட்டிக்கொள்வதற்கு ஹரிஜனங்களுக்கு அரசாங்கம் வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் 80, 90 வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்கு வசதி இருக்கிறது. அவைகள் போக ஹரிஜனங்களுக்கு கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக கொஞ்சம் பணம் கொடுத்தால் அவர்கள் வீடு கட்டிக்கொள்வார்கள். ஆதலால் அரசாங்கம் அவர்களுக்கு கோவாப்ரேடிவ் மூலமாக வீடு கட்டிக்கொள்வதற்கு கடன் கொடுத்து உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நஞ்சைப் பிரதேசங்களில் 40, 50 ஊர்களில் ரோட்டுகளே இல்லாமல் கிராம மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே அங்கே ரோட்டுகள் போட்டு, போக்குவரத்திற்கு வசதி செய்வதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இன்னும் நஞ்சைப் பிரதேசங்களில் ஹரிஜனங்கள் வாழும் சேரிகளில் வண்டிகள் போவதற்குக் கூட வசதியே இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே இந்தப் பிரதேசங்களில் ரோடுகள் போட்டு ஹரிஜனங்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நமது அரசாங்கம் இந்த நடை முறை ஆண்டில் 194 லட்சம் ரூபாய் ஹரிஜனங்களுக்காக ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டில் 1 கோடி 10 லட்சம் தான் ஒதுக்கி இருந்தார்கள். ஆனால் இந்த வருஷமோ 154 லட்சமாக உயர்த்தி இருக்கிறார்கள். எவ்வளவோ பணம் சேரிகளின் அபிவிருத்திக்கு தேவையாக இருப்பதால், அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த வரவு செலவு திட்டத்தில் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு சலுகைகள் அளித்திருக்கிறார்கள். இதற்காக அரசாங்கத்தை பாராட்டுகிறோம். ஆனால் இப்பொழுது அளிக்கப்பட்டிருக்கும் உயர்வு குறைவு என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே அரசாங்கம் அதையும் உடனடியாக கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது அரசாங்கம் தங்கள் செலவில் சிக்கனப்படுத்த வேண்டு என்று திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். ஆபீசர்களும் இந்த சிக்கன முறையை நல்ல முறையில் கையாண்டால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். இதை அரசாங்கம் நன்றாக கவனித்து எந்தெந்த முறையில் செலவை குறைக்க முடியுமோ அந்தந்த முறையை கையாண்டு செலவை குறைத்து சிக்கனப்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கல்வி விஷயத்தை எடுத்துக்கொண்டால் இன்றைக்கு ஆதாரப் பள்ளிகளுக்காக 10 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். ஆதாரப் பள்ளிகளை நடத்துவதற்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்துகொடுத்திருக்கிறார்கள். பள்ளிகளில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளும், ஆசிரியர்களும் ஆதார பள்ளிக்கூடங்களில் நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும். அவர்கள் நம்பிக்கை உள்ளவர்களாக இருக்கவேண்டும். ஆகவே சர்க்கார் இதில் கவனம் செலுத்தி நம்பிக்கையுள்ள உத்தியோகஸ்தர்களையும், ஆசிரியர்களையும் போட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்

பள்ளிக்கூடங்களில் மத்தியான சாப்பாட்டுக்கு அரசாங்கம் 10 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். நிலம் இல்லாத ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு ஒரு ஏக்கர் நிலத்தை கொடுப்பதற்கு கலெக்டர் உத்திரவு போட்டால் அவர்கள் பயிரிடுவதற்கு வசதியாக இருக்கும். இதனால் மத்தியான சாப்பாட்டுக்கு உணவுப் பொருள் கிடைக்கும். இந்த "டிரைவ்" ஐ சர்க்கார் செய்தால் நலமாக இருக்கும். கிராமங்களில் உள்ளவர்கள் இதற்கு வேண்டிய உதவி செய்வார்கள்.

10-46 a.m. **SRI A. GOVINDASWAMI** ; கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் வரவு செலவு திட்டம் நம்பிக்கை ஊட்டக்கூடிய வகையில் இல்லை என்ற செய்தியைச் சொல்லாமலிருக்க முடியவில்லை. தங்களுடைய பிரசங்கத்தில் நாட்டில் சீதோஷ்ண நிலை சரியாக இருப்பதாகவும் மழை தேவையான அளவுக்குமேல் பெய்திருப்பதாகவும், பிறகு உற்பத்தி பெருகி இருப்பதாகவும் கூறி விட்டார். ஆனால் விலை வாசிகளின் ஏற்றத்தைத் தடுக்க எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொண்டிருப்பதாக அதில் விளக்கவில்லை. இப்பொழுது உணவு நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருப்பதால்தான் விலை வாசிகள் உயர்வதற்கு முக்கிய காரணமாக இருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் சற்று சிந்தித்து பார்க்க வேண்டும். ஆனால் நமது உணவு மந்திரி சொல்லுகிறார் நமது மக்கள் அதிகமாக சாப்பிட ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். என்று ஏற்கனவே 6 அவுன்ஸ் தான் கொடுத்திருந்தோம், இப்பொழுது 12 அவுன்ஸ் கொடுத்து வருகிறோம் என்று சொல்லுகிறார். மக்கள் செத்து விடுவார்கள் என்று இப்பொழுது 12 அவுன்ஸ் கொடுக்கப்படுகிறது.

இப்பொழுது நாட்டில் நிலவும் உணவு நிலைமையை சமாளிப்பதற்கு வெளி நாடுகளிலிருந்தாவது அரிசியை இறக்குமதி செய்து மக்களை காப்பாற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இம்மாதிரி அல்லாமல், நெல் அதிகமாக விளைந்திருக்கும்பொழுது வியாபாரிகள் அவைகளை பதுக்கி வைத்து சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள். எதிர்கட்சி தலைவர் ஒரு தடவை பேசும்பொழுது இந்த நாட்டில் உணவுப்பொருள் உற்பத்தி அதிகமாக இருக்கிறது, இருந்தும் கூட அரசாங்கம் நெல் விலையை நிர்ணயிக்கும் சமயத்தில் அந்த சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்திக்கொண்டு பெரிய பெரிய வியாபாரிகளும், நிலச்சுவான்தார்களும் பதுக்கி வைத்துவிடுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இம்மாதிரி நெல்லைப் பதுக்காமல் இருப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இது அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு.

மேலும் உணவு நிலைமையை சமாளிப்பதற்கு ஆங்காங்கு நியாய விலைக் கடைகளை ஏற்படுத்தியிருப்பதாக சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் நாட்டில் உணவு உற்பத்தி குறைவாக இருக்கிறது. நியாய விலைக் கடைகள் தொழிலாளர்கள் வசிக்கும் பகுதிகளில் திறக்காததற்கு தகவல் இல்லை. நியாய விலைக் கடைகளில் 10 அணாவாக இருந்த அரிசி இப்பொழுது 11, 12 அணாவாக உயர்ந்து விட்டது. ஏற்கெனவே விலை வாசிகளின் உயர்வால் மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். மத்திய அரசாங்கம் கோதுமையை கொண்டு வந்து திணிக்கப்பார்க்கிறது. இப்படி கோதுமையை அரிசியுடன் சேர்த்து வாங்கவேண்டுமென்று சொன்னால் ஏழை மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஏற்கெனவே காங்கிரஸ் சர்க்காருக்கு "ஆறு அவுன்ஸ்", "ஏழு அவுன்ஸ்" என்ற பெயர் இருந்தது. அந்த நிலைமைக்கு மறுபடியும் கொண்டு போகாமல் பார்த்துக்கொள்ள
10-50 a.m. வேண்டியது அரசாங்கத்தாரின் கடமை என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கேரளத்திற்கு அரிசி போகாமல் தடுக்க வேண்டுமென்று நம் ராஜ்யத்தில் நினைத்தாலும், நாம் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் வேண்டுமென்று மத்திய அரசாங்கத்தார் நம்மை வற்புறுத்தக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இப்படி நாம் மத்திய சர்க்காரிடம் முறையிடும் நேரத்தில் அவர்கள் தமிழ் நாட்டிற்கு அனுசரணையாக இருப்பதாக நாம் காண முடியவில்லை.

நம் ராஜ்யத்தின் உணவு நெருக்கடி தீர வேண்டுமானால், குறிப்பாக, கோதாவரித் தண்ணீரை இங்கே கொண்டு வரவேண்டும். கோதாவரித் தண்ணீரை கிருஷ்ணா நதிக்குக் கொண்டு வந்து கலப்பது எப்படி என்பதை விளக்கி நேற்றைய தினம் ஒரு ஆந்திர மந்திரி ஒரு செய்தி வெளியிட்டிருக்கிறார். அந்தச் செய்தியைப் பார்க்கும்போது, உள்ளபடியே, அந்த நிலைமை ஏற்படுமானால் நம் ராஜ்யத்தின் உணவுப் பிரச்னையை ஓரளவு தீர்க்க முடியும் என்று தோன்றுகிறது. ஆந்திராவிற்கு நமது முதன் மந்திரி அவர்கள் போய்விட்டு வந்தார்கள் என்பதும், இது விஷயமாக அந்த ராஜ்ய மந்திரிகளுடன் அவர்கள் கலந்து பேசினார்கள் என்பதும் தெரிகிறதேயொழிய இந்த திட்டத்திற்கு அந்த அரசாங்கத்தார் ஒத்துக்

கொண்டார்களா இல்லையா என்பது தெரியவில்லை. ஆந்திர சர்க்கார் ஒத்துக்கொள்ளா விட்டாலும் மத்திய சர்க்காரின் துணையைக் கொண்டாவது அந்தத் தண்ணீரை எப்படியாவது நம் ராஜ்யத்திற்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் மாவட்டத்தில் இருக்கிற பழுப்பு நிலக்கரித் திட்டத்தை மத்திய சர்க்காரின் பொறுப்புக்கு விட்டதை நினைக்கும்போது நாம் வருந்தாமல் இருப்பதற்கில்லை. இந்த நிலக்கரித் திட்டத்தை நம் ராஜ்ய அரசாங்கத்தினரே ஏற்று நடத்தினால், அந்தத் திட்டத்தினால் ஏற்படும் முழு நன்மையும் நம் ராஜ்யத்திற்கே கிடைக்கும். இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்குத் தேவைப்படும் ரூ. 70 கோடியை பொது மக்களிடமிருந்தோ மத்திய சர்க்காரிடமிருந்தோ கடனாகப் பெற்று, திட்டத்தை நிறைவேற்றினால், இந்தத் திட்டம் நம் ராஜ்யத்திற்கு போதிய நன்மை பயக்கும் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லாமல் இருப்பதற்கில்லை. நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரியைக் கொண்டும் சேலத்தில் கிடைக்கக்கூடிய இரும்புக் கனிப் பொருள்களைக் கொண்டும் சேலத்தில் உருக்குத் தொழிற்சாலையை நிர்மாணிக்க வேண்டுமென்று நாம் வற்புறுத்திவரும் நேரத்திலே, நிலக்கரியைக்கொண்டு மின்சாரம்தான் உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்ற காரணத்தையே மறுப்பாக அரசாங்கத்தார் சொல்லி வருகிறார்கள். அது மாத்திரமல்லாமல், நெய்வேலி திட்டத்தை நிறைவேற்றும்போது கிடைக்கும் உபபொருள்களைக் கொண்டு பல உப தொழில்களையும் ஏற்படுத்தலாம் என்றும், அந்தப் பொறுப்பை தனியார்தான் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் கனம் நிதி மந்திரி ஸ்ரீ சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தப் பொறுப்பை தனியாரின் கையில் விடாமல் அரசாங்கமே ஏற்று, தொழிலை நடத்த வேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நம் ராஜ்யத்தில், சிறு கைத்தொழில்களுக்காக 14 திட்டங்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். இவைகளை விளம்பரம் செய்வதற்காக ரூ. 98,000 செலவு செய்யப்போவதாகப் பத்திரிகையில் செய்தி வந்தது. இந்த மாதிரியான சிறு கைத்தொழில்களை தனியாருக்கு விட்டுவிட்டு தனியாரால் செய்ய முடியாத காரியங்களை அரசாங்கம் எடுத்துச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்கிறேன். சிறு கைத்தொழில்களையும், குடிசைத் தொழில்களையும் பற்றி விளம்பரம் செய்வதற்கு "இன்டஸ்ட்ரியல் மியூசியம்" இருக்கிறது. இந்த விளம்பரத்திற்காக ஒரு கமிட்டியும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விளம்பரத்திற்காக ஆண்டுதோறும் ரூ. 5,000-ம் கொடுக்கப்படுகிறது. ரூ. 5,000-க்குப் பதிலாக ரூ. 20,000 அல்லது ரூ. 30,000 கொடுத்தால் சர்க்காரே நல்ல முறையில் விளம்பரங்களைச் செய்யலாம்.

நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் தமது பிரசங்கத்தில் மக்களின் வாங்கும் சக்தி அதிகரித்திருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால், வாங்கும் சக்தி அதிகரித்திருப்பது உண்மையானால் கைத்தறித் துணிகள் தேங்கியிருப்பானேன். இன்றையதினம் கைத்தறித் துணிகள் அதிகமான அளவில் தேங்கியிருக்கின்றன. கைத்தறி நெசவாளர்களின் பிரச்னை தீர வேண்டுமானால், ஏற்கெனவே முதல் மந்திரியாக இருந்த ஸ்ரீ ராஜகோபாலாசாரியார் அவர்கள் கொடுத்த திட்டத்தை—மத்திய சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ளாத அந்தத் திட்டத்தை—மத்திய சர்க்காரிடம் வற்புறுத்தி அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ளும்படிச் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை ஒழிப்பதற்காக ஆங்காங்கே ஓராசியர் பள்ளிகளை நிறுவுவதுடன், எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவர்களுக்கு அந்தப் பள்ளிகளில் ஆசிரியர்களாக இருப்பதற்கான பயிற்சியும் கொடுக்கப்படுகிறது. ஸ்ரீ கருத்திருமன் அவர்கள், "வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் ஏது ? எங்கும் வேலை செய்கிறவர்கள்தான் இல்லை" என்ற குற்றச்சாட்டைச் சொல்லலாம். ஆனால், வேலை செய்யத் தயாராய் இருக்கும் படித்தவர்கள் ரொம்ப இருந்தும், வேலை கிடைக்காத காரணத்தினால் தான் அவர்கள் ஓராசிரியர் பயிற்சிக்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள் என்பதைத்

[Sri A. Govindaswami] [1st July 1957

தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஓராசிரியர் பயிற்சிக் காலம் இப்போது ஒரு ஆண்டாக இருக்கிறது. இதை ஆறு மாத காலமாகக் குறைத்து இன்னும் நிறையப் பேர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்க வேண்டும். ஆகவே அவர்கள் ஓராண்டு காலம் பயிற்சி பெறுவது அவசியமில்லை என்றும் பயிற்சிக் காலத்தை ஆறு மாதங்களாக ஆக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

9-56 a.m. * SRI M. WILLIAM : Mr. Speaker, Sir, coming as I do from Vilavancode taluk of the old Kerala State, I am not in a position to express myself clearly in Tamil, and so, I request that I may be pardoned for speaking in English.

The Budget, as presented by the Hon. the Minister for Finance, contains very many bright features. It covers almost all the aspects of life and the development of which is necessary for ushering in a socialistic pattern of society. Though the Budget presented is a deficit one, I am sure, at the end of the year, we will find it a surplus one, because the Hon. the Minister for Finance himself has suggested very many measures to cover the deficit. So, there is no reason to be gloomy over the deficit nature of the Budget.

In this connexion, it is my duty to refer to a few facts regarding Kanyakumari district. Under the various Budget estimates, I do not find any important items relating to that district taken up for execution this year. Probably, the Hon. the Minister for Finance intends to execute some of those items from out of the lump-sum provision he has made for that district. Whatever it may be, it is my duty to point out some of the important items of work that may be taken up by the Government.

Sir, Vilavancode taluk is the southernmost taluk of the State, the population of which is 285,000. Most of the people in that taluk are very poor. There are no industries started in that area. Eighty per cent of the people are tappers and they are engaged in palm-gur industry. Most of the rivers in that area take their source in that taluk. Through the middle of the taluk runs the Kuzhuthurai or the Tambaraparani river. But the taluk itself is not benefited in any way. In this connexion I am reminded of the verse in the Ancient Mariner, ' Water here, water there, and water everywhere; but no water to drink '. That is the fate of Vilavancode taluk. Most of the rivers take their source in this taluk and yet the taluk is not in any way benefited. Agastheeswaram and Thovala taluks and portions of Kalkulam taluks are benefited from out of the two or three important rivers which take their source in this taluk. Fifty years ago, projects like Kothiar Project, Chittar Pattangal Project found a place in the Kothiar scheme drawn up by Mr. Horseley, the then Chief Engineer of Travancore State. We have been pleading for the inclusion of Chittar Pattangal Project in the schemes to be executed for the last fifty years. We have made many representations to the Travancore-Cochin State in that connexion. At last, this scheme was included in the draft Second Five-Year Plan submitted by the Travancore-Cochin Government to the Government of India for sanction and a certain amount of money was also allotted for that. But, due to some reasons, this project was not included in the final draft approved by the Centre.

1st July 1957] [Sri M. William]

But I am sure that the Madras Government will not adopt such a hostile attitude as was being taken by the Travancore-Cochin State. For the last ten years, we have been agitating for the merger of the Tamil areas of Travancore-Cochin State with the Madras State and for that reason we have been neglected by that State. But the Madras Government, I am sure, would not neglect us in that way. I therefore pray that the Chittar Pattangal scheme be immediately taken up for operation and work implemented this year itself.

Another important scheme is the extension of the Neyyar left bank channel. This is included in the Second Five-Year Plan. So far as the Kerala State is concerned, construction of work on this scheme is proceeding well. To the left of the channel in the Vilavangode taluk for 42 miles branch channels should be taken up immediately by our Government. Because we are to get water from the Neyyar Dam which is situated in the Kerala State, and unless branch channels work is taken up in the Vilavangode taluk, and this net work is taken up immediately, we will be put to hardship. This is also included in the Second Five-Year Plan.

Another small scheme is the extension of the Thipparappu channel to Mullayar and that is a small scheme costing about Rs. 5,000 or Rs. 10,000 and that relates to the extension for nearly half a mile. With regard to these irrigation schemes, I am sure the Government will come forward and execute them promptly. When the Hon. Chief Minister was in Nagercoil in connexion with the inauguration of the merger of Tamil areas with Madras on the 1st November 1956, he assured in the meeting that no drop of water would be allowed to run to waste. In this connexion, I would wish simply to remind the Hon. Chief Minister as also the Hon. Finance Minister about that and request them to see that the water that flows into the sea should not be allowed to run to waste but should be converted for irrigation purposes.

Sir, there are about 900 tanks dug up by the Government some 150 years ago. They are not being repaired and silt is not being removed periodically. As a result of this, most of the tanks are silted up. As these are rain-fed tanks, if they are properly deepened that will help us in solving the drought problem. So, attention should be diverted towards improving these tanks which is also not very expensive.

Another important fact, as I have already said, is that there are no industries in our area. Eighty per cent of the people are labourers and they do not get enough work; they are leading almost a half-starved lives and during times of epidemic like cholera, etc., thousands of people are taken away by these diseases. That is due to the semi-starved condition of the people. This should be averted. Locally, palm-gur is a cottage industry. This should be further developed. We are glad that the Government have come forward with generous contribution for the development of fish industry and the handloom industry.

TEMPORARY CHAIRMAN (SRI M. JAGANNATHAN) : The hon. Member has only two more minutes.

* SRI M. WILLIAM : I have five minutes more, Sir. These small industries should be developed. It seems that a sum of Rs. 2 lakhs have been allotted for these. Previously, all the co-operative societies had been receiving grants to the extent of Rs. 500 or Rs. 2,000 and this grant system should be introduced so that the societies may have enough funds for their working establishment and they should also be given subsidies for supplying palm gur implements to tappers to make refined jaggery. They should also be given small loans and thus the industry must be encouraged. In addition to these, there are possibilities for the establishment of match factories. We have a lot of wooden materials in the forest areas and the match industry could be developed there. There is also scope for paper industry, because as the House is aware, we have plenty of bamboos and pulp could easily be prepared and thus the paper industry could be successfully run in that area. This will also afford employment, as was mentioned by the hon. Member Sri T. S. Ramaswamy Pillai, to many people in that district where unemployment is very keen even among the educated classes.

One word more about service conditions and I am finished. With regard to service conditions, I am really sorry to say that officers there in the subordinate service are treated as those of a captured country. I do not know what the reason is. Most of the officers there are imported from outside, though there are sufficient persons within the district who are eligible to fill up such posts. So far as the subordinate services are concerned, of course, persons within the district should be given preference in their areas. But that is not being done. . . . .

11-06 a.m. TEMPORARY CHAIRMAN (SRI M. JAGANNATHAN) : The hon. Member's time is up.

* SRIMATHI A. SUARES : Mr. Speaker, hon. Members of the House . . . (The Hon. Finance Minister : You should address only the Speaker.) Sorry, Mr. Speaker, Sir, I am here to represent the Anglo-Indian community which is one of the minority communities in India. We are a very small community indeed, for we number 111,637 in the whole of India and 27,253 in the Madras State. Though we are small in number, yet we form an integral part of the Indian Nation; for, in this land of India, our forefathers have lived for generations. We are not aliens in India but we are Indians by nationality. The community has rendered loyal and devoted service to the country in the past and continues to do so in the present. Our sons have joined the Indian Defence Services, the Army, Navy and the Air Force. Particularly, in the Air Force there is a high proportion of Anglo-Indians. Their ability, courage and loyalty to the country are well-known : In the list of Service Awards, it could be seen that several Anglo-Indians have displayed outstanding gallantry in very difficult situations. On the frontiers of India, there are Anglo-Indians entrusted by the Government with the guarding of India's gate-ways and I am proud to say that they would rather lay down their lives than betray

D V2,11,31 N57 N57-2-4

their country. There are many Anglo-Indians holding positions of high responsibility both in the Central and the State Services and they are a credit to the community as well as to their country.

The Anglo-Indian community was recognized as a minority community as far back as 1935 when the Government of India Act came into force and statutory safeguards for the community were incorporated in it. The safeguards given to the community in our present Constitution are nearly the same as those in the Government of India Act, namely, quotas in the services in the Railways, Customs, Post and Telegraphs, educational grants and political representation in the Legislatures. When the Constituent Assembly was formed, three seats were given to Anglo-Indians; thanks to the generous help and support of the late Sardar Patel, the community was able to secure safeguards under Articles 331, 333, 336 and 337. Under Article 337 of the Constitution, the education grants may be cut by 10 per cent every three years from 1953 onwards. The first 10 per cent cut was imposed in 1954–55 and the second cut in 1956–57. But the second cut was restored the same year, thanks to the kindness of the Chief Minister of Madras and to the Madras Government the community is ever deeply grateful to them for this concession.

The Budget estimate for Anglo-Indian education for 1957–58 is Rs. 9,58,100. This amount will be spent in maintaining 28 high schools, 11 middle schools, 6 primary schools and one training school. This makes a total of 46 schools which is a microscopic figure when compared with the total number of schools in the State for all communities, namely, 26,097 schools. Public examinations are held in the 9th and 11th Standards and at the end of the second year training course.

64754

The Constitution demands that 40 per cent of the seats should be reserved for members of communities other than Anglo-Indians in these schools. But in practice 50 per cent seats are reserved for non-Anglo-Indians. Even this increased percentage is found insufficient for the every increasing demand for admission in Anglo-Indian schools. What is the reason for this increasing demand for admission in these schools? One reason is that the medium of instruction in Anglo-Indian schools is English which is the mother-tongue of the community. There is a group of children of public servants who move from one language area to another. The English medium is essential for these children whose parents move in the exigencies of public service. There are a few other groups who are unable to follow the regional language and they seek admission in Anglo-Indian schools. Another reason for this is that the quality and standard of education in Anglo-Indian schools is of a higher standard than that found in any other schools in the country. Recognising this fact the leading members of the other communities send their children to be educated in Anglo-Indian schools. But the main reason I should say is that the children may benefit by the high standard of discipline and character formation that is provided in Anglo-Indian schools. At present there are

17,552 children studying in Anglo-Indian schools and of these 8,278 are non-Anglo-Indians. These figures will show that Anglo-Indian schools serve a definite purpose in the life of the country.

Besides maintenance of schools and payment of teaching grants, the Budget provides for orphanage and boarding grants. There are 1,417 orphans and destitutes in the Anglo-Indian schools in the Madras State and 607 receive a uniform allowance and free mid-day metal. Had it not been for this indigent grant given to the under-privileged children, they would not have had the benefit of education. When these children are educated they will become useful citizens of India and contribute to the economy of the country.

Our schools have fallen in line with the progressive features of S.S.L.C. Schools. We have introduced bifurcated courses in four high schools following the same scheme of studies as in the S.S.L.C. class. We have established the NN.C.C. units in nine schools with great success. Our boys attended the annual gatherings of the Units at Delhi and have won awards. The second language is given a high place in the scheme of studies. The majority of pupils take Tamil and the rest take Hindi. Besides this the national language, Hindi, has been introduced as an additional language in Standards VI, VII and VIII.

In conclusion I request the House to consider the Budget for Anglo-Indian education in the light of the information I have put before the House, and to pass the Budget in full in accordance with the promise made by the Madras Government that there will be no cut for the rest of the triennium.

11·14 a.m. **Sri V. K. KOTHANDARAMAN** : தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாடு ராஜ்யம் தனியாகப் பிரிக்கப்பட்ட பிறகு முதன் முதலாக உள்ள பட்ஜெட் கூட்டத்திலே முதன் முதலாக நான் பேசுகின்றேன். இந்த, பட்ஜெட்டைப் பொறுத்தளவிலே வழக்கமாக இதுவரை எப்படி பற்றாக்குறை பட்ஜெட் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு வந்ததோ அதே போன்றுதான் இப்பொழுதும் ஒரு பற்றாக்குறை பட்ஜெட் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதைத்தான் பார்க்கிறோம். அதற்கு காரணம், நமது கனம் நிதி அமைச்சரவர்கள் எந்த கொள்கையை உடையவரோ, அவர் எந்தக் கட்சியை சார்ந்தவரோ அந்த கட்சியின் தன்மையைப் பிரதிபலிக்கக்கூடிய தன்மையில்தான் இதற்கு முன்னால் தொடர்ந்தாற்போல் பட்ஜெட்கள் எப்படி சமர்ப்பிக்கப்பட்டதோ அதே போல்தான் இப்பொழுதும் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இதை நான் சொல்வதாக மட்டும் நினைத்து விடக் கூடாது. இந்த பட்ஜெட்டின் முகவுரையின் 27-வது பாராவிலே நிதி இலாகா காரியதரிசி திருவாளர் வர்கீஸ் அவர்களே இதை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார் என்பதை அதில் பார்த்தால் தெரிய வரும். மேலும், கனம் நிதியமைச்சர் அவர்கள் இந்த பட்ஜெட்டை ரொம்ப சாமர்த்தியமாகவும் ரொம்ப தந்திரமாகவும் வெகு சிரமப்பட்டு தயாரித்துள்ளார் என்பதை பார்க்க முடிகிறது. காரணம் நேற்று வந்த கேரளத்திலே கழிந்த பத்து வருடங்களில் இல்லாத முறையில் இன்று அவர்கள் ஒரு சர்ப்ளஸ் பட்ஜெட்டை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அதே போன்ற பட்ஜெட்டை எப்படி நாம் இந்த நேரத்திலே தயாரிப்பது என்கிற ஒரு தயக்கத்தோடுதான் இந்த பட்ஜெட் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக வேண்டித்தான் மிகவும் சிரமப்பட்டு சாமர்த்தியமாக, தந்திரமாக, தயார் செய்யப்பட்டது என்பதைத் தான் நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மக்களின் நிலைமையை சரியாக, சரிவர கணக்கில் எடுத்துத் கொள்ளாத ஒரு நிலைமையில் தான் இந்த பட்ஜெட் தயார் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மக்களின் மீது

ஏற்கனவே போட்டிருக்கக் கூடிய வரிகளைக் குறைப்பதற்குப் பதிலாக அப்படி குறைக்கவில்லை என்று சொன்னாலும் மேலும் அதிகப் படுத்தாமல் இருந்தார்களா என்று சொன்னால் அதுவும் கிடையாது. அதற்குப் பதிலாக உணவுப் பொருள்கள் பேரில் நாங்கள் ஒரு சதவிகிதமாகக் குறைக்கிறோம் என்று சொல்லி மற்ற பொருள்களின் பேரிலே இரண்டு சத விகிதமாக்குகிறோம் என்று சொல்லி சத விகிதத்தில் சரி பண்ணுகிறோம் என்று கணக்கை காட்டியும் ரொம்பவும் சாமர்த்தியமாக அதிகப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறதேயொழிய இன்றைக்கு அவற்றை குறைக்கக் கூடிய தன்மையிலே இப் பட்ஜெட் சமர்ப்பிக்கப்படவில்லை என்பதைப் பார்க்கிறோம். மேலும் இன்றைக்கு உணவுப் பொருள்களின் உற்பத்தி அதிகம் என்று சொல்லிவிட்டு, உணவு உற்பத்தி அதிகமாயிருக்கிற இந்த நேரத்தில் உணவுப் பொருள்களின் விலைவாசி உயர்ந்து விட்டது. அதற்குக் காரணம் வாங்கக்கூடிய சக்தி அதிகமாகி விட்டது. இருந்த போதிலும் விலைவாசி உயர்வு நல்லதுதான் என்று ஒரு இடத்திலும் அப்படி ஏறுவது சரியில்லை என்று இன்னொரு இடத்திலும் குறிப்பிடப் பட்டு வருகிறது என்று சொன்னால், அது சமயத்திற்குத் தகுந்தாற்போல் எடுத்துக்கொள்வதற்குத்தான் வாங்கக் கூடிய சக்தி அதிகமாகி விட்டது என்று சொன்னால் இன்று மக்களிடம் பணம் அதிகமாகி விட்டது என்று தான் அர்த்தம். வாங்கக் கூடிய சக்தி மக்களிடம் அதிகமாகி விட்டது என்று சொன்னால், அது சரியானால் இன்று சர்க்கார் சிப்பந்திகளும், உபாத்தியாயர்களும், கிராம உத்தியோகஸ்தர்களும் ஏன் இன்று சம்பள உயர்வுக்கு வேண்டியும் பஞ்சப்படி உயர்வுக்கு வேண்டியும் போராடக் கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். மந்திரிமார்களே இன்று அவர்களது சம்பளத்தைக் குறைத்துக் கொண்டால் எங்களால் வாழ்க்கை நடத்த முடியாது என்று சொல்லக் கூடிய அளவிற்கு இன்றைக்கு நிலைமை இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும் போது எப்படி வாங்கக் கூடிய சக்தி அதிகமாகி விட்டது என்பதை நாம் நன்றாக சிந்தித்துப் பார்த்தாக வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். இந்த பட்ஜெட்டில் ஓர் அளவிற்கு வரவேற்கக் கூடிய அம்சங்கள் இருக்கின்றன என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். இது இந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டில் மட்டுமல்ல. வழக்கமாக எல்லாப் பிரச்னைகளிலும் சில நல்ல அம்சங்கள் சேர்ந்து வரக் கூடியது சிறிய விஷயமே. புஸ்தகங்களுக்கு நாங்கள் வரியை பரிபூர்ணமாக நீக்கி விட்டோம் என்று சொல்வதோ, விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக வேண்டி "ஸீட் பார்ம்ஸ்", விதை உற்பத்தி செய்யக் கூடிய "பார்ம்கள்" ஆரம்பிக்கப் போகிறோம், மற்ற சௌகரியங்கள் எல்லாம் இருக்கிறது என்று சொன்னாலும் இன்றைக்கு அதன் காரணமாக உணவு நெருக்கடியைப் போக்கவோ அல்லது வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்கவோ முடியாது என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இதில் இருக்கிற குறைபாடுகளை நல்ல முறையில் நாம் கண்டிப்பாக எடுத்துச் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும். ஆனால் நமது நண்பர் கருத்திருமன் அவர்கள் நல்ல அபிப்பிராயங்களை சொல்லக் கூடாதென்பதற்காக வேண்டி நாசுக்காக பயமுறுத்தியும் சவால் விட்டு அவர் பேசுகிறார் என்று சொன்னால், அப்படி நல்ல அபிப்பிராயங்களை சொல்வதற்குப் பதிலாக இதை அப்படியே முழுக்க முழுக்க ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று எதிர்பார்த்துத் தான் அப்படிச் சொல்கிறார் என்பதை இந்த மாதிரி சந்தர்ப்பத்தில் நாம் பார்க்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். அதே போன்று நானும் சவால் விடுவது என்றால் எத்தனையோ சவால்கள் விட முடியும், பதிலும் சொல்ல முடியும். ஆனால் நேரம் இல்லாத காரணத்தினால் அதே போன்று சவால் விடுவதற்கு அவசியமில்லை என்று நான் நினைக்கிறேன். இப்படி விலைவாசி உயர்ந்தது நல்லது என்கிற முறையிலே 1940-வது ஆண்டிலே கூட விவசாய உற்பத்திப் பொருள்களின் விலைவாசிகள் உயர்ந்த காலத்திலே அன்று இருந்த அரசாங்கம் இது போன்று உயர்வது நல்லது தான் என்று சொன்னார்கள். அதுபற்றி அன்று இருந்த பி. வி. நாராயணசுவாமி காரு பொருளாதார நிபுணர் அவருடைய ரிபோர்ட்டில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இது போன்று விலைவாசிகள் உயர்வதால் நிலப்பிரபுக்களுக்கு அனுகூலமே தவிர, சாதாரண மக்களுக்கு எந்தவிதமான அனுகூலமும் கிடையாது என்று திட்டவட்டமாக குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆகவே இதை கவனிக்க

வேண்டுமென்று கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக் கொள்கிறேன். உணவுப்பொருள்களின் விலைவாசிகளை கட்டுப்படுத்துவதற்கு எந்த விதமான திட்டமும் கிடையாது. விலைவாசிகளை குறைக்க முயற்சி செய்ய வேண்டுமானால், உடனடியாக நிலச் சீர்திருத்த திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும். புறம்போக்கு நிலங்களை நிலமில்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கவேண்டும். உணவுப்பொருள்களின் மீது இருக்கக் கூடிய வரிகளை ரத்து செய்யவேண்டும். உணவுப் பொருள்களை பாங்குகளில் அடகு வைத்து பணம் வாங்கக் கூடிய பெரிய வியாபாரிகளுக்கு அது போன்று பணம் கொடுக்கக்கூடாது. இம்மாதிரி முறைகளை கையாண்டால்தான் உணவுப் பொருள்களின் விலைவாசிகளை குறைக்க முடியுமே தவிர, இல்லையென்றால் கண்டிப்பாக குறைக்க முடியாது.

அது போன்று உணவு விநியோகத்தில் நமது சர்க்கார் எந்த் அளவுக்கு சிரத்தை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், கொஞ்சமும் சிரத்தை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஏனென்று கேட்டால், இன்றைக்கு மத்திய சர்க்கார் நிர்வாகத்தின் கீழே இருக்கக் கூடிய ஹைதராபாத் உணவு godown-ல் 2,000 டன் அரிசி மக்கிப் போய்விட்டது. சென்னை ஹார்பரில் 2 லட்ச ரூபாய் பெறுமான அரிசி களவு போய்விட்டது. இது புதிதல்ல. இது போன்று பல முறைகள் நடந்திருப்பதைப் பார்த்திருக்கிறோம். இப்படியெல்லாம் இருந்துகூட சர்க்கார் உணவு விநியோக விஷயமாக சரியான நடவடிக்கை எடுப்பது கிடையாது. உணவு விஷயத்திலே சரியான அக்கரை செலுத்துவது கிடையாது. இது போன்ற ஊழல்களையும் அதிகப்படியாக செலவு ஆகக்கூடிய முறைகளையும் நாம் தடுக்காத வரையில் கண்டிப்பாக பொருளாதார நெருக்கடி ஏற்படும். அதற்காக வேண்டி நாம் எவ்வளவு வரி போடுவது, யார் பேரில் வரிபோடுவது என்றெல்லாம் கேட்கலாம். ஆனால் வரி போடவேண்டாம் என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. யார் பேரிலே வரி போட வேண்டும், யார் பேரிலே வரி போடக்கூடாது என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். அப்படியில்லாமல் ஏழை மக்கள் மீதே மேலும் மேலும் வரிகளை உயர்த்திக்கொண்டே போவோமானால், கண்டிப்பாக இப்படி துண்டு விழக்கூடிய ஒரு வரவு செலவு திட்டத்தையேதான் நாம் பார்க்க முடியும். உதாரணமாக இன்றைக்கு கேரள சர்க்கார் அங்கு இருக்கக்கூடிய சிப்பந்திகளுக்கும் உபாத்தியாயர்களுக்கும் சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுத்தும் கூட 7 லட்சத்து சொச்ச ரூபாய்க்கு உபரி பட்ஜெட் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார், வினோபாஜி, நிதிகமிஷன் தலைவர் ஸ்ரீ கே. சந்தானம் முதலியோர்கள் அந்த பட்ஜெட்டை பாராட்டியிருக்கிறார்கள். அது போன்று பாராட்டுதலுக்குரிய ஒரு பட்ஜெட்டை நம் சர்க்கார் கொண்டுவரவில்லை என்பதைக் குறித்து நான் ரொம்பவும் வருத்தப்படுகிறேன்.

கேரள சர்க்கார் சுமார் 7½ லட்சம் ஏக்கர் புறம்போக்கு நிலத்தை நிலம் இல்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்பதற்காக திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் நமது சர்க்காரிடம் அம்மாதிரியான திட்டம் கிடையாது. அதுமட்டுமல்லாமல் இங்கே நிலமில்லாத பிறபட்ட ஏழை மக்கள் உபயோகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றப்படக்கூடிய நிலைமை இருந்து வருகிறது. அதுவுமல்லாமல் அவர்கள் வாழ்வதற்காக புறம்போக்கு நிலங்களில் போடப்பட்டிருக்கக்கூடிய குடிசைகளெல்லாம் பிய்த்து எறியப்பட்டு அவர்கள் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். இதை உடனடியாக சர்க்கார் கவனிக்காவிட்டால் மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்த முடியாது, வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை போக்கமுடியாது. வேலையில்லாத் திண்டாட்டமல்ல, வேலை செய்யாத திண்டாட்டம்தான் என்று மிக சுலபமாக சொல்லிவிட முடியும். ஆனால் இன்று சர்க்காருடைய புள்ளிவிவரங்களை எடுத்துக்கொண்டால் எத்தனை லட்சம் பேர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் பார்க்கலாம். இன்று தொழில் வளர்ச்சிக்காக பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது, தொழில் அபிவிருத்தி ஏற்பட்டுக் கொண்டே வருகிறது என்று மட்டும் சொல்லிவிட்டால் போதாது. ஒரு பக்கத்திலே தொழில் அபிவிருத்தி என்று தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டால், மறுபக்கத்திலே தொழிற்சாலை மூடுவிழாக்கள் நடைபெறுகின்றன. பல ஆண்டுகளாக நடந்து

மூடப்பட்ட தொழிற்சாலைகளை திறந்து தொடர்ந்து நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டால், அதை தாங்கள் திறந்து நடத்தமுடியாது என்று கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லுகிறார்கள். கேரள சர்க்கார் மூடிக் கிடந்த தொழிற்சாலைகளை திறந்து நடத்த வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். நம் சர்க்கார் அம்மாதிரி நடவடிக்கை எடுக்கும் விஷயத்தில் தயங்குவதற்குக் காரணம் என்னவென்று எனக்குப் புரியவில்லை. இந்த நிலையிலே வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் அதிகப்படுமே தவிர, குறையாது. வேலையில்லாதவர்களின் எண்ணிக்கை வேண்டுமானால் தருகிறோம். அவர்களுக்கு சர்க்கார் வேலை கொடுப்பதற்குத் தயாரா? அப்படியில்லாமல் வேலை செய்யாத திண்டாட்டம் என்றுமட்டும் சொல்லிவிட்டால் போதாது. அதே நேரத்திலே நமது ராஜ்யத்திலே விவசாயத்திற்கு லாயக்குள்ள நிலம் 2,393,548 ஏக்கர், விவசாயத்திற்கு பயன்படாது என்று ஒதுக்கப்பட்ட நிலம் 4,849,290 ஏக்கர். ஆகவே 72 லட்சம் ஏக்கர் நிலம் இன்றைக்கு இருக்கிறது என்று சொன்னால், அந்த நிலங்களை விவசாயம் செய்யக்கூடிய நிலம் இல்லாத விவசாய மக்களுக்கு கொடுப்பதன்மூலம் மேலும் மேலும் உணவு உற்பத்தியை நாம் அபிவிருத்தி செய்ய முடியும்.

அடுத்தபடியாக கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய பிரச்னையை எடுத்துக் கொண்டால், சிறிய அளவு கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலம் அவர்களுக்கு உதவி செய்வதன் மூலமாகவோ அல்லது சில கைத்தறி கடைகளை ஆரம்பிப்பதனாலோ இவர்களுடைய பிரச்னை தீர்ந்து விடாது, தீர்ந்துவிடவுமில்லை. அதற்குப் பதிலாக உற்பத்தியாகக் கூடிய கைத்தறித் துணிகளையெல்லாம் சர்க்கார் பொறுப்பில் ஏற்றுக்கொண்டு வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய முயற்சி செய்யவேண்டும். குறைந்த விலையிலே அவர்களுக்கு நூல் விநியோகம் செய்யவேண்டும். அதே போன்று உடனடியாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு விவசாயம் செய்வதற்காகவும், வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்காகவும் புறம்போக்கு நிலங்களை கொடுக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு பல வசதிகளையும் நாம் செய்து கொடுக்க வேண்டும். இப்பொழுது கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லலாம். சிறிது அளவுதான் கொடுக்கப்படுகிறது. மேலும் அதிகமாக சலுகைகள் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

அதே போன்று பட்ஜெட்டை சரிக்கட்டுவதற்காக வேண்டி சிக்கனத்தை கடைப்பிடிப்பதற்காக பரிசீலனை நடத்த ஒரு விசேஷ அதிகாரியை நியமிக்கப் போவதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் ஒரு பயமும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. என்னவென்றால் ஆள் குறைப்புத் திட்டம் கொண்டு வரக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுமோ என்பதுதான். நான் என்ன சொல்ல விரும்புகிறேன் என்றால், சிக்கனம் என்று சொல்லக்கூடிய நேரத்திலே முதன் முதலாக முதலமைச்சர், மற்ற அமைச்சர்கள், கவர்னர் அவர்கள் ஆகியோர் தங்கள் சம்பளத்தைக் குறைத்துக் கொள்ள முன் வரவேண்டும். அப்பொழுதுதான் மற்ற பெரிய அதிகாரிகளும் அவர்களுடைய சம்பளத்தைக் குறைத்துக்கொள்ள முன் வருவார்கள்.

* SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR: தலைவர் அவர்களே, நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற பட்ஜெட்டை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிப்பதுடன், அதை இவ்வளவு குறுகிய காலத்தில் அதிக வரி விதிக்காமல் பல திட்டங்கள் அமைத்திருப்பது குறித்து சந்தோஷப்படுகிறேன். ஆனால், என் சங்கரன் கோவில் தொகுதி சம்பந்தப்பட்ட மட்டும் அவர்கள் கொஞ்சம் இரக்க சித்தமில்லாதவராக இருக்கிறாரோ என்று நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. அதாவது, அவர்களே இரண்டாவது பாராவில் "திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் சங்கரன்கோவில், நாங்குனேரி, ஸ்ரீவைகுண்டம் ஆகிய பகுதிகளிலும் கன்னியாகுமரி மாவட்டம் முழுவதிலும் மழை மிகவும் குறைவு" என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதற்கு ஒரு விதமான பரிகாரமும் அவர்கள் செய்யவில்லை. பத்து வருஷங்களாக சங்கரன் கோவில் பகுதியில் மழை இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறது. நிதி அமைச்சர் அவர்களின் பிரசங்கத்தில் ஐந்தாம் பக்கத்தில் நீர்ப்பாசனத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது "இன்னும் தொடக்கவேண்டியவைகள், தென்னாற்காடு, புதுச்சேரி இவைகளுக்கான நீர் தேக்கமும்,

மேற்கு நோக்கிப் பாயும் ஆறுகளின் நீரை கிழக்கே திருப்பும் திட்டங்களுமே" என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அநேக திட்டங்கள் முடிவான நிலையில் இருக்கின்றன. அவைபோக பாக்கித் திட்டங்கள் வீடூர் தேக்கமும், மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையிலிருந்து கிளம்பும் ஆறுகளின் நீரைத் திருப்பும் திட்டமும்தான். இதற்காக கேரள சர்க்காரை அணுகவேண்டும் என்று கண்டிருக்கிறது. சங்கரன்கோவில் தொகுதி சம்பந்தப்பட்ட கீரியாறு திட்டம் ஒன்று. அது இரண்டு அல்லது மூன்று வருஷங்களுக்கு முன் பரிசீலனை செய்யப்பட்டது. அதற்கு ரூபாய் 40,000 வரையில் செலவு செய்யப்பட்டது. மேற்கொண்டு ஒருவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. ரூபாய் 40,000 செலவு செய்யப்பட்ட ஒரு திட்டத்திற்கு, அடுத்தபடி கேரள சர்க்காரோடு தொடர்பு கொள்வதற்கு ஏதாவது செய்திருக்கிறார்களா என்றால், இல்லை. இது ஒரு க்ரானிக் டிஸீஸ் ஆகிவிட்டது. பஞ்சம் பஞ்சம் என்று சொல்லுவது இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்படவில்லை என்று ஒரு குறைபாடு இருக்கிறது. ஜில்லா பிளானிங் கமிட்டியில் இதைப் பற்றித் தெரியப்படுத்தியிருக்கிறோம். முக்கியமான திட்டங்களைச் சேர்க்கவேண்டுமென்று அவர்களும் இதை தெரியப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ரூபாய் 40,000 செலவழிக்கப்பட்டு இன்வெஸ்டிகேஷன் ஆன ஒரு திட்டம் முடியாத நிலையில் இருக்கிறது என்று தொகுதியில் சொல்லும்போது கஷ்டப்படக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறோம். அதற்கு ஒருவிதமான செலவினங்களும் சேர்க்கப்படவில்லை. டோகன் கிராண்ட் கூட இல்லை. வீடூர் தேக்கத்திற்கு 1956–57-ல் டோகன் கிராண்ட் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது ஷை திட்டமானது நடக்கக்கூடிய நிலையில் இல்லை. பஞ்ச நிவாரண வேலைகளுக்காக ஒரு தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அறிக்கையில் சொல்லப்படுகிறது. வாஸ்தவந்தான். கஷ்டம் என்னவென்றால் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை இன்று வரையில் செலவழிக்கப்படவில்லை. நிர்வாகத்தில் பலவிதமான இடையூறுகள். இதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். பஞ்ச நிவாரணப் பிரதேசத்தில் ஜமீன் நிலமும் இருக்கிறது. சர்க்கார் அவர்கள் Loan-*cum*-Subsidiary-Scheme மூலம் துகை கொடுக்கிறார்கள். அதாவது அங்குள்ள பழைய கிணறுகளைத் தோண்டுவதற்காக. இந்த ஜமீன் பிரதேசத்தில் இருக்கிற கிணறுகளுக்கு தொகை வாங்க கஷ்டமாயிருக்கிறது. சர்வே பிளான் வந்தால்தான் கொடுப்போம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்போதுதான் ஜமீன் சர்வே செய்யப்படுகிறது. இன்னும் ஒரு வருஷம் அல்லது இரண்டு வருஷம் ஆகும். அது வரையில் இத்திட்டத்தை இங்கு அமுல் நடத்த கஷ்டப்படும் என்று உத்தியோகஸ்தர்கள் சொல்லுகிறார்கள். வேண்டிய விதிகள் செய்தால்தான் ஜமீன் பிரதேசத்தில் இருக்கிறவர்களுக்கு நன்மை ஏற்படும்.

விவசாய இலாகாவைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். பட்ஜெட்டில் புரூட் ஸ்டேஷனுக்கு தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தென்காசி தாலூக்காவில் தென்னை மரங்கள் அதிகம். தென்னங்கன்றுகள் உற்பத்தி செய்து தர ஒரு திட்டம் அங்கு உருவாக்கவேண்டும். அத்துடன் விவசாயத்தில் வளர்ச்சிக்காக ஒவ்வொரு தாலூகாவிற்கும் ஒரு ரிஸர்ச் ஸ்டேஷன் அவசியம் என்று தெரிகிறது. அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டும். நமது நாடு ஒரு விவசாய நாடு. அத்துடன் விவசாய இலாகா சம்பந்தமாக ஒரு குறைபாடு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்த இலாகாவில் அக்ரிகல்சுரல் டிமான்ஸ்டிரேடர்கள் இருக்கிறார்களே, அவர்கள் ஆறு அல்லீது ஏழு வருஷங்கள் வேலைபார்த்த பிறகு ராஜிநாமா செய்துவிட்டுப் போய்விடுகிறார்கள். அவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய ஊதியம் சரியான நிலையில் இல்லாததே இதற்குக் காரணம். மூன்று வருஷங்கள் படித்தவர்களுக்கு மிகக் குறைந்த ஊதியம் கொடுக்கப்படுகிறது. தனிப்பட்ட கம்பெனிகள் அவர்களுக்குக் கூடுதலான சம்பளம் கொடுத்துக் கூப்பிடும்போது அவர்கள் இந்த வேலையை ராஜிநாமா செய்துவிட்டு சென்றுவிடுகிறார்கள். ஆறு அல்லது ஏழு வருஷங்கள் ஸர்வீஸ் போட்டவர்கள் திடீரென்று சென்றுவிடுவதால் நாட்டு முன்னேற்ற திட்டங்களுக்குத் தடங்கல் ஏற்படுகிறது. அவர்களுக்குச் சம்பளத்தை உயர்த்த நமது சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும்.

பாரஸ்ட் சம்பந்தமான சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். திருவாடுதுறை ஆதீனத்திற்கு செங்கோட்டை பகுதியில் காடுகள் இருக்கின்றன. அவைகள் அழிக்கப்படுகின்றன. காடுகளை வளர்ப்பதற்கு திட்டம் இருக்க ஆதீனம் அவைகளை அழிக்கிறார்கள். இதற்கு உடனடியாக தடங்கல் உத்தரவு போட்டு இதைந் தடுப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும்.

கால்நடைப் பராமரிப்பிற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற கீ வில்லேஜ் ஸ்கீம் என்பது ஒரு நல்ல ஸ்கீம் தான். ஆனால் கிராமத்தில் உள்ள கால் நடைகளுக்கு உணவு சரியாகக் கிடைக்காததால் இந்த ஸ்கீமை பாதிக்கிறது. இதற்கு அந்தந்தப் பகுதிகளில் மேய்ச்சல் காடுகள் தேவை. சர்க்கார் அங்கங்கு மேய்ச்சல் காடுகள் ஏற்படுத்த உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தேசிய நல திட்டத்தில் கிராமங்களில் சேவை செய்ய மாணவ மாணவிகளை தேர்ந்து எடுத்து ட்ரெயினிங் கொடுத்து வருகிறார்கள். அதற்கு பதில் அல்லது அத்துடன் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் ஷை பயிற்சி கொடுத்தால் நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்படும்.

அடுத்தபடியாக மின்சாரம் விஷயமாக பேசும்போது அதன் விஸ்தரிப்பு வேலைகளைப்பற்றி ஒருவராலும் குறை சொல்வதற்கு இல்லை. விஸ்தரிப்பு வேலை நன்றாக வேலைசெய்துகொண்டு வருகிறது. ஆனால் இந்த மின்சாரம் வாங்கும் வகையில்தான் ரொம்பவும் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஸ்கீம் ஸாங்கிஷன் ஆன பிறகு மின்சாரம் வேண்டும் என்று மனுக் கொடுத்தால் அது ஸாங்ஷன் ஆவதற்கு இரண்டு மாதங்களாகின்றன. ஆனால் கிராமவாசிகள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் மின்சாரம் வேண்டுமென்று மனுக் கொடுத்தவுடனேயே மின்சாரம் கிடைத்துவிடும் என்ற எண்ணத்தில் அவர்கள் தங்களிடமுள்ள மாடுகளை உடனே விற்று விடுகிறார்கள். அவர்கள் மின்சாரம் உடனே கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்து கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதனால் மனுக் கொடுத்தால் இவ்வளவு நாட்களுக்குள் மின்சாரம் கொடுத்துவிடவேண்டும் என்ற ஒரு உத்தரவை சர்க்கார் பிறப்பிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த விஷயத்தில் ரெட் டேபிஸம் அதாவது சிகப்பு நாடா கொள்கை அதிகப்படியாக அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது. அப்படி இல்லாமல் உடனடியாகக் கிடைக்கும்படி ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக சிறு ரக தொழில்கள், இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் அல்லது காலனிகள் அமைக்கும் விஷயமாய் குறைபாடு இருக்கிறது. அவைகளையெல்லாம் ஜில்லா ஹெட்குவார்ட்டர்களில்தான் ஆரம்பிக்கப் போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஏன் என்று கேட்டால் அங்கு அமைத்தால்தான் எல்லா ஜனங்களும் வந்து பார்ப்பதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படிச் சொல்வது சரியல்ல. ஜில்லா ஹெட்குவார்ட்டர்களில் அவைகளை அமைப்பதால் தொழில்கள் எல்லாம் ஜில்லாவிலுள்ள டவுன்களுக்குத்தான் போகின்றன. அவைகளை கிராமங்களில் அமைப்பதற்கு முடியாமல் போய்விடுகிறது. ஆகவே அவைகளை அதிக ஆர்ட்டிசன்கள் இருக்கக்கூடிய கிராமப் பகுதிகளில் அமைத்தால் நலம் என்று தோன்றுகிறது. அப்பொழுது தான் அவைகள் எல்லோருக்கும் பயன்படக் கூடியதாக இருக்கும். செண்ட்ரலைஸ் பண்ணாமல் பரந்த முறையில் அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பிறகு ஹரிஜனங்கள் சம்பந்தமாக பேசும்போது அவர்களுக்கு என்று அமைக்கப்பட்ட ஹாஸ்டல்களில் நிர்வாகத்தில் ஊழல்கள் இருக்கின்றன என்று சர்க்காருக்கே தெரிந்து சிலவற்றை அவர்களே எடுத்து நடத்தி வருகிறார்கள். அப்படி ஊழல்கள் உள்ள எல்லா ஹாஸ்டல்களையும் சர்க்கார் எடுத்து நடத்த தயங்குகிறார்கள். எங்கே ஊழல்கள் இருக்கின்றனவோ அங்கு எல்லாம் நன்றாக கண்காணித்து அவைகளை எல்லாம் சர்க்காருடைய மேல் பார்வையில் அமைத்தால் அவைகள் நல்ல முறையில் நடக்கும் என்று தோன்றுகிறது. அதன் மூலம் அங்குள்ள ஊழல்கள் குறைவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும்.

லோகல் அட்மினிஸ்ட்ரேஷனைப்பற்றி பட்ஜெட்டில் ஒன்றையும் காணோம். அக்டோபர் மாதம் முதல் தேதி முதற்கொண்டு டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டுகள்

[Sri A. R. Subbiah Mudaliar] [1st July 1957

காலாவதியாகிறது. அதன் பிறகு அது நீடித்து நடக்குமா நடக்காதா என்பது சூசகமாகவே இருக்கிறது. டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்ட் அங்கத்தினர்களுக்கு மாதந்தோறும் "பேட்டா" சுமார் ரூ. 800 வரையில் கொடுக்கிறார்கள். இப்பொழுதுள்ள ஜில்லா போர்ட்களின் நிதி நிலைமை ரொம்பவும் மோசமாக இருக்கிறது. பல ஆயிரக் கணக்கான ரூபாய் ஜில்லா போர்ட் கடன்பட்டு இருக்கின்றன. அதனால் ஜில்லா போர்டை உடனடியாக அபாலிஷ் பண்ணுவதுதான் நல்லது என்று தோன்றுகிறது. ஒரு ஷ்பெஷல் ஆபீசர் போட்டு புது திட்டம் வரும்வரை நடத்தினால் நலம் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

(சபாநாயகர் அவர்களால் மணி அடிக்கப்பட்டு பேச்சு முடிவுற்றது.)

* **Sri TIRUMALAIMUTHU VIRACHAKKAYYA THIRUVENGADASWAMI NAICKER** : தலைவர் அவர்களே, கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள இந்த வருஷ பட்ஜெட்டைப் பற்றி பேசும்போது சிலவற்றை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆரம்பப் பள்ளிகளில் ஏழை மாணவர்களுக்குப் பகல் உணவு அளிப்பதற்காக 10 லட்ச ரூபாய் மானியமாக ஒதுக்கியிருப்பது ஒரு சிறந்த அம்சம். கல்வி பயிலச் செல்லும் மாணவர்களில் பெரும்பாலும் ஏழை பெற்றோர்களுடைய பிள்ளைகளாகத்தான் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட பெற்றோர்கள் தங்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு புஸ்தகங்கள் முதலியவைகள் கூட வாங்கிக் கொடுக்க முடியாத நிலைமையில் இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் புஸ்தகங்கள், கற்பலகை முதலியவைகள்கூட வாங்கிக் கொடுக்காமல் தங்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு அனுப்புகிறார்கள். இதை நானே பார்த்திருக்கிறேன். நான் மதுரை ஜில்லா போர்ட் அங்கத்தினராக இருப்பதால் நான் பல பள்ளிகளுக்குச் சென்று பார்க்கும்போது இதைக் கண்டேன். அதனால் அங்குள்ள பிள்ளைகளுக்கு பகல் உணவு அளிப்பதோடுகூட இத்தகைய ஏழை குழந்தைகளுக்கு கற்பலகைகளும் புஸ்தகங்களும் வாங்கிக் கொடுக்கப்பதற்கு ஓர் தொகையை அடுத்த ஆண்டிலாவது ஒதுக்கி வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி ஒதுக்கி வைத்து அவர்களுக்கு இவைகளை வாங்கிக்கொடுத்து அவர்களுக்கு கல்வி கற்றுக் கொள்ள வசதிசெய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தற்போது கிராம மக்களுக்குத் தேவையான போக்குவரத்து வசதிகளுக்கு என்று அநேகம் ரோடுகள் போடப்பட்டு வருகின்றன. இன்னும் பல ரோடுகள் போடுவதற்கும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. இந்த நிலைமையில் எங்கள் மதுரை ஜில்லா, திண்டுக்கல் தாலுகாவில் முக்கியமான இரண்டு வியாபாரஸ்தலங்கள் இருக்கின்றன. அந்த இரண்டு கிராமங்களுக்கும் ரோடுகள் இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவைகளில் திண்டுக்கல் தாலுகாவிலுள்ள வெள்ளோடு கிராமம் ஒன்று. இரண்டாவது எனது வட மதுரை தொகுதியிலுள்ள வேம்வார்கோட்டை. இந்த இரண்டு கிராமங்களுக்கும் போக வேண்டுமானால் ரயில் பாதையைக் கடந்து செல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படி ரயில் பாதை கடந்து செல்வதாயிருந்தால் அங்கு "லெவல் க்ராஸிங்" அவசியமாக இருக்கிறது. அது வேண்டு என்று கேட்டால் மத்திய அசரசாங்கத்தைக் கேட்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்களைக் கேட்டால் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் அதற்கு 9 ஆயிரம் ரூபாய் செலவாகும், மற்றும் அங்கு நியமிக்க வேண்டியதாக இருக்கும் காவலாளிக்கும் மாதச் சம்பளம். கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கும், இந்தச் செலவுகளை ஜில்லா போர்ட் ஒத்துக்கொண்டால் அங்கு "லெவல் க்ராஸ்ஸிங்" போட்டுக் கொடுப்பதாக அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர்கூட சொன்னார் ஜில்லா போர்ட் நிதி நிலைமை ரொம்பவும் மோசமாக இருக்கிறது என்று. அநேகமாக எல்லா ஜில்லா போர்டுகளின் நிதி நிலைமை மோசமாகத்தான் இருக்கிறது. அதைப் போலவே மதுரை ஜில்லா போர்டும் இருக்கிறது. இரண்டு கேட்டுகள் அமைப்பதாக இருந்தால் 18 ஆயிர ரூபாய் செலவழிக்கவும் மற்றும் கேட் கீப்பர்களுக்கு மாதச் சம்பளமும் கொடுப்பது என்றால் அது ஜில்லா போர்டினால் முடியாத காரியம். அதனால் ஒன்று ராஜ்ய சர்க்கார் தன்னுடைய சொந்தச் செலவில் செய்து கொடுக்கவேண்டும் அல்லது மத்திய சர்க்காருக்கு சிபார்சு செய்து அவர்களையாவது போட்டுக்கொடுக்கச் சொல்லவேண்டும். அதன் பிறகுதான் இந்த இரண்டு கிராமங்களுக்கும் போக்குவரத்து வசதி ஏற்படும். இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

1st July 1957] [Sri Thirumalaimuthu Virachakkayya Thiruvengadaswami Naicker]

ஜில்லா போர்டுகளில் "ஸ்டைபண்டு" வாங்கிக் கொண்டு டாக்டர்களும் பி.டி. க்களும் படித்து பட்டம் வாங்கி வருகிறார்கள். அப்படி பட்டம் பெற்று விட்டு வந்த பிறகு அவர்கள் ஜில்லா போர்டுகளில் வேலை செய்யாமல் வேறு இடங்களுக்கு சென்று விடுகிறார்கள். காரணம் அவர்களுக்கு ஜில்லா போர்டினால் அதிகப்படியான சம்பளம் கொடுக்க முடியாமல் இருப்பதால் அதிகப்படியாக சம்பளம் கொடுக்கக்கூடிய இடங்களுக்கு அவர்கள் சென்று விடுகிறார்கள். அதனால் ஜில்லா நிர்வாகத்தின் கீழ் நடைபெறும் ஆஸ்பத்திரிகள், ஹைஸ்கூல்கள் முதலியவைகள் சரியானபடி நடைபெறாமல் இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட குறையை நீக்குவதற்கு அவ்விதம் பட்டம் பெற்று வருகிறவர்கள் கட்டாயமாக இவ்வளவு வருஷங்களுக்கு ஜில்லா போர்டின் கீழ் வேலை செய்ய வேண்டும் என்ற ஒரு உத்தரவை உடனடியாக போட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்கு வேண்டிய விதிகளையும் துரிதமாக செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்களது மதுரை ஜில்லாவில் அபிவிருத்தி திட்ட வேலைகளுக்கு கடந்த ஆண்டுவரை 25 சத விகிதமாக இருந்து வந்தது. இப்பொழுதுள்ள சர்க்காரின் ஈவுத் தொகை 40 சத விகிதமாகவும் பொது ஜனங்களுடைய ஈவு தொகை 35 சத விகிதமாகவும் உயர்ந்து இருக்கிறது. இதற்கு முன்னால் சர்க்காருடைய ஈவு தொகை 50 சத விகிதமாக இருந்தது. இந்தப் புதிய உத்தரவினால் அபிவிருத்தி திட்ட வேலைகள் சரியானபடி நடைபெறாமல் இருக்கிறன்றன. முன்பு இருந்தது போலவே சர்க்கார் 50 சத விகிதம் கொடுக்கும்படியான ஒரு உத்தரவாதம் அளித்தால் பொது ஜனங்கள் 25 சத விகிதம் அவர்களுடைய உழைப்பின் மூலமாக அளிக்க முன் வருவார்கள். அப்பொழுது இந்த அபிவிருத்தி திட்ட வேலைகள் துரிதமாக நடைபெறும் என்பதையும் சொல்லிக் கொண்டு இதற்கு வேண்டிய உத்தரவையும் சர்க்கார் பிறப்பிவிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது எனது வட மதுரைத் தொகுதியிலேயுள்ள மேலூர் தாலூகா, வட நத்தம் பிர்க்கா இந்த வருஷம் பிளாக் டெவலப்மெண்டில் சேர்க்கப்பட்டு வேலை நடந்து வருகிறது. அதேபோல், எஞ்சியுள்ள வட மதுரை, சாணார்பட்டி ஆகிய இரண்டு பிர்க்காக்களையும் டெவலப்மெண்டில் சேர்த்து அபிவிருத்தி வேலைகளுக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமாய் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

மிகவும் வறண்ட பிரதேசமான வட மதுரைத் தொகுதியிலே ஏதாவது ஒரு குடிசைத் தொழில் அல்லது சிறு கைத்தொழிற்சாலையாவது ஏற்படுத்தவேண்டுமாயும் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மின்சார வசதி அநேகமாக ஒரு சில மாதங்களிலே சாணார்பட்டி பிர்க்காவுக்குக் கிடைத்துவிடலாமென்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். இப்பொழுது மின்சார வசதி எங்கள் வடமதுரை பிர்க்காவுக்கும் சாணார்பட்டி பிர்க்காவுக்குமாக விஸ்தரிப்பு செய்து, விவசாயத்தை நல்ல முறையில் பெருக்குவதற்காக விவசாயிகளை உற்சாகமூட்டுவதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

* **Sri V. K. KRISHNAMURTHY** : அவைத் தலைவர் அவர்களே, 11-50 a.m.
மொழிவழி தமிழகம் இயங்கத் தொடங்கிய பின் முதன் முதலாக நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களின் வரவு செலவுத் திட்டம் நம் முன்பு இன்று இலங்குகிறது. "உலகமெல்லாம் வானோக்கி வாழும்" என்ற அறவுரைக்கிணங்க, பருவமழை மிக்கு பெய்தமையால் நலம் பல புரிய அரண் மிகச் செய்தமை பாராட்டற்குரியதே. உள்ளதைக் கொண்டு நல்லதைச் செய்ய வேண்டும் என்ற அறத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, சமுதாயமும், நாடும், மக்களினமும், விலங்கினமும் இன்னும் மேன்மையுறவேண்டி பல திட்டங்கள் இதில் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதைக் குறித்தும், நடைமுறைக்கேற்ற நல்ல வழிகள் அமைக்கப்பட்டிருப்பதைக் குறித்தும் நம் அனைவரும் மகிழாமல் இருக்க முடியவில்லை.

[Sri V. K. Krishnamurthy] [1st July 1957

இந்நாட்டிற்கே உரிய விவசாயத் தொழிலானது வளர்ச்சியடைந்து, உழவுத் தொழில் மேலோங்குவதற்குவேண்டிய நல்லமுறையில் இவர்களுக்கு உதவுவதற்கு செலவினங்களை வாரி வழங்கியுள்ளார்கள். குறிப்பாக சொல்ல வேண்டுமானால், விவசாயம் செழிப்பதற்காக வேண்டி விதைப் பண்ணைகள் அமைத்து உதவவும், ரசாயன உரங்கள் உதவவும் அரசாங்கம் முன் வந்திருப்பது பாராட்டுதற்குரியது.

விவசாயத்திற்கு இன்றியமையாததும், உடன் இருந்து ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளிப்பதற்குக் கால் நடைகள் மிகச் சிறந்தன என்பதை உணர்ந்து, கால் நடை வளர்ச்சியுறுவதற்கும், மேலோங்குவதற்கும், பெருகுவதற்கும் பல முறைகளிலும் திட்டம் அமைத்துக் கொடுத்திருப்பதற்கும் நம் பாராட்டு உரியது.

நீரின்றி அமையாது உலகம் என்பதற்கேற்ப விவசாயப் பெருக்கத்திற்கும் மின்சார உற்பத்திற்கும் நீர் மிக அவசியமாக இருக்கிறது. இதை அரசாங்கம் உணர்ந்து, மேலை நாட்டு உதவியைக் கொண்டு விவசாய அபிவிருத்தித் திட்டங்களையும் மின்சார உற்பத்தி நிலையங்களையும் அமைக்க முன் வந்திருக்கிறார்கள். நீர்ப்பாசன திட்டத்தையும், மின்சார திட்டத்தையும் இரு துறையாகப் பிரித்து நல்ல முறையிலே அரிய காரியங்களைச் செய்து முன்னேற்றம் காண்பித்ததற்காகவும் நாம் பாராட்ட வேண்டும்.

சிறப்பாகக் கூறுகிறபோது, கிராம கைத்தொழில் வளர்ச்சியில் அரசாங்கம் பெருந் தொழில்களும் சிறு தொழில்களும் தொடங்க முனைந்திருக்கிறார்கள். மற்ற கைத்தொழில்கள் சிறந்த முறையில் வேலை நடந்திருக்கின்றன. இத்துறையில் நாடு முன்னேற்றம் அடைந்தாலும், குடும்பக்கட்டுப்பாடு திட்டம் நிறை வேறினாலொழிய இந்த நாடு முன்னேற முடியாது என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதற்கு மக்களிடையே நல்ல பிரசாரம் செய்வதற்கும் அரசாங்கம் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

குறிப்பாகக் கூறுகிறபோது, 66 புதிய பிரசவ சேய் நல விடுதிகளும் 79 குடும்ப கட்டுப்பாடு நிலையங்களும் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது பாராட்டுக்குரியது. ஒவ்வொரு நாட்டிலும் எப்படி மக்கள் தொகை கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதை ஆராய்ந்து, நம் நாட்டிலும் சிறந்த முறையில் இந்தத் திட்டத்தைக் கையாளவேண்டும். இத் திட்டம் வெற்றி பெறுவதற்கான காரியங்களை நம் அரசாங்கம் செய்யவேண்டும். கூடா ஒழுக்கம் வளராமல் இருக்க, அருள் நெறியும், அற நெறியும், ஒழுக்க நெறியும் ஓங்க ஆவன செய்யவேண்டும். அப்பொழுதுதான் இந்த நாட்டு மக்கள் நல்ல முறையில் வளர்வதற்கு முடியும்.

இன்னொன்றுக்காகவும் நாம் பாராட்டவேண்டும். "பசிப்பிணி என்னும் பாவி பிடித்த கல்விப் பெரும்பனை விடுஉம்" என்பதை நன்குணர்ந்து இந்தப் பசிப்பிணியை ஒழிப்பதற்கு ஆரம்பப் பள்ளிகளிலிருக்கும் ஏழைப் பிள்ளைகளுக்கு இலவசப் பகல் உணவு கொடுத்து உதவியமை பாராட்டுதலுக்குரியது. பசியும், பிணியும், பகையும் நீங்க மேலான ஆட்சி செலுத்துபவர்களைப் பாராட்டி என் உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

11-55 a.m. *Sri P. S. SANTHANAM: தலைவர் அவர்களே, நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்த பட்ஜெட்டைப் பார்த்து ஒரு விதத்திலே சந்தோஷப்படக் கூடிய நிலைமையிலும் மற்றொரு விதத்திலே ஆழ்ந்த வருத்தப்படக் கூடிய நிலைமையிலும் இருக்கிறேன். இந்தத் தமிழகத்திலே ஐந்து விதமான விவசாயங்கள் உள்ளன. இந்த ஐந்து விதமான விவசாயங்களிலும் பெரும்பாலும் ஏழை ஹரிஜனங்கள் தான் ஈடு பட்டிருக்கிறார்கள். எந்த முறையிலே விவசாயிகளுக்கு சர்க்காரின் மானியங்களும், கடன்களும் அளிக்கப்படுகின்றன என்பதைப் பார்க்கும் போது, ஏழை விவசாயிகளுக்கு அவைகள் அளிக்கப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. அந்த உதவிகள் நிலம் படைத்தோருக்குத்தான் கிடைக்கிறது. இந்த விவசாயம் சோற்றுக்காகவும், படிக்காகவும், அடிமைக்காகவும், குத்தகைக்காகவும், வாரத்துக்காகவும் இப்படி ஐந்து விதமான விவசாயங்கள்

1st July 1957] [Sri P. S. Santhanam]

இந்த நாட்டிலே மலிந்து கிடக்கின்றன. இந்த ஐந்து விவசாயத்திலும் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடியவர்கள் ஏழை ஆதித்திராவிட மக்கள் அல்லது ஹரிஜனங்கள். ஹரிஜனங்களுக்கு விவசாயத்தின் பேரால் கொடுக்கும் மானியங்கள் ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கவில்லை. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு கிடைக்கும்படியான நிலைமையை இந்த பட்ஜெட்டிலே நிதி அமைச்சரவர்கள் ஏற்படுத்தியிருந்தால் நலமாக இருக்குமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

கல்வித் துறையை எடுத்துக்கொண்டால், ஏழை மாணவ குழந்தைகளுக்கு பள்ளிகளில் பகல் உணவு கொடுக்கப்படுகிறது. அதற்கென நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது ஒரு விதத்தில் சந்தோஷப்படக்கூடிய விஷயம். மற்றொரு விதத்தில் வருத்தப்படக்கூடிய நிலைமையும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு உதாரணமாக, தமிழகத்திலே தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் படிப்பு வசதி இல்லாமல் பிற்போக்கு நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களை முற்போக்கு நிலை அடைய செய்யவேண்டும் என்பது சர்க்காருடைய நோக்கமாக இருந்தும், அதற்கு ஆவன செய்ய நிதி பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தும், சில பகுதிகளில் குறிப்பிட்ட சில கிராமங்களில் ஹரிஜன வெல்பேர் பாடசாலைகளில் படிக்கும் பிள்ளைகளுக்கு மட்டும் பகல் உணவு கிடைக்கிறதே தவிர, ஸ்தல ஸ்தாபனங்களாலோ, மானேஜ்மெண்டாராலோ நடத்தப்படுகிற ஆரம்ப பள்ளிகளில் படிப்பவர்களுக்கு பகல் உணவு கிடைப்பது இல்லை. இதனால் என்ன நிலைமை ஏற்படுகிறது? பால் சோறு சாப்பிடுகிற பையன் சாப்பிடாத பையனைப் பார்த்து நையாண்டித்தனம் பண்ணக்கூடிய நிலைமை தான் ஏற்படுகிறது. ஏழை ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு பகல் சோறு கொடுக்கிறோம் என்பது உண்மையிலே ஹரிஜன மக்களுக்குக் கொடுக்கும் உணவு அல்ல. தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் ஆரம்ப பள்ளிகளிலும் ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் நடத்தும் பள்ளிகளிலும் படிக்கும் மாணவர்களுக்கும் இந்த மத்தியான உணவு கொடுத்தால் தான் தாழ்த்தப்பட்ட ஹரிஜன மக்கள் கல்வித் துறையிலே முற்போக்கு அடைய வழி ஏற்படும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

நிலம் இல்லாத ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும் சர்க்கார் "பஞ்சம தரிசு" என்று சட்ட ரீதியாகக் கொடுப்பது உண்டு. அந்தத் தரிசு நிலங்களைத் தங்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று ஏழை, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அதற்காகவுள்ள தர்காசு விண்ணப்பங்கள் போட்டால், அவைகள் கவனிக்கப்படாத நிலைமையில் இருக்கின்றன. பட்டா செய்து கொடுக்கப்படாத காரணமாக அவர்கள் அந்த நிலங்களை விட்டுவிட வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். மலைகளாகவும், கல்லாகவும், மேடாகவும் இருக்கக்கூடிய நிலத்தைத்தான் ஹரிஜனங்களுக்கு "பஞ்சம தரிசு" என்னும் பேரில் நெம்பர் குறிப்பிட்டு சர்க்கார் ஒதுக்கித் தருகிறார்கள். உண்மையில் அந்த நிலத்தை ஏழை விவசாயிகள் பார்ப்பது இல்லை. சர்க்கார் அதிகாரிகள் எழுதிக் கொடுத்த நம்பரை வாங்கி கொண்டு கணக்குப் பிள்ளையிடம் கொண்டுபோய்க் காட்டினால் அவர் இவர்களுக்கு தர்காஸ்து செய்யப்பட்ட நிலங்களைக் காட்டுகிறார். அவர் காட்டுகின்ற அந்த நிலத்தை நேரில் பார்க்கும்போதுதான் விவசாயிகள் மிகவும் மன வருத்தம் அடையவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இப்படித்தான் ஏழை பஞ்சம தரிசு கொடுக்கிற நிலைமை இருக்கிறது என வருந்த வேண்டி இருக்கிறது. நமது சர்க்கார் அவர்கள் இந்த ஏழை ஹரிஜனங்கள் முற்போக்கு நிலைமையை அடையவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு அதற்கு உண்மையிலேயே ஆவன செய்யாமல் இருப்பது தான் மன வருத்தத்தை அதிகமாக்குகிறது.

உதாரணமாக திருவண்ணாமலை தாலூக்காவில் ஆங்குளம் கிராமத்தில் சுமார் எண்பது ஏக்கரா நிலங்கள் வெறும் ஈச்சங்காடாக இருக்கிறது. அதை ஹரிஜனங்கள் கோருகிற காலத்தில் அவை மேய்ச்சல் நிலமாக இருப்பதாகத் தகராறு ஏற்படுத்துவதாகக் காண்கிறேன். இப்படி பட்ட நிலங்களாக இருப்பதைக் கூட ஒதுக்காமல் தகராறு செய்வதனால் ஹரிஜனங்கள் எப்படி முற்போக்கு அடைவார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

[Sri P. S. Santhanam] [1st July 1957

நிற்கவும், சர்க்காரில் ஊழியம் செய்யக்கூடிய தலையாரி, தோட்டி முதலியவர்களுடைய நிலைமையை உற்று நோக்குங்காலத்திலும் ஒரு விதத்தில் வருத்தப்படவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. உண்மையிலேயே "தோட்டியால் ஆகாதது, துரையால் ஆகாது" என்கிற முதுமொழிக்கிணங்க அவர்கள் செய்கின்ற வேலை நமக்கு எல்லாம் தெரியும். அவர்கள் இன்று கேவலமான நிலைமையில் இருப்பதைக் கண்டு வருந்த வேண்டியதாகத்தான் இருக்கிறது. சர்க்கார் ஊழியர்களுடைய நிலைமையை உயர்த்துவதற்காக இந்த பட்ஜெட்டில் நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு சந்தோஷப்படுகிறேன் ஆனால் கீழ்தர சிப்பந்திகளுக்கு இதில் குறிப்பிட்டிருப்பதுபோல நான்கு ரூபாய்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தலையாரி, தோட்டி முதலியவர்களுக்கும் இந்த நான்கு ரூபாய் தான் கிடைக்கும் என்று நினைக்கிறேன். உண்மையில் அந்தத் தோட்டி, தலையாரியாக இருக்கக் கூடியவர்கள் தான் சர்க்கார் இடும் ஏவலை ஓடி ஓடிச் செய்கின்றவர்கள். அவர்களுடைய பொருளாதார நிலைமையை உயர்த்தினால்தான் அவர்கள் சந்தோஷமாக வேலை செய்ய முடியும். அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு அவர்களுக்கு இன்னும் கொஞ்சம் அதிகச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நிற்கவும் கிராம தோட்டி, தலையாரி என்பதை மக்கள் பார்த்தவுடனேயே மக்கள் அவர்களை இன்னார் என்று தெரிந்துகொள்ளக்கூடிய வகையில் சர்க்காரே அவர்களுக்கு ஆடையும், ஒரு அடையாளத்தையும் கொடுக்கவேண்டு மென்தாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆகவே அவர்களுக்கு ஆடையும் சின்னமும் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும். நன்றாக ஊழியமும் செய்வார்கள் என்பது என்னுடைய கருத்து.

அடுத்தபடியாக ஹரிஜன மாணவர்கள் முன்னேற வேண்டும், ஆதித்திராவிட மாணவர்கள் முன்னேற வேண்டும் என்பதற்காகப் பல ஹாஸ்டல்களை நடத்த சர்க்கார் அனுமதித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த [illegible]கள் "நண்டுக்கு அரசன் என்று குள்ள நரிக்குப் பட்டம் கட்டியதைப் போன்று" சிலர் இடத்திலே ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள். உதாரணமாக திருவண்ணாமலையில் ஒரு ஹரிஜன ஹாஸ்டல் நடைபெறுகிறது. அதன் நிர்வாகிகள் நிலச்சுவாந்தார்களாகவும், பண முதலாளிகளாகவும்தான் இருக்கிறார்கள். அங்கே போய் சில தலைவர்களைக் கேட்கிற காலத்தில் அந்த ஹாஸ்டலினால் ஏழை ஆதித்திராவிடர்களுக்கு எவ்விதப் பயனும் இல்லை என்பதை அறிந்தேன். முற்போக்கு ஹரிஜனங்கள் முற்போக்காளருடன் அங்கே இருக்கிறார்கள். கீழ்த்தர நிலையில் இருக்கக் கூடிய ஹரிஜனங்கள் இன்னும் கீழ்த்தரமான நிலைமையில் தான் இருக்கிறார்கள். அந்த நிலச்சுவாந்தார்களால் ஏழைகளின் வருத்தத்தை உணர முடியவில்லை. "எருதின் வருத்தம் காக்காய்க்குத் தெரியுமா?" என்பது போல ஏழைகளுடைய நிலைமை அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. ஆகவே அங்குள்ள ஏழைகள், அங்கத்தினர்கள் முதலியவர்களைக் கொண்ட ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தி இந்த மாதிரியான ஹாஸ்டல்களினால் ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு, ஆதித்திராவிட மக்களுக்கு நல்ல பயன் ஏற்படும்படியாகச் செய்ய வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவ்விதம் நடவடிக்கை எடுத்தால் ஹரிஜனங்கள் முற்போக்கு அடைய வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்பது என்னுடைய கருத்து.

சாத்தனூர் திட்டத்தை நிறைவேற்றியது பற்றியும், அணை கட்டியது பற்றியும் நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். திருவண்ணாமலை ஒரு க்ஷேத்திரமாக இருக்கிறது. 50 ஆயிரம் மக்களுக்கு மேல் வாழக்கூடிய நகரமாக இருக்கிறது. தண்ணீர் வசதி இல்லாத மேட்டுப் பிரதேசமாகவும் இருக்கிறது. ஆகவே சாத்தனூர் தேக்கத்திலிருந்து திருவண்ணாமலைக்கு ஒரு கால்வாய் கொண்டுவந்தால் அங்குள்ள மக்களும், வருகின்ற யாத்திரிகர்களும் சர்க்காரை வெகுவாகப் பாராட்டுவார்கள். சர்க்கார் செய்யும் பணியைக் கண்டு பெரு மகிழ்ச்சி அடைவார்கள் என்பது என்னுடைய கருத்து.

ஹரிஜனங்கள் முன்னேற வேண்டும். ஆதிதிராவிடர்கள் கல்வித் துறையில் அதிக வளர்ச்சியுறவேண்டுமென்பதற்காக பல பள்ளிகளை ஏற்படுத்த

1st July 1957] [Sri P. S. Santhanam]

வேண்டும். வெல்பார் பாட்சாலை என்று ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் ஹரிஜனங்கள் அத்தனை பேருக்கும் நன்மை செய்வதாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* **Sri K. B. S. MANI**: கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, சக அங்கத்தினர்களே, இந்த அவையிலே மதிப்பிற்குரிய நிதி அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட பட்ஜெட் பலதுறைகளிலும் வரவேற்கத் தக்கதாய் இருக்கிறது. இருந்தும் நம்மைவிட்டு மறைந்துபோன உலக ஜோதி காந்திஜியின் முதல் தர்மமமாக விளங்கும் கிராம சேவை, ஹரிஜன முன்னேற்றம் என்கிற பகுதியில் என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றிச் சில விஷயங்களைக் குறிப்பிட்டுப் பேச விரும்புகிறேன். என்னுடைய யோசனைகளையும் இப்போது கொண்டுவந்துள்ள திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளும்படி சபையை நான் பணிவாகக் கேட்டுக்கொள்வதோடு நிதி அமைச்சர் அவர்களையும் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 12-07 p.m.

நியாயவாரச் சட்டம் பொதுவாக பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கும், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கும் அதிகச் சலுகையைத் தந்திருக்கிறது. அப்படி நல்ல முறையில் சட்டம் இயற்றப்பட்டும் இன்றைய நிலைமையில் அச்சட்டங்களால் எந்த மக்கள் பயன் அடைய வேண்டுமென்று கருதி செய்தோமோ, அந்த மக்கள் பயன் அடையவில்லை. இதற்குக் காரணம் அவர்களுடைய பற்றுக்குறைதான். சர்க்கார் சட்டத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கு இலவசமாக வக்கீல் கோர்ட்டில் ஆஜராகி அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று செய்திருக்கிறது. ஆனால் இதுவரைக்கும் எங்கும் அப்போப்பட்ட நிகழ்ச்சி நடந்தாகத் தெரியவில்லை. அந்தக் குறைபாட்டை இனி நீக்கவேண்டும் என்பதாக அமைச்சர் குழுவைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுகிற காலத்திலே அதிகாரிகளுடைய குறைபாடுகளும் கொஞ்சம் இருக்கிறது. குறிப்பாக ஒரு மிராசுதார் ஒரு ஏழைக் குடியானவன் பேரில் கேஸ் போட்டுவிட்டால் கோர்ட்டில் கேஸ் விசாரணைக்கு வரும்போது அந்த மிராசுதார் வாதியாகவும், விவசாயி பிரதிவாதியாகவும் இருக்கிறான். இரண்டு பேரும் கூண்டில் ஏறி விசாரிக்கப்படவேண்டியவர்கள்தாம். ஆனால் அந்த மிராசுதார் கோர்ட்டுக்கு வந்தவுடனே அதிகாரிகளால் சம அந்தஸ்து உடையவராக நினைக்கப்பட்டு நாற்காலி கொடுத்து உட்கார வைகக்கப்படுகிறார்கள். விவசாயியையோ வெளியில் நிற்கும்படியாகச் சொல்கிறார்கள். இது கோர்ட்டின் பாரபட்சமற்ற நிர்வாக ஒழுங்குக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்கவில்லை. இந்த முறையை மாற்ற வேண்டும். கோர்ட்டில் சாதாரணமாக தனக்கு இல்லாத மரியாதை மிராசுதாருக்கு நடக்கிறது என்றால் தனக்கு 60 வாரம் சட்டப்படி கிடைக்கும்படியாக கோர்ட்டார் தீர்ப்பு அளிப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை எப்படி விவசாயிகளுக்கு வரும். எங்கள் ஜில்லாவிலே ஏராளமான பண்ணை நிலங்கள் இருக்கின்றன. மனிதனுக்குத்தான் ஆசை அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் எங்கள் ஜில்லாவிலே ஆண்டவனுக்குத்தான் ஆசை அதிகமாக இருக்கிறது. எங்குபார்த்தலும் கோயில்கள் பெயரால் பண்ணைகள் இருக்கின்றன. எங்கள் ஜில்லாவில் தருமபுரம் மடத்திற்கு 12,000 வேலி நிலம் இருக்கிறது. திருவாடுதுரை மடத்திற்கு 10,000 வேலி நிலம் இருக்கிறது. அநேக தேவஸ்தானங்கள் பண்ணைகள் வைத்து நடத்துகிறார்கள். அடிமை ஒழியவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறதே தவிர, பண்ணைகளை வைத்து நடத்துவதன் மூலம் அடிமை வளர்கிறதே அல்லாமல் ஒழிக்கப்படவில்லை. ஆகையால்தான், சர்க்கார் கோயில் நிலங்களை உடனடியாக கூட்டுறவுப் பண்ணைகள் மூலம் சாகுபடிக்கு எடுத்துக்கொள்ளவதோடுதல்லாமல், நடுவிலே இருக்கிற தாகர்களை ஒழித்துக் கட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பத்து வேலி, 20 வேலி, 50 வேலி நிலமுள்ள நிலச்சுவான்தார்கள், தங்கள் நிலங்களை ஜாமீன் வைத்து கோயில்மடத்து நிலங்களை குத்துகைக்கு எடுத்கிறார்கள். "Deposit lessees" என்று அவர்களுக்குப் பெயர். அவர்கள் 2½ அல்லது 3 மேனிக்குக் குத்தகைக்கு எடுத்து கூட்டுறவு செய்து கொள்கிறார்கள். "அந்த கிராமத்தை நான் எடுத்துக் கொள்கிறேன் இந்த கிராமத்தை நீ எடுத்துக் கொள்" என்று அவர்களுக்குள்ளே ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டு ஒரு

[Sri K. B. S. Mani] [1st July 1957

மாநிலத்திற்கு 4 அல்லது 5 மேனி விகிதாசாரத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டு, ஏழைக் குடியானவனிடத்தில் 8 அல்லது 10 மேனி விகிதாசாரத்திற்க்கு கொடுக்கிருர்கள். இப்படி எந்தவிதமான உழைப்பும் இல்லாமல் அவர்கள் ஏழை விவசாயிகளிடத்திலிருந்து கொள்ளை லாபம் அடிக்கிருர்கள். இதை உடனடியாக சர்க்கார் தடுக்கவேண்டும். எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் கோயில் நிலங்களை மொத்தக் குத்தகைக்கு விடாமல், ஏழை ரயத்துகளுக்கு நேரடியாக நிலத்தைக் குத்தைக்கு விடவேண்டும் என்று சர்க்கார் வழிவகை செய்வார்களேயானுல், அது நல்ல பலனை அளிக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டம் இருக்கிறது. எல்லோருக்கும் வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பது என்பது அவ்வளவு சுலபமான காரியம் அல்ல என்று நாங்கள் முதலமைச்சர் அவர்களிடத்தில் சொன்னேம். ஒவ்வொரு தாலூகாவிலும் கிட்டத்தட்ட 60,000 அல்லது 80,000 பேர்கள் இருக்கிருர்கள். அப்படிக் கணக்குப் பார்த்தால் கோடிக்கணக்கான மக்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கவேண்டும். அது அரசாங்கத்தால் முடியாத காரியம். ஆகையால் குடியிருப்பு மனை மீது மிராசுதார்களுக்கு இருக்கும் பிடிப்பை விடுவிக்கவேண்டும். குடியிருப்பு மனையை மிராசுதார்கள் சொந்தத்தில் வைத்துக் கொண்டிருப்பது தஞ்சை ஜில்லாவில் ஒரு பிரசித்தமான வழக்கம். ஒரு இந்தியப் பெண் ஒரு ஆணுக்கு எவ்வளவு அடங்கி நடக்கவேண்டுமோ அதே மாதிரி தஞ்சை ஜில்லாவிலே ஒரு பண்ணையாள் ஒரு மிராசுதாருக்கு அடங்கி நடக்க வேண்டும். கோர்ட்டுகளிலே கூட இந்த வழக்கத்தைப் பற்றி வக்கீல்கள் வாதாடுகிருர்கள். குடியானவன் 60 வீதம் வாரத்தைக் கேட்டால் உடனடியாக வீட்டைவிட்டுக் காலி செய்யவேண்டுமென்று மிராசுதார்கள் சொல்லுகிருர்கள். இதற்குப் பல உதாரணங்கள் இருக்கின்றன. பல வழக்குகளும் கோர்ட்டுகளில் நடைபெறுகின்றன. சீர்காழி தாலூகாவிலே அநேக குடும்பங்களை அம்மாதிரி வெளியேற்றி இருக்கிருர்கள். வீடுகள் கட்டுவதற்காக செலவழிக்கப்படும் பணத்தை மற்ற துறைகளிலே செலவு செய்து எந்த விவசாயியையும் குடியிருப்புமனையை விட்டு வெளி ஏற்றக்கூடாது என்று சட்டத்தை திருத்தி அமைக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளுக்கு கடன் வசதிகள் அளிக்கப்படுகின்றன. மாடுகள், விதை வாங்குவதற்கு கடன் கொடுக்கிருர்கள். ஆனுல் அதற்கு ஜாமீன் வேண்டுமென்று சொல்லுகிருர்கள். கடன் கொடுக்கும் தாசில்தாரை அணுகிக் கேட்டால், நிலத்தை ஜாமீன் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிருர். வீட்டை ஜாமீன் ஆக வைக்கக் கூடாது, நிலத்தைத்தான் எழுதி வைக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிருர். ஆகையால் நிலச்சுவான்தார்கள் தான் அந்தக் கடன் வசதியைப் பெறமுடிகிறதே ஒழிய, ஏழை விவசாயிகள் அந்த வசதியைப் பெற முடியவில்லை. இப்பொழுது அம்மோனியம் சல்பேட், சூப்பர் பாஸ்பேட் முதலிய உரங்களை சர்க்கார் கூப்பன் மூலமாகக் கொடுக்கிருர்கள். அதுபோல் எல்லாவகை கடன்களையும் நபர் ஜாமீன் கடன் கொடுப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். குடியிருப்பு நிலங்களை சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கு சொந்தமாக்கிக் கொடுத்தால், வீடுகள் கட்டுவதற்காக வேண்டி சர்க்கார் பணம் செலவழிக்க வேண்டிய அவசியமிருக்காது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அங்கஹீனர்கள் விஷயத்தில் சர்க்கார் என்ன என்ன சலுகைகள் அளித்திருக்கிருர்கள் என்பது திட்டவட்டமாகத் தெரியவில்லை. சாதாரணமாக, ஒரு ஏழை மாணவன் ஏதாவது வேலை கிடைக்குமென்று தான் எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. வரையிலாவது படிக்கிருன். அதற்குப் பிறகு ஒரு டிரெயினிங் ஸ்கூலில் படிக்கவேண்டுமானுல், சேர்த்துக்கொள்ள முடியாது என்று சொல்லுகிருர்கள். ஒரு லோயர் டிவிஷன் குமாஸ்தாவாகவோ அல்லது பியூன் ஆகவோ எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னுல், கால் நொண்டி அல்லது கண் குருடு என்று சொல்லி சேர்த்துக் கொள்ளாமல் இருக்கிருர்கள். அங்கஹீனர்களுக்கு எந்தத் துறைகளில் எல்லாம் சலுகை கொடுக்கப்படுகிறது என்பதைத் தெளிவாக வரையறுக்கவேண்டும். கல்வி துறையைப் பொறுத்தவரையில் டைரக்டர் மனது வைத்தால், யாரையாவது டிரெயினிங் ஸ்கூலில் சேர்த்துக் கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது. தனிப்பட்ட ஒரு ஏழை, டைரக்டரை அணுகி சலுகை பெறுவது மிகக் கஷ்டம். ஆயிரத்தில் ஒருவர் தான் சலுகை பெற முடிகிறது. ஆகவே, ஜாதிகளின் பெயரால் சலுகை அளிக்கப்படுவது போல், அங்கஹீனர்களுக்குத் தனிப்பட்ட சலுகைகள் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1st July 1957] [Sri K. B. S. Mani]

அடுத்தபடியாக, கிராம சேவக்களைப் பொறுத்தவரையில், ஹரிஜனங்களில் 100-க்கு ஒருவர்தான் நியமிக்கப்படுகிருர்கள். தஞ்சையைப் பொறுத்தவரையில் மொத்தம் 128 பேர் இருக்கிருர்கள். அதில் 2 அல்லது 3 பேர்கள்தான் ஹரிஜனங்கள் இருக்கிருர்கள். எந்தெந்தத் துறையில் வேலை வாய்ப்புக்கு வசதிகள் அதிகமாக இருக்கின்றன என்பதை வெளியிடாமல் தனிப்பட்ட ஒருசிலர் இருட்டடைப்புச் செய்வது தான் இதற்குக் காரணம் என்று நினைக்கிறேன்.

சிறிய கைத்தொழில்களுக்கு நமது வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தனிப்பட்ட ஒரு பாக்டரியோ அல்லது இண்டஸ்ட்ரியோ ஏற்படுத்துவதற்குப் பதிலாக ஒவ்வொரு உயர்தரப் பள்ளிக்கும் எல்லா தொழில்களும் கொண்ட ஒரு பண்ணையை அமைத்து IV முதல் எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி-வரை படிப்பவர்களுக்கு "டிப்ளமா" கொடுத்தால் கைத்தொழில்கள் நமது நாட்டிலே நல்ல முறையில் பரவ முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தீண்டாமையைப் பொறுத்தவரையில் பிற மாகாணங்களை விட நமது மாகாணத்தில் அதிகமாக அக்கறை காட்டி வருவது மிகவும் போற்றத்தக்க விஷயம். குழந்தைப் பருவத்திலிருந்தே நமது மாணவர்களுக்கு "ஜாதீயம்" கற்பிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே குழந்தை வளர்ப்புச் சங்கங்களை அமைத்து, மற்ற நாடுகளிலே நடக்கிறமாதிரி, ஒரு தொகுதியிலுள்ள எல்லாக் குழந்தைகளையும் படிக்கச் செய்து ஜாதீய அகம்பாவம் இல்லாதபடி அவர்களுக்கு நல்லொழுக்கத்தைப் போதித்தால் நன்ருக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

முனிஸிபாலிட்டிகள், பஞ்சாயத்துக்கள் முதலியவைகளில் வேலை பார்க்கும் கீழ்த்தரச் சிப்பந்திகள் கவனிக்கப்படுவதேயில்லை. முக்கியமாக தோட்டிகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அந்த ஹரிஜன மக்களை ஒரு குமாஸ்தாவாகவோ அல்லது "பில் கலெக்டர்" ஆகவோ நியமிப்பதில்லை. இதையெல்லாம் பற்றிக் கேட்டால் ஏதாவது சாக்குப் போக்குச் சொல்லுகிருர்கள். தோட்டிகளுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டியது மிகமிக அவசியம். ஸ்தல ஸ்தாபன போர்டுகள் சம்பந்தப்பட்டவரை இந்த மாதிரித் தோட்டிகள் போன்றவர்களுக்கு வீட்டு வசதி, தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுப்பதற்குச் சர்க்கார் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே ஏற்பாடு செய்திருந்தால் நன்ருக இருந்திருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு, பொதுவாக இந்த வரவு செலவுத் திட்டமானது வழக்கம்போல் நல்ல முறையிலே தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். குடியிருப்பதற்காக விவசாயிகளுக்கு சொந்தத்தில் இட வசதி செய்து கொடுத்தால், அவர்கள் வேறு வகையில் உணவு பயிரிடுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். அரசாங்கம் வீடு கட்டும் சங்கங்களுக்குக் கடன் கொடுக்கவும் சுமார் 37 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிருர்கள். இன்னும் குழந்தைகள் பாதுகாப்பிற்காக இந்த பட்ஜட்டில் ஒதுக்கியிருக்கிருர்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI B. DORAISWAMI REDDIAR: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது பட்ஜெட்டின் மீது நடக்கும் விவாதத்தில் தங்கள் தங்கள் கருத்துக்களை அங்கத்தினர்கள் ரொம்பவும் விளக்கமாகத் தெரிவித்தார்கள். ஆனுல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் வந்துள்ள அபிவிருத்தி திட்டங்களை சரிவர கவனிக்கவில்லை என்று குறைகூறுகிருர்கள். ஆனுல் உண்மை என்னவென்ருல் அரசாங்கத்தில், ஒவ்வொரு காரியத்திலும் நன்ருக கவனம் செலுத்தி, அதில் இருக்கக்கூடிய காரியங்களை சரிவர செய்யவேண்டும் என்று திட்டம் போடுகிருர்கள். ஆனுல் அவைகளைச் செய்கின்ற வேலைகளில் ஈடுபடுகின்ற அதிகாரிகள், அதை பெரும் அளவில் நஷ்டத்தை 12-21 p.m.

உண்டாக்கும்படியாகச் செய்தால் ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் சர்க்கார் கவனிக்க முடியுமா என்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதில் ஹம்பக் தான் இருக்கிறது. ஆகவே நாட்டிலுள்ள மக்களுக்கு என்றைக்கு நல்ல மனப்பான்மை ஏற்படுகிறதோ, அன்றைக்குத்தான் நாடு முன்னேற முடியும்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

தேசிய அபிவிருத்தி திட்டம், கிராம அபிவிருத்தி திட்டம் என்று பல திட்டங்களைப்பற்றி கூறுகிறார்கள். ஆனால் படிப்பு அபிவிருத்தியைப் பற்றி யாரும் கூறவில்லை. நம் நாட்டில் வேறு பாஷைகள் தேவையில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் வெளிநாடுகளுக்கு போய் அங்கே நல்ல முறைகளைக் கற்றுக்கொண்டு வரமுடியுமா ? ஒருவனுக்கு பல பாஷைகள் தெரிந்திருந்தால் அவன் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்றால், அந் நாட்டிலுள்ள விஷயங்களை ஆராய்ந்து புரிந்துகொண்டு, அவன் தன் நாட்டை முன்னேற்றம் அடையச் செய்வதற்கு வழி தெரியும். ஆனால் நம் நாட்டிலோ ஆங்கிலம் வேண்டாம், ஹிந்தி வேண்டாம், வேறு மொழிகள் தேவையில்லை என்றெல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். ஒருவன் எவ்வளவு பாஷைகளைக் கற்றுக்கொண்டாலும் அதனால் ஒன்றும் நஷ்டம் ஏற்படப் போவதில்லை. அதனால் நாம் முன்னேற்றம் அடைவோம், நம் நாடு முன்னேற்றம் அடையும் என்பதுதான் என் கருத்து. "எனக்கு படிப்பு தெரியாதா என்ன, என்னை யாரும் ஜெயிக்க முடியாது, என்னை விட பேசுவதில் யார் இருக்கிறார்கள்" என்று சிலர் கேட்கிறார்கள், ஏதோ கொஞ்சம் படிப்பு படித்துவிட்ட காரணத்தினால். நமக்கு சுய ஆட்சி வந்துவிட்டது, ஏதாகிலும் கொஞ்சம் படித்தால் போதும், இ.எஸ்.எல்.ஸி. பாஸ் செய்து விட்டால் அதுவே போதும் என்று நினைக்கிறார்கள். ஏனென்றால் இந்த இ.எஸ்.எல்.சி. பாஸ் செய்தவர்கள், 4, 5-வது பாரம் பாஸ் செய்தவர்களை விட அதிகமாக தங்களை நினைக்கிறார்கள். இவர்கள் கிராமப் பள்ளிகளில் உபாத்தியாயர்களாக நியமிக்கப் படுகிறார்கள். ஆனால் ஒன்றும் பிரயோஜனம் இல்லை. அதேசமயத்தில் எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. பாஸ் செய்தவர்களும், ஹையர் கிரேட் டீச்சர் டிரெய்னிங் பாஸ் செய்தவர்களும் வேலையில்லாமல் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கும்போது, இந்த இ.எஸ்.எல்.ஸி. பாஸ் செய்தவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கிறது. எங்கள் டிஸ்டிரிக்ட் போர்ட் ஆபீசுக்கு உபாத்தியாயர் வேலைக்காக 500 மனுக்கள் வந்திருக்கின்றன. அதில் எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. பாஸ் செய்தவர்கள், ஹையர் கிரேட் டிரெயினிங் பாஸ் செய்தவர்களுடைய மனுக்கள் எல்லாம் வந்திருக்கின்றன. எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. பாஸ் பண்ணாத உபாத்தியாயர் இ.எஸ்.எல்.ஸி. பாஸ் பண்ணின உபாத்தியாயரைவிட நன்றாக பிள்ளைகளுக்கு பாடம் கற்றுக் கொடுக்கிறார். ஆகவே இம்மாதிரி இ.எஸ்.எல்.ஸி. படித்தவர்களை ஆசிரியர்களாகப் போட்டால் பள்ளிக்கூடங்கள் உருப்படாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஓராசிரியர் பள்ளிகளிலும் இந்தவிதமாக ஆசிரியர்களை அமர்த்துகிறார்கள். ஆகவே கிராம பள்ளிக்கூடங்களில் திறமையுள்ள ஆசிரியர்களை போட்டு பள்ளிக்கூடங்களை நல்லபடி நடத்தவேண்டும். இதையெல்லாம் அரசாங்கம் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது பனைமரத்துக்கு லைசென்ஸ் கொடுத்துவருகிறார்கள். உண்மையில் பார்க்கப்போனால் இதில் ரூபாய்க்கு காலணாகூட லாபம் கிடையாது. ஆனால் பழைய பிளான் செய்தால் லாபம் கிடைக்கும் என்று கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுகிறார்கள். அவர்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கும்முன் எவ்வளவு மரங்கள் இருக்கின்றன என்பதைப் பார்த்து ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை பனைமரத்திலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய வெல்லத்தை கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் போன்ற ஸ்தாபனத்திடம் கொடுத்துவிடவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் அவர்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கவேண்டும்.

DEPUTY SPEAKER : உங்களுடைய " டைம் " ஆகிவிட்டது.

Sri B. DORAISWAMI REDDIAR : நான் பேசியதே இரண்டு நிமிஷங்கள்தான். பலர் மணிக்கணக்கில் பேசினார்களே ! (சிரிப்பு.)

DEPUTY SPEAKER : உங்களுடைய 10 நிமிஷங்கள் ஆகிவிட்டது.

Sri B. DORAISWAMI REDDIAR : கூடுமான வரையில் பனைமரத் தொழிலுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கும்போது, கண்ட்ரோல் வைத்து அதைக் கொடுப்பதுடன், அவர்கள் தொழிலில் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களின் அளவைப் பொறுத்துக் கொடுத்தால் போதும். தென்னைமரத் தொழிலுக்கும் லைசென்ஸ் கொடுப்பது சம்பந்தமாக ஒரு ஜில்லாவில் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டிருப்பதாக ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு பத்திரிகையில் பார்த்தேன். தென்னை மரத்திலிருந்து என்ன உற்பத்தி செய்யப் போகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை ; ஏதோ மங்களூர், கொச்சி மாதிரி ஆகிவிடும் என்றுதான் நினைக்கிறேன். இப்போது அரசாங்கத்தார் கொஞ்சம் காந்தி சொல்வதைப் பின்பற்றுகிறார்கள். அதாவது குடிசைத் தொழிலை வளர்க்கிறார்கள். குடிசைத் தொழில் என்பது குடிசையில் காய்ச்சுவதில்தான் இருக்கிறது. குடிசையில் எதைக் காய்ச்சுகிறார்கள் ? சாராயம் காய்ச்சுகிறார்கள். இந்த வியாபாரத்தில் ரொம்ப லாபம் இருக்கிறது. இதற்கு விற்பனை வரி, வருமான வரி எதுவும் கிடையாது. (சிரிப்பு.) எந்த ஆபீசரும் சோதனையிட வர மாட்டார். மலைப் பிரதேசங்களில் உச்சி மலையில் இருந்துகொண்டு இந்தத் தொழிலைச் செய்கிறார்கள். சுமார் ஒரு பர்லாங் தூரத்தில் யாராவது வந்தால் அதைப்பற்றி தகவல் சொல்லுவதற்கு ஏற்பாடு செய்து கொண்டு ஜனங்கள் இந்தத் தொழிலைச் செய்கிறார்கள். கனம் மந்திரிகள் "அவர்கள் அப்படிச் சாராயம் காய்ச்சினால் அதற்கு எங்கள் பேரில் குறை சொன்னால் நாங்கள் என்ன செய்வது ?" என்று சொல்லலாம். கனம் அமைச்சர்களும் ஒன்றும் செய்யமுடியாது. பொது ஜனங்கள் தீமைகளை உணர்ந்தாலொழிய ஒன்றும் செய்யமுடியாது. சட்டத்தினாலெல்லாம் ஒன்றும் செய்யமுடியாது. குற்றம் செய்பவர்களைக் கைதுசெய்தால், அவர்கள் ஒருவர் பின் ஒருவராக சிறைக்குச் சென்றுகொண்டிருக்கிறார்கள். 4 பேர்களுள்ள ஒரு குடும்பத்தில் ஒருவனைக் கைதுசெய்து வழக்குப் போட்டு சிறைக்கு அனுப்பினால் அவனுக்குப் பிறகு இன்னொருவன் காய்ச்சிக் கொண்டேயிருப்பான். இப்படி இந்தத் தொழில் நடந்து கொண்டேயிருக்கிறது. அபராதம் போட்டால் ரூ. 15 தான் போடப்படுகிறது. 15 ரூபாய் அபராதம் அவர்களுக்கு ஒரு மாத வருமானம்தான். ஆகவே கடுமையான அபராதம் போடவேண்டும். சரக்குத் தயார் செய்பவர்களுக்கு ரூ. 250 அபராதமும், குடிப்பவர்களுக்கு ரூ. 15 அபராதமும் போடவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தார் கட்டளை பிறப்பிக்க வேண்டும். அதிக அபராதம் போட்டால் ஏழை மக்கள் நசித்து விடுவார்கள் என்று எண்ணினால் இந்தப் பிரச்னையை மக்களின் இஷ்டப்படி அப்படியே விட்டுவிட வேண்டும். அவர்கள் குடித்தாலும் நசித்துவிடுவார்கள், அவர்கள் ஏழை மக்களாதலால் அதிக அபராதம் போட்டாலும் நசித்து விடுவார்கள் என்று கூறினால் இந்த விஷயத்தை அப்படியே அடியோடு விட்டுவிட வேண்டும் என்பதுதான் என் கருத்து. இன்னும் ஒரு விஷயம் சொல்ல வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : **The hon. Member's time is up.**

Sri B. DORAISWAMI REDDIAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்கள் சாப்பாட்டிற்கு நேரம் ஆகிவிட்டது என்று சொல்வதால் நான் இத்துடன் நிறுத்திக்கொள்கிறேன். (பலத்த சிரிப்பு.)

DEPUTY SPEAKER : சாப்பாட்டிற்கு நேரம் ஆகிவிட்டது என்று நான் சொல்லவில்லை.

Sri K. P. PALANISWAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள பட்ஜெட்டைக் குறித்து நாம் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நாடு செழிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் நிதிநிலைமைக்குத் தகுந்தவாறு பட்ஜெட்டை நல்ல முறையில் சுருக்கமாக அமைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இதில் ஒருசில குறைகளும் இருக்கலாம். குறைகள் இல்லாத பட்ஜெட் எங்கும் இருக்கமுடியாது. சில அங்கத்தினர்கள் கேரளத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் பெருமையாகப் பேசும்போது நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்ற மாதம் நான் இருக்கும் கோயம்புத்தூருக்கு கேரளத்திலிருந்து ஒருவர் வந்தார். அவரை நான் சந்தித்துப் பேசியபோது, "அவர்கள் வெளியே பெருமையாகப் பேசுகிறார்கள்.

ஆனால் உள்ளூரப் பார்க்கும்போது கேரள அரசாங்கத்தில் இப்பொழுது பல கஷ்டங்கள் இருப்பது தெரியும். நான் ஒரு காங்கிரஸ் அன்பன். எனக்கு அந்த அரசாட்சியில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன" என்று கூறினார். அது எப்படியிருந்தாலும் நாம் பொருட்படுத்த வேண்டியதில்லை. நமது பட்ஜெட்டைப் பற்றி பேசுவோம்.

இந்த பட்ஜெட்டில் கல்வி விஷயமாக அரசாங்கம் நல்ல முறையில் சிரத்தை எடுத்துக்கொண்டு முக்கியமாக ஹரிஜனங்களுக்கு சென்ற ஆண்டை விட இந்த ஆண்டு சுமார் ரூ. 60 லட்சம் அதிகமாகக் கொடுத்திருக்கிறது. அதைப் பற்றி நாம் பெருமைப்படுகிறோம். மந்திரிகள் ஹரிஜனங்களின் குறைகளை நல்ல முறையில் தீர்க்க வேண்டுமென்றால் இன்னும் அதிகமாகப் பணம் தேவைப்படுகிறது. இருந்தாலும்கூட, "cut your coat according to the cloth" என்பதற்கிணங்க வரவிற்குத் தகுந்தமாதிரி செலவினங்களில் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி நாங்கள் பெருமைப்படுகிறோம். குறுகிய காலத்தில் ஹரிஜனங்கள் மிகவும் முன்னேறியிருக்கிறார்கள். சென்ற இருநூறு ஆண்டுகாலத்தில் சுமார் 47 பட்டதாரிகள்தான் ஹரிஜனங்களில் இருந்தார்கள். இப்போது தாழ்த்தப்பட்ட மக்களில் ஆயிரக்கணக்கான பட்டதாரிகள் இருக்கிறார்கள்.

கேரளாவில் போன்று கல்லூரிகளில் ஹரிஜனங்களுக்கு இங்கே ஸ்தானங்கள் ஒதுக்கப்படுவதில்லை என்று ஒரு அங்கத்தினர் சொன்னார். உண்மையாகப் பார்த்தால், இப்போது எஞ்சினீரிங் கல்லூரியில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக 52 ஸ்தானங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த ஸ்தானங்களுக்கு 48 விண்ணப்பங்கள் வந்திருக்கின்றன. அந்த 48 பேருக்கும் கல்லூரியில் இடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மற்றவர்களுக்கு இடம் தகுதியின் பேரில் கொடுக்கப்படுகிறது. சுமார் 100 ஸ்தானங்கள் இருக்கும்போது 2,000 விண்ணப்பங்கள் வந்தால் விண்ணப்பதார்களின் தகுதியை ஆராய்ந்து இடம் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அப்படித்தான் இடம் கொடுப்பதாகவும் சொன்னார்கள். ஏதோ சிபாரிசு வேண்டியிருக்கிறது என்று சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். சிபாரிசுகள் ஏதோ சில இருக்கலாம். இதுவிஷயமாக செலக்ஷன் கமிட்டியின் சொந்த அபிப்பிராயத்தைத்தான் நாம் கேட்க வேண்டும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில், முக்கியமாகக் கல்வி விஷயத்தில், நமது அரசாங்கம் நல்ல முறையில் பட்ஜெட் தயாரித்திருக்கிறது.

மேலும் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஹரிஜனங்களில் ஒவ்வொருவருக்கும் தீ விபத்துக்கள், வெள்ளச் சேதம் முதலியன நேர்ந்தால் நிவாரணமளிக்க உதவுவதற்காக சுமார் 30 ரூபாய் கொடுப்பதற்காக ஒதுக்கப்படும் "ஸப்ஸிடி"-க்கு இந்த பட்ஜெட்டில் அரசாங்கத்தார் சுமார் 20 வருஷங்களுக்கு முன்பு ஒதுக்கிவந்த அதே தொகையைத்தான் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இப்போது வாழ்க்கைத் தரக் குறியீட்டு எண் உயர்ந்திருக்கிறது. ஆகவே அந்த இனத்திற்கு அதிகமான தொகை ஒதுக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

மேலும், ஹரிஜனங்கள் உழுது பயிரிடுவதற்காக அவர்களுக்கு அரசாங்கத்தார் புறம்போக்கு நிலங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இன்னும் நிலம் கொடுக்க சட்டம் இருக்கிறது. ஆனால் அவர்களுக்கு நிலங்கள் கொடுப்பதை பொதுஜனங்கள் ஆதரிப்பது கிடையாது. அதிக நிலம் வைத்துக் கொண்டிருக்கும் பெரிய நிலச்சுவான்தார்கள் தங்களுக்கு மேலும் அதிக பூமி வேண்டும் என்ற விருப்பத்தால், ஹரிஜனங்களுடைய நிலங்களை வேண்டுமென்று தாங்களே உழுகிறார்கள். உண்மையிலேயே தங்களைவிட படிப்பிலும் சமுதாயத்திலும் ஹரிஜனங்கள் தாழ்ந்தவர்கள் என்பதை உணர்ந்து அவர்களுக்கு நிலங்களைக் கொடுத்துவிட வேண்டுமென்ற மனமாற்றம் அவர்களிடையே ஏற்பட வேண்டும். சட்டத்தால் ஒன்றும் நிறைவேறுவது கிடையாது. ஜனங்களின் மனப்பான்மைதான் மாற வேண்டும். இந்த சந்தர்ப்பத்தில், ஹரிஜனங்களுக்கான நிலங்களை அவர்களுக்கு ஆர்ஜிதம் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குப் பல குறைகள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு சில நஷ்ட ஈடுகள் அரசாங்கத்தார் கொடுக்கிறார்கள். விஞ்ஞான அபிவிருத்தியின் காரணமாக மின்சார சக்தியால் பம்பை இயக்கி நிலங்களுக்கு தண்ணீர் பாய்ச்சும் முறை வந்ததால், குறிப்பாக கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கமலை இறைக்கும் தொழில் முடக்கமாகிவிட்டதால் அந்த வேலை செய்துவந்தவர்கள் இப்போது வேலையில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு அரசாங்கம் வேலை தேடித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோயம்புத்தூர் ஜில்லா மிகவும் தொழில்கள் நிறைந்த பிராந்தியம். அங்கே நிறைய உள்ள தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு தொழிற்சாலைகளில் வேலை கொடுப்பது கிடையாது. "கம்பெனிக்காரர்கள் யார் தங்களுக்குச் சொந்தமாக இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்குத்தான் வேலை கொடுக்கிறார்கள். எங்களைப்போன்ற சாதாரண தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வேலை கொடுப்பதில்லை" என்று அங்குள்ள தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் சொல்கிறார்கள். இந்த விஷயத்தில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த பட்ஜெட் உடனடியாக எல்லாக் குறைகளையும் நிவர்த்தி செய்யக்கூடியதாக இல்லாவிட்டாலும் நிதி நிலைமைக்குத் தகுந்தவாறு தயாரிக்கப்பட்டிருப்பது குறித்து எங்கள் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கோயம்புத்தூரிலுள்ள சரவணை நீர்த் தேக்கத்திலுள்ள தண்ணீர் இப்போது தேவைக்குப் போதுமானதாக இல்லை. சுமார் 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த ஜனத்தொகைக்கு அங்கிருந்த தண்ணீர் போதுமானதாக இருந்தது. இப்போது அங்கே ஜனத்தொகை சுமார் 3 லட்சம் அதிகமாகிவிட்டது. ஆகவே அந்த நீர்த்தேக்கத்தில் போதுமான தண்ணீர் வசதி செய்வதற்கு இரண்டாவது பட்ஜெட்டில் பணம் ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

Sri N. MARUDACHALAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று 1957-58-ம் வருட பட்ஜெட்டில் சில முக்கிய நல்ல அம்சங்களும் இருக்கின்றன. ஆனாலும் இதிலுள்ள சில கெட்ட அம்சங்களை குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது. அதில் ஜனநாயக அடிப்படையில் இந்த விலைவாசி உயர்வுக்கு தகுந்த மாதிரி அரிசி விலையை ஒரு பாயிண்டாக உயர்த்தி இருந்ததை மற்ற சிறு வியாபார சாதனங்கள்மேல் இரண்டு பாயிண்டாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இதில் ஜனங்களின் மீது வரிப்பளுவை சுமத்தியிருக்கிறதே தவிர வரிப்பளுவை குறைத்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆகையால் இந்த அரசாங்கம் ஜனங்களின் நன்மையை கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்று தெரிகிறது. இரண்டாவதாக விவசாய சீர்திருத்தத்தைப்பற்றி பட்ஜெட்டில் கொஞ்சம்கூட காணப்படவில்லை. விவசாய சீர்திருத்தத்தை எடுத்துக் கொண்டால் கிராம பகுதிகளில் இன்றைக்கு விவசாயம் செய்யக்கூடிய நிலையில் பல ஏக்கர் புறம்போக்கு நிலங்கள் இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டில் இருக்கின்றன. இவைகளை விவசாயம் செய்யக்கூடிய விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு பகிர்ந்து கொடுப்பதின் மூலம் உற்பத்தியை பெருக்க முடியும். கிராமபகுதிகளில் இருக்கும் வேலையில்லா திண்டாட்டத்தை போக்குவதற்கும் உதவிகரமாக இருக்கும். ஆகையால் இந்த விவசாய சீர்திருத்தத்தை உடனடியாக கொண்டு வருவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். மூன்றாவதாக, ஹரிஜனங்களை பொறுத்தமட்டில் ஹரிஜனங்களுக்கு பல சலுகைகள் செய்யப்படுவதாக கூறப்படுகிறது. என்ன சலுகைகள் செய்து கொடுத்தாலும் கூட, வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டம், கல்வித்திட்டம் முதலியவை போட்டிருக்கிறார்கள். அவையெல்லாம் ஏட்டளவில்தான் இருக்கிறதே தவிர நடை முறையில் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆகையால் பல இடங்களிலும் வீடு கட்டி கொடுப்பது, குடிக்கும் தண்ணீர் வசதி, நடைபாதை வசதி இவைகள்

[Sri N. Marudachalam] [1st July 1957

கிடையாது. இதனால் அங்குள்ள மக்கள் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக் கிறார்கள். இன்றைக்கு கோயம்புத்தூரிலிருந்து செம்மேடு வரைக்கும், எந்தவிதமான குடிதண்ணீர் வசதியோ மற்ற யாதொருவிதமான வசதியோ கிடையாது அங்குள்ள ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுவசதியில்லை. அதுதவிர மத்தியில் கால் நடை ஆஸ்பத்திரியோ, பிரசவ ஆஸ்பத்திரியோ கிடையாது. இவ்வளவு தூரத்தில் இருக்கும் ஒரு கிராமத்தில் பிரசவ ஆஸ்பத்திரியோ, கால் நடை ஆஸ்பத்திரியோ இல்லாதது ரொம்பவும் வருந்தத் தக்கதாகும். இது தவிர வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டம் ஹரிஜனங்களுக்கு நடந்து வருகிறது. அதே சமயத்தில் புறம்போக்கு நிலங்களில் ஹரிஜனங்களில் பலர் குடியேறி இருக்கிறார்கள். இவ்விதம் குடியேறியிருக்கும் ஹரிஜனங்களின் வீட்டை 6-வது ரூல் பிரகாரம் நோட்டீஸ் கொடுத்து அவர்களது வீட்டை பிரிக்கும் திட்டத்தை நடத்தி வருகிறார்கள். ஆனால் அவர்களது குடிசையை பிரிக் காமல் அதே இடத்தில் அவர்கள் நிரந்தரமாக இருப்பதற்கு இந்த வீடு கட்டிக்கொடுக்கும் திட்டம் வகை செய்தால் ஹரிஜனங்களுக்கு மிகவும் உகந்ததாக இருக்கும். அடுத்ததாக, இன்றைக்கு கல்வித் திட்டத்தை எடுத் துக்கொண்டால் கல்வியில் ரொம்பவும் பின் தங்கியிருக்கிறார்கள் ஹரி ஜனங்கள். இப்போது பேஸிக் கல்வி என்று ஆரம்பிக்கப்பட்டு கல்வித் திட்டத்தை நடத்தி வருகிறார்கள். ஆனால் இந்த கல்வி முறையின் படி நாலைந்து வருடங்கள் படித்தால்கூட தேற முடியாது. காலையில் போனால் மாலைவரை தக்ளி நூற்பதும் பஞ்சு அடிப்பதும் கடைவதும்தான் நடக்கிறது. இது பிள்ளைகளுக்கு ஒரு விளையாட்டு பள்ளிக்கூடமாக மாறிவிட்டது. ஆகவே ஹரிஜனங்களை கல்வியில் உயர்த்துவதற்கு இந்த பேஸிக் கல்வி சாத்திய மில்லை என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். ஆனால் நான் கைத்தொழில் முறையை எதிர்ப்பதாக நினைக்கக்கூடாது. பேஸிக் கல்வியினால் அவ்வளவு நல்ல பலன் காண முடியாது என்பது என் கருத்து. ஆகையால் இந்த பேஸிக் கல்வியை கொண்டு வருவது உசிதமல்ல என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அதோடு முனிசிபல் தொழி லாளர்களைப் பொறுத்தமட்டில், நான் 1947-ம் வருடம் முதல் முனிசிபல் கௌன்சிலில் இருந்து வந்திருக்கிறேன். அந்த அனுபவத்தில் பார்த்தால் முனிசிபல் நிர்வாகத்தில் இந்த அரசாங்கம் கொஞ்சம் அசிரத்தையாக இருக்கிறது என்றுதான் சொல்ல முடியும். அதாவது இன்றைக்கு முனிசிபல் தொழிலாளிகளுக்கு கிடைக்கவேண்டிய சர்வீஸ் பண்ட் முத லியவை கிடைப்பதில்லை. அவனை வேலையைவிட்டு நீக்கிய ஒரு மாதத் திற்குள் கிடைக்க வேண்டும். முன் எல்லாம் இந்த சர்வீஸ் பண்ட் ஒரு முனிசிபல் தொழிலாளி இறந்து போனாலும் அவர் குடும்பத்திற்கு அது கிடைப்பதுண்டு. இப்போது அவ்விதம் குடும்பத்திற்கு கொடுப்பதில்லை. அதோடு இன்றைக்கு முனிசிபல் தொழிலாளிகளில் 10 வருடம் 12 வருடம் வேலைபார்க்கிறவர்களை பெர்மனன்ட் தொழிலாளர்களாக ஆக்கப்படாமல் டெம்பறறி (Temporary) தொழிலாளர்களாகவே வைக்கப்பட்டு வருகிறார் கள். இதைப்பற்றி ஸ்தலஸ்தாபன மந்திரி அவர்களிடம் மகஜர்கள் சமர்ப் பித்து இருக்கிறோம். ஆகவே அதில் இந்த மாதிரி இல்லாமல் உடனடியாக அந்த முனிசிபல் தொழிலாளர்களை பெர்மனன்ட் தொழிலாளர்களாக ஆக்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு இன்றைக்கு கோயம்புத்தூரை எடுத்துக்கொண்டால் இன்றைக்கு நகரம் விரிவடைந்துகொண்டு வருகிறது. இதனால் அதிகமான தண்ணீர் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. விவசாயத்திற்கும் போதுமான தண்ணீர் இல்லாமல் கஷ்டப்பட வேண்டியிருக்கிறது. இதற்காக சிறுவாணி நதியிலிருந்து தேக்கம் செய்து ஜனங்களுக்கு தண்ணீர் சப்ளை செய்ய வேண்டும். இதற்காக அரசாங்கத்திலிருந்து உதவி வேண்டும் என்று இதைப்பற்றி முனிசிபல் சேர்மென் அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு எழுதி யிருப்பதாக தெரிகிறது. இப்போது ஏதோ கடன் கொடுக்க சம்மதித்திருப்ப தாக தெரிகிறது. இதிலுள்ள overflow தண்ணீரை விவசாயத் திற்காக பயன்படுத்தலாம். இதற்கு அரசாங்கம் வேண்டிய உதவிகள் செய்ய வேண்டும். இது தவிர ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு குறைந்த பட்ச அதிகாரங்கள்தான் இருக்கிறது. அதை கூடுதலாக்க வேண்டும். ஆகவே உடனடியாக மேற்கொண்டு எல்லா காரியங்களுக்கும் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கோள்கிறேன்.

1st July 1957]

*SRIMATHI A. S. PONNAMMAL : மதிப்பு மிக்க தலைவர் அவர்களே, நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்த பட்ஜெட்டை, வரவு செலவு திட்டத்தை என் போன்றவர்கள் மகிழ்வுடன் ஏற்றுக்கொள்ள தயாராய் இருக்கிறோம். இந்த சபையில் ஒரு சில நண்பர்கள் ஹரிஜனங்களுக்கு எந்தவிதமான திட்டங்களும் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை என்றும் மிகவும் துணிச்சலோடு சொல்லிவிட்டார்கள். இந்த அரசாங்கம் ஹரிஜனங்களுக்கு செய்திருக்கும் திட்டங்களை புள்ளி விவரங்களோடு தெரியப்படுத்தத்தான் முதலில் இதை சொல்ல விரும்புகிறேன். வெள்ளையரின் ஆட்சி காலத்தில் ஹரிஜனங்கள் இருந்த அவல நிலையைக்காட்டிலும் விடுதலை கிடைத்த பிறகு ஹரிஜனங்கள் எவ்வளவோ கல்வியில் முன்னேறியிருக்கிறார்கள், என் பதை யாரும் மறக்கவோ மறைக்கவோ முடியாது. இது மாபெரும் உண்மையாகும். ஏனென்றால் முதலில் கல்லூரிகளில் அல்லது கலாசாலை களில் படிக்கும் மாணவர்களைப்பார்த்தால் நூற்றுக்கும் குறைவாகத்தான் இருந்தார்கள். இப்போதுள்ள கணக்கை எடுத்துப்பார்த்தால் வருஷா வரு ஷம் ஆயிரக்கணக்கான மாணவ, மாணவிகள் கல்லூரிகளில் படித்து வெளியேறி அரசாங்க பதவிகளிலும் டாக்டர்களாகவும் கலக்டர்களாகவும் இன்ஜினியர்களாகவும் டி.எஸ்.பி.களாகவும் பி.ஏ.,பி.எல். பட்டதாரிகளாக வும் பணியாற்றி வருகிறார்கள் என்றால் இதை யாரும் மறைக்கவோ மறுக்கவோ முடியாது. அடுத்தபடியாக பல ஹாஸ்டல்கள் ஏற்படுத்தி அங்குள்ள ஹரிஜன மாணவ மாணவிகளுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 15 ரூபாய் வீதம் சர்க்கார் கொடுத்து வருகிறது. அது மட்டுமல்ல. சென்ற 5 ஆண் டில் 950 பள்ளிகள் நிறுவி, அதன் மூலம் மாணவ மாணவிகளின் எண்ணிக்கை 85 ஆயிரமாக இருந்தது. இதற்காக 82 லட்சத்தி 18 ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டது. அந்த பள்ளிகளில் மாணவ மாணவிகள் களுக்கு பகல் உணவு கொடுப்பதற்காக 89 லட்சத்து 76 ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டது. இது தவிர ஒரு சில கிராமங்களில் .சில குறைகள் இருக்கத்தான் செய்யும். ஒரு சிறிய குடும்பத்திலே பலவிதமான சச்சரவு கள் இருக்கும். அதை தீர்த்து வைப்பதற்கே பல காலங்கள் ஆகும். ஒரு குடும்பத்திலே இவ்வளவு சிக்கல்கள் இருக்குமானால் எவ்வளவோ மா பெரும் காரியங்களை செய்து கொண்டிருக்கும் ஒரு அரசாங்கத்திற்கு எவ் வளவோ இடைஞ்சல்கள் வரத்தான் செய்யும். இவையெல்லாம் இருந்தும் கூட ஹரிஜன மக்களுக்காக எவ்வளவோ பணம் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். இப்போது இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட பட்ஜெட்டிலும் கல்வித்துறையில் ஹரிஜன மக்களுக்காக பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதை எடுத்துப்பார்த்தால் லட்சக்கணக்கான மக்கள் நமது அரசாங்கத்திற்கு கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். நமது அரசாங்கம் மக்களது முன்னேற்றத்திற்காகவும் பல திட்டங்களை ஆரம்பிக்கப் போகிறது. அதே மாதிரி பொருளாதார துறையிலும் இன் னும் பல துறைகளிலும் இன்னும் ஹரிஜனங்களின் முன்னேற்றத்திற்காக பல திட்டங்களை கொண்டு வர வேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கத்தை கோடானுகோடி ஹரிஜனங்களின் சார்பாக கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன் றைக்கு அரசாங்கத்துறையில் ஹரிஜனங்களுக்கு கொடுக்கப்படும் விகிதா சாரப்படியுள்ள சலுகை, தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் தொழிற்சாலையிலும் தொழிற்கூடங்களிலும் ஹரிஜனங்களுக்கு இத்தனை சதவிகிதம் என்றுள்ள முறையில் சலுகையளிக்க வேண்டும். தனிப்பட்ட மில்கள், கம்பெனிகள் முதலியவற்றிலும் ஹரிஜனங்களுக்கு நூற்றுக்கு 25 வீதம் சலுகை அளிக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்துவிட்டால் பொருளாதார துறையில் ஹரிஜனங்களுக்கு முன்னேறுவதற்கு ஒரு வழி யாகும் என்று கருதுகிறேன். இதை உடனடியாக செய்யவேண்டும் என்று பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். 12-46 p.m.

அடுத்தப்படியாக, பொருளாதாரத் துறையில் அவர்கள் மிகவும் பிற் போக்காக இருப்பதினால்தான் அவர்கள் அருவறுக்கப்பட்டு ஒதுக்கி தள்ளப் படுகிறார்கள். அடுத்தப்படியாக, விவசாயத் துறையில் ஆங்காங்கு இருக் கும் தரிசு நிலங்களை, கலெக்டர்களுக்கு உத்தரவு அனுப்பி நிலம் இல்லாத விவசாயிகளுக்கும், ஏழை ஹரிஜன மக்களுக்கும் பிரித்துக் கொடுக்க நமது அரசாங்கம் அதற்கென உடனடியாக ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்து அதை உடனடியாக செய்வதற்கு உத்தரவு இடுமானால் அது ஹரிஜன மக்களுக்கு

[Srimathi A. S. Ponnammal] [1st July 1957

ஒரு பேருதவியாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கோவில் நிலங்களை கூட்டுறவு முறையில் செய்வதற்கு, ஏழை ஹரிஜனங்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுப்பதற்கு உடனடியாக சர்க்கார் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, தீண்டாமை ஒழிப்பு. பல நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகளாக ஹரிஜன மக்கள், நாய், பூனை, கழுதை இவைகளைக் காட்டிலும் மிகக் கேவலமாக மதிக்கப்பட்டு, உலகம் உய்யப் பாடுபடும் இந்த ஹரிஜன மக்கள் ஒதுக்கித் தள்ளப்பட்டிருந்தார்கள். அதைக் கண்ட நமது மஹாத்மா காந்தியடிகள் ஒரு இயக்கத்தையே தோற்றுவித்தார்கள். அதன் காரணமாக நமது சமுதாய அமைப்பிலே சற்று மாறுதல் காணப்படுகிறது. ஆனால், நம் நாட்டில் என்று இத்தீண்டாமைப் பேய் ஒழிகிறதோ, இத்தீண்டாமை என்று நம் நாட்டில் அறவே ஒழிகிறதோ அன்றுதான் நாம் ஏனைய நாடுகளிடையே தலை நிமிர்ந்து நின்று நான் ஒரு இந்தியன் என்று பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்ள முடியும். அது வரையில் நாம் இந்தியர்கள் என்று பெருமையுடன் சொல்லிக்கொள்ள அருகதையற்றவர்களாகத் தான் இருப்போம். கிராமங்களில் உள்ள நிலைமையை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு தீண்டாமைப் பேய் இன்றும் தாண்டவமாடிக் கொண்டிருக்கின்றது. நமது சென்னை மாநகரிலேயே இன்று ஒரு ஹரிஜன் படித்து விட்டு ஒரு கிளார்க் வேலையில் அமர்ந்து ஒரு வீடு வாடகைக்கு வேண்டுமென்று போனால், நீ என்ன ஜாதி என்று முதலில் கேட்கிறார்கள். நான் ஒரு ஹரிஜன் என்று சொன்னால் அவனுக்கு வீடு கிடைப்பதில்லை, அவனுக்கு இடமில்லை. சென்னை நகரத்திலேயே நிலைமை இப்படி இருந்தால் கிராமங்களில் உள்ள நிலைமையைப் பற்றிச் சொல்லத் தேவையில்லை. எனவே சர்வ கட்சித் தலைவர்களும், சர்வ கட்சி அங்கத்தினர்களும் இந்தத் தீண்டாமைப் பிரச்னையை ஒரு தேசீயப் பிரச்னையாகக் கருதி அவரவர்களின் தொகுதியில் இருந்து இந்தத் தீண்டாமைப் பேயை விரட்டி அடிக்க வேண்டுமென்று நான் எல்லோரையும் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அத்துடன் நமது அரசாங்கம் ஜில்லாவாரியாக ஒவ்வொரு தீண்டாமை ஒழிப்பு ஆர்கனைசர்களை நியமித்து இந்தத் தீண்டாமைப் பேயை ஒழிக்க ஆவன செய்தால் அது, கோடானுகோடி ஹரிஜன மக்களுக்கு பேருதவியாக இருக்குமென்று நான் இங்கு தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அடுத்தப்படியாக, தேசீய விஸ்தரிப்புத் திட்டம், சமுதாய விஸ்தரிப்பு திட்டத்தின்கீழ் ரோடுகள் அமைத்தல், பள்ளிக்கூடங்கள் நிறுவுதல், வைத்தியசாலைகளை ஏற்படுத்துதல் இம்மாதிரியான வேலைகள் எல்லாம் துரிதமாக நடைபெற்று வருகிறது. எனது தொகுதியில் அநேக இடங்களில் இம்மாதிரியான வேலைகள் பூர்த்தியாகி விட்டன. ஒரு சில இடங்களில் மட்டும் என்ன காரணத்தாலோ இம்மாதிரியான வேலைகள் தடங்கல் பட்டுக்கொண்டு இருக்கின்றன. இம்மாதிரி வேலைகளை துரிதமாகச் செய்வதற்கு ஆங்காங்குள்ள லோக்கல் ஆபீசர்களுக்கும், கலெக்டர்களுக்கும் உத்தரவிட்டு அவைகளை வெகு சீக்கிரம் செய்ய அரசாங்கம் உத்தரவு இடுமானால் அவ்வேலைகள் சீக்கிரம் முடிவு அடைந்து விடும். நமது பண்டிட் நேருஜி அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள், முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் என்பது, ஒரு மாபெரும் கட்டிடத்தை, கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்து கட்டப்படும் ஒரு கட்டிடத்திற்கு அஸ்திவாரம் போடுவது போலாகும், இந்த முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் என்பது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் என்பது அக்கட்டிடத்தைக் கட்டி முடிப்பது போல் அமையும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆக, இந்த பிரம்மாண்டமான கட்டிடத்தைக் கட்டி முடிக்க இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் என்ன என்ன வேலைகள் செய்ய வேண்டுமோ அவைகளை எல்லாம் செய்வதற்கு நாம் தயாராயிருக்க வேண்டும். இச்சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். கிராமங்களில் இருக்கும் ஜனங்கள், அவர்களுக்கு பெட்டிஷன்கள் எப்படி எழுதுவது என்று தெரியாது. எனக்கு ஒரு பெட்டிஷன் அனுப்பப்பட்டிருந்தது. அதாவது, பொன்னம்மாள் அவர்களுக்கு, உடனே எங்கள் ஊருக்கு ஒரு கிணறு வெட்டித் தர வேண்டும்: ஒரு ரோடு வெட்டித் தர வேண்டுமென்று. இப்படி தனித் தனியாக எழுதி அனுப்புகிறார்கள்.

1st July 1957] [Srimathi A. S. Ponnammal]

இப்படியாக இருப்பதினால் உத்தியோகஸ்தர்களும் அதை கவனிக்காமல் போட்டு விடுகிறார்கள். ஆகவே, அங்கத்தினர்கள் அவர் அவரது தொகுதிகளில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து இப்படி, இப்படி பெட்டிஷன்கள் எழுத வேண்டும், கலெக்டர். போன்ற அதிகாரிகளுக்கு இப்படி இப்படி எழுத வேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்லிக் கொடுத்தால் அவர்களது குறைகள் தீர ஏதுவாயிருக்கும். அடுத்தப்படியாக, பெண்கள் கல்விக்காக நமது அரசாங்கம் நிறைய பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறது என்பதைப் பற்றி நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அதோடு கூட, இப்பொழுது வாழ்க்கையில் தவறி விழுந்த பெண்கள் பிழைக்க வழியில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். வாழ வழியில்லாத காரணத்தினால் வாழ்க்கையில் தவறி விழுந்த பெண்களுக்கு உஷார் விடுதிகள் ஏற்படுத்தி அவர்களைப் பராமரிப்பதற்கு எல்லாவிதமான நன்மைகளும் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. மதுரையில் உள்ள ஒரு "ரெஸ்கியூ ஹோமை" நான் பார்த்தேன். அது ஒரு வாடைகைக் கட்டிடத்தில் இருக்கிறது. இம்மாதிரி வாடகைக் கட்டிடத்தில் இருப்பதால் அவர்கள் எவ்விதமான தொழில்களும் கற்றுக்கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் 20 வயதிற்கு மேற்பட்டவர்களும் இருக்கிறார்கள். அதற்குக் குறைவாகவுள்ளவர்களும் இருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி பெண்களுக்கு கல்வி கற்றுக்கொடுக்க வேண்டுமென்றால் அது மிகவும் சிரமம். தனிமையான இடத்தில் அவர்களை இருக்கச் செய்ய வசதி செய்ய வேண்டும். அவர்களுக்கு வேண்டிய உணவுப்பொருள்களை அவர்களே உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். அங்கு கூடை முடைதல், பாய் புனைதல் இம்மாதிரியான கைத்தொழில்களை அவர்களுக்கு கற்றுக்கொடுக்க வேண்டும். அவர்களை இரண்டு மூன்று வருடங்கள் அங்கு வைத்து விட்டு பின் கிராம வாரியாக பிரித்து கிராமங்களுக்கு அனுப்பினால் கிராமங்களுக்கு போய் கைத்தொழிலை அபிவிருத்தி செய்வதோடு அவர்களும் வாழ்க்கையிலிருந்து திருந்தியவர்களாவார்கள். அதோடு அங்குள்ள பெண்களுக்கும் அவர்கள் ஒரு வழிகாட்டியாகவும் இருப்பார்கள். அடுத்ததாக நீர்ப்பாசனத் திட்டம். எனது தொகுதியாகிய நிலக்கோட்டைத் தொகுதியில் சோழவந்தான் பகுதியில் மட்டும் இரண்டு போகம் விளைகிறது. மற்ற பகுதிகள் எல்லாம் வானம் பார்த்த பூமியாகத்தான் இருக்கிறது. வருடம் பூராவும் பாடுபட்டாலும் சாப்பிடக் கூட வழியில்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, சிறுமலையிலிருந்து வரும் தண்ணீரைத் தேக்கி வைத்து, என்ஜினியர்களை அனுப்பி கண்மாய் வெட்டி தண்ணீர் சப்ளை செய்தால் அங்குள்ள எல்லோருக்கும் அது மிகவும் உதவிகரமாயிருக்கும். நில சீர்திருத்தச் சட்டத்தை உடனடியாகக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கவர்னரது உரையின் மீது நிகழ்த்திய பிரசங்கங்களில் ஒரு சிலர் சொன்னார்கள். அதைப் பார்த்து விட்டு எனது தொகுதியிலிருந்து ஒரு பையன் சொன்னான், இந்த பொன்னம்மாளுக்கு வோட்டு போட்டு விட்டு அவள் அங்கு போய் தண்டத்திற்கு உட்கார்ந்து விட்டு வருகிறாள், மற்ற கட்சிக்காரர்கள் இதை உடனடியாகக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று பேசியிருக்கிறார்களே என்று. நீ ஏன் தண்டத்திற்குப் போய் உட்கார்ந்து இருக்கிறாய் என்று கேட்டதும் உண்டு. அந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக கொண்டு வர வேண்டுமென்று நானும் விரும்புகிறேன் மற்ற அனைவரும் விரும்புகின்றனர். ஆனால் ஒன்று நாம் நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இது, சர்வாதிகார ஆட்சியல்ல. மே 19-ம் தேதி செய்தித் தாளை நீங்கள் படித்திருப்பீர்கள். அதில் காட்மண்டுவில், அங்கு நிலச்சுவான்தார்களை நிற்க வைத்து சுட்டுத் தள்ளினார்களாம். ஆனால் இங்கு நடப்பது ஜனநாயக ஆட்சி. சர்வாதிகார ஆட்சியல்ல. ஜனநாயக அடிப்படையில் எந்த முறையில் நிலச் சீர்திருத்த சட்டத்தைக் கொண்டுவர முடியுமோ அப்பொழுதுதான் அது நிலைக்க முடியும். ஒரு அண்ணனுக்கும் தம்பிக்கும் பாகம் ஏற்படும்போது கூட, பாகப்பிரிவினையின் போது கொலை கூட நடக்கிறது. இல்லாது திடீரெனச் செய்தால் ரத்த வெள்ளம் பெருகி கொலைகள்கூட நடக்கும். எனவே, ஜனநாயக ரீதியில், மக்களின் மனதை மாற்றி இச்சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால் அது நிலைத்திருக்கும்.

*SRI M. P. SARATHY: கனம் சபா நாயகர் அவர்களே, நிதி மந்திரி அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் பட்ஜெட்டை நான் ஆதரிப்பதா அல்லது 1 p.m.

[Sri M. P. Sarathy] [1st July 1957

எதிர்ப்பதா என்ற முறையில் தான் இருக்கிறேன். குறிப்பாக, அவர்கள் போட்டிருக்கும் விற்பனை வரியை மக்கள் வெறுக்கிறார்கள் என்பதற்காக இந்த பட்ஜெட்டை நான் எதிர்க்கின்றேன். 205 குறி எண் விலை ஏற்றம் மக்களிடத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் நிலையில் இந்த பட்ஜெட்டை சமர்ப்பிப்பதாக சொல்லிவிட்டு விற்பனை வரி மூலமாக 1¾ கோடி ரூபாய் வரியை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். 105 குறி எண் விலையேற்றம் மக்களிடையே நிலவும் போது 1¾ கோடி ரூபாய் வரியை அவர்கள் மீது திணிப்பதைப் பார்த்தால் இதன் பொருள் விளங்கவில்லை. மக்களுக்கும் இது புரியவில்லை. அது மட்டுமல்ல. அதே நேரத்தில் உணவு தான்யத்திற்கு ஒரு சதவிகிதம் வரியை குறைத்திருப்பதாக குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டிலுள்ள வியாபார சங்கங்கள் மூலமாக ஒரு முனை விற்பனை வரி வேண்டுமென்று பல மகாநாடுகள், பல மகஜர்கள் அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப்பட்டிருப்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம்தான். அப்படியிருந்தும் நமது பட்ஜெட்டில் ஒரு முனை விற்பனை வரியைப்பற்றி குறிப்பிடாமல் இருப்பது வருந்தத்தக்க விஷயம் தான். வருமானத்தில் ஐந்தில் ஒரு பங்காக விளங்கக்கூடிய விற்பனை வரியை இவ்வளவு கேவலமாக மதிக்கிறார்கள் நம் சர்க்கார் என்று தான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. வியாபாரிகளை ஒரு நல்ல முறையில் மதிப்பதாகத் தெரியவில்லை. மூன்று கோடி சில்லரை ரூபாய் துண்டு விழுகிறது என்றால் அதை வியாபாரிகள் தலையிலா கை வைக்க வேண்டும்? 1¾ கோடி ரூபாய்க்கு வியாபாரிகள் தலையில் கையை வைப்பதாகத்தான் பொருள் கொள்ள வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். சிறு வியாபாரிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். 10,000 ரூபாயிலிருந்து 25,000 ரூபாய் வரையில் வியாபாரம் செய்கிறவர்களுக்கு விற்பனை வரி போடக்கூடாது என்று பல சங்கங்கள் மூலம் மகஜர்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுபற்றியும் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஒன்றும் குறிப்பிடாமல் விற்பனை வரியை ஏற்றுவதற்குத் தயாராக வந்திருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயந் தான்.

சிக்கனத்தைப்பற்றி பரிசீலிப்பதற்காக ஒரு உயர்தர அதிகாரியை நியமிக்கப் போவதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் மூலமாக ஒரு டிபார்ட்மெண்டு ஏற்படுமே தவிர சிக்கனம் ஏற்படாது. தங்களை சேர்ந்த ஒரு பெரிய அதிகாரிக்கு உத்தியோகம் கொடுப்பதற்கு இது ஒரு வழியோ என்றுகூட கருதவேண்டியிருக்கிறது. இதனால் ஒன்றும் சிக்கனம் ஏற்பட்டுவிடாது. உண்மையிலேயே சிக்கனம் ஏற்படுத்தவேண்டுமானால் ஓய்வு பெற்ற ஒரு நீதிபதியை நியமிக்க வேண்டும். வேண்டுமென்றால் மேலும் 2, 3 நீதிபதிகளையும் கூட நியமித்து பரிசீலனை செய்யச் சொல்லலாம். அரசாங்கத்திற்குக் கட்டுப்பட்ட உத்தியோகஸ்தர்களை நியமித்தால் அவர்கள் அரசாங்கம் சொல்படிதான் ஆடவேண்டியிருக்கும். ஆகவே, உயர்தர நீதிபதிகளை நியமித்து ஒரு கமிஷன் ஏற்படுத்தி சிக்கன விஷயமாக பரிசீலனை செய்யலாம் என்பது என்னுடைய யோசனை.

உதாரணமாக, வேலூரில் ஸி.ஐ.டி. டிபார்ட்டுமெண்டு இருக்கிறது. தூத்துக்குடியில் அண்ணா அவர்கள் பேசுகின்றார்கள் என்றால் அங்கிருந்து வேலூருக்குத் தந்தி வரும். பிறகு தூத்துக்குடிக்கு ஸி.ஐ.டி. ரிப்போர்டர் அனுப்பப்படுவார். மதுரையில் ஒருவர் பேசுகிறார் என்றால் வேலூரிலிருந்து ஒரு ரிப்போர்டர் போகவேண்டும். ஏறக்குறைய வேலூரில் இம்மாதிரி 30 ரிப்போர்ட்டர்கள் இருக்கிறார்கள். இப்படி வேலூரில் ஆபீசை வைத்துக் கொண்டு எல்லா ரிப்போர்டர்களையும் அங்கு வைத்திருப்பதற்குப் பதிலாக ஜில்லா வாரியாக அவர்களில் ஒருவரை வைத்திருந்தால் எவ்வளவு சிக்கனம் ஏற்படும் என்பதை கவனிக்க வேண்டும். அவர்களை ஜில்லா வாரியாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பது என்னுடைய யோசனை. அதே மாதிரிதான் Finger Print Bureau வேலூரில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மதுரையில் திருட்டு நடந்தது என்றால் வேலூருக்கு தந்தி கொடுக்கவேண்டும். தந்தி கிடைத்து வேலூரிலிருந்து Expert மதுரைக்கு வருவதற்குள் திருட்டு நடந்த இடத்தில் பலபேர் கை, கால் பட்டு, Finger Print எடுக்க முடியாமலே போய் விடலாம். இவைகளையெல்லாம் யோசிக்காமல் சிக்கனத்தைப்பற்றி ஆராய்வதற்கு ஒரு உயர்தர அதிகாரியை நியமிப்பதில் என்ன பிரயோஜனம்? அதேமாதிரி

1st July 1957] [Sri M. P. Sarathy]

தான் போலீஸ் இலாகாவுக்காக 5 கோடி ரூபாய் செலவு செய்யப் போவதாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. கேரள, கன்னட ஆந்திர பகுதிகள் நம்முடன் சேர்ந்திருந்த போதே 5 கோடி ரூபாய்தான் செலவு செய்யப்பட்டது. அவைகள் பிரிந்துபோன பிறகும் ஏன் அதே 5 கோடி ரூபாய் செலவு செய்யப்படவேண்டும்? வெள்ளையர் காலத்தில் இருந்ததுபோல் தடியடி ஆட்சி நடத்துவதால் தான் போலீஸுக்காக இவ்வளவு செலவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது என்பதை சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மணியம், கர்ணம், தலையாரி போன்ற கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்வதாகச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு பிச்சை கொடுப்பது போல் மணியத்திற்கு 5 ரூபாய், கர்ணத்திற்கு 7 ரூபாய், தலையாரிக்கு 3, 4 ரூபாய் உயர்த்திக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். உண்மையில் அவர்கள் இந்த சம்பள உயர்வைக் கொண்டு வாழ்க்கை நடத்த முடியாது. அவர்கள் கூச்சல் போடுகிறார்கள் என்ற காரணத்தினால் அவர்களுக்கு ஏதோ கொடுக்கவேண்டுமென்று கொடுத்திருப்பதாகத்தான் தெரிகிறது. உண்மையாகவே மணியக்காரர் கிராமத்தில் பெரிய அதிகாரி. ஆனால் அலவென்ஸ் எல்லாம் சேர்ந்து அவருக்கு சம்பளம் ரூ. 25-தான். அவருக்குக் கீழ் வேலை பார்க்கும் கணக்கு பிள்ளைக்கு ரூ. 30 சம்பளம். தலையாரிக்கு சம்பளம் ரூ. 22. மணியக்காரர், கணக்கு பிள்ளை எல்லோருக்கும் ஏறக்குறைய ஒரே விதத்தில் சம்பளம் இருக்கவேண்டும். மணியக்காரர் கிராம முன்சீப்பாகவும் இருக்கிறார். அந்த குறிப்பிட்ட உத்தியோகஸ்தருக்கு மட்டும் கணக்குப் பிள்ளை போல் சம்பளம் உயர்த்தவில்லை. அவர்களுக்கும் தகுந்த ஊதியம் உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பட்ஜெட் உரையில் 15-வது பாராவில் பல தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்தப் போவதாக குறிப்பிட்டிருக்கிறது. "பெருந்தொழில் வகையில், சேலத்தில் கிடைக்கும் அலுமினியக் கனிப் பொருளை பயன்படுத்தி வருடம் ஒன்றுக்கு 10,000 டன் அளவில் அலுமினியம் உற்பத்தி செய்ய ஒரு தொழிற்சாலையை மேட்டூரில் நிறுவுவது என்று நிச்சயமாகியுள்ளது. 'தேசீயத் தொழில் அபிவிருத்திக் கார்ப்பொரேஷன்' சேலத்திலுள்ள மூலக்கனிப் பொருள்களைக் கொண்டு, இரும்பு உருக்கும் தொழிற்சாலையை நிறுவும் என்றும் எதிர்ப்பார்க்கப்படுகிறது."

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: On a point of order, Sir, the hon. Member is reading the Budget Speech.

DEPUTY SPEAKER: He is referring to the speech made by the hon. Minister.

SRI M. P. SARATHY: இம்மாதிரி தொழிற்சாலைகளைப்பற்றி குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதெல்லாம் கண்துடைப்பு வேலை என்றுதான் கருதவேண்டியிருக்கிறதே தவிர உண்மையிலே தொழிற்சாலை வளர்ச்சிக்கு ஏதாவது செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்கத்திற்கு எண்ணமிருந்தால் இதற்காக ஏதாவது பணத்தை ஒதுக்கியிருப்பார்கள். சர்க்கரைத் தொழிலை கூட்டுறவு முறை மூலம் நடத்துவது சம்பந்தமாக 15 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்களே தவிர ஏறக்குறைய கோடிக்கணக்கில் பணம் போட்டு ஏற்படுத்தக் கூடிய தொழிற்சாலைகளில் அரசாங்கத்தின் பங்கு என்ன என்று பார்த்தால் ஒரு காலணா கூட இல்லையென்றுதான் நான் கருதுகிறேன். அந்த ரீதியில் தான் பட்ஜெட்டும் அமைந்திருக்கிறது.

பட்ஜெட்டில் ஏதோ ஆஸ்பத்திரிகள் கட்டுவதற்காகவும், வீடுகள் கட்டுவதற்காகவும் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரிகளை அரசாங்கத்தார் மிகவும் உன்னிப்பாக கவனிக்க வேண்டும். வேலூரைப் பொறுத்த வரையில் பெரிய உத்தியோகஸ்தர்கள் நல்ல முறையில் நடந்து கொண்டாலும், கீழ்த்தர சிப்பந்திகள் பல மோசடிகள் செய்து பொருள்

களை நாசமாக்குகிறார்கள். இதுபற்றி எனக்கு பல ரிப்போர்ட்டுகள் வந்திருக்கின்றன. எனக்கும் நேரில் தெரியும். இந்த ஊழல்களை தடுப்பதற்கு உடனடியாக அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : உங்களுக்கு நேரம் ஆகிவிட்டது.

SRI M. P. SARATHY : வேலூரில் மின்சார வசதியுள்ள இடங்களிலும் கோர்ட்டுகளில் ஒரு பக்கத்தில் பங்கா இழுப்பதற்கு ஆட்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒரு பக்கத்தில் பங்கா இழுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மறு பக்கத்தில் குமாஸ்தாக்கள் உட்கார்ந்து **fan** போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனால் எவ்வளவு பணம் விரயமாகிறது என்பதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1-10 p.m. SRI T. KARIA GOUNDER : அவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்த பட்ஜெட்டை—வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஒட்டி எனக்கு முன் பல நண்பர்கள் பேசினார்கள். ஆனால், இந்தத் வரவு செலவுத் திட்டத்தை—எதிர் கட்சி உப தலைவர் விவாதத்தைத் துவக்கி வைத்துப் பேசியது குறித்து நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வரி போடாமல் இருந்து விட்டார்களே என்று நான் வருத்தப்படுகிறேன். என்னைப் பொருத்த அளவிலே நான் ஒரு விவசாயி என்று முதலிலேயே சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். உதவி எதிர் கட்சித் தலைவர் நண்பர் ராமசாமி அவர்கள் கேரள ராஜ்யத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார், கேரளாவிலே விற்பனை வரி இடையாது உணவுப் பொருள்களுக்கு என்று. சர்க்கார் உணவுப் பொருள்களுக்கு விற்பனை வரி இல்லையென்று சொன்னால் இங்கே ஒரு முனை விற்பனை வரி வேண்டுமென்று சொல்லும் வியாபாரிகள் ஒழுங்காக சர்க்காருக்கு வரியைச் செலுத்துகிறார்களா. அவர்கள் எந்த முறையில் வரியை வசூலிருக்கிறார்கள், எந்த முறையில் சர்க்காருக்குக் கொடுக்கிறார்கள் என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் யோசிக்க வேண்டும். இந்த நாடு சுதந்திரம் அடைந்த காலத்திலே முதன் முதலாக நிதி அமைச்சராக இருந்த ஸ்ரீ ஆர். கே. ஷண்முகம் செட்டியார் அவர்கள், தென் இந்திய வர்த்தக சங்கத்தின் சார்பில் அளிக்கப்பட்ட வரவேற்பின் போது "இந் நாட்டின் நிதி ஒழுங்காக இருக்கிறது. வியாபாரிகள் இரண்டு கணக்கு வைக்காமல் இருந்தால் போதும்" என்று சொன்னது இன்று கேட்டது போல் என் காதில் ஒலித்துக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த நாட்டிலே உள்ள மக்களில் நூற்றுக்கு 87 பேர் விவசாயிகளாக இருக்கிறோம். இவர்களைப் பற்றி இங்கு இதற்கு முன் யாருமே பேசவில்லை. இன்னும், தூங்கினவன் துடையில் கயிறு திறிக்கிற மாதிரி படித்த நகரத்தில் வாழும் அறிவாளிகள் தான் இந்தப் பலனை அனுபவிக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். காரணம் என்னவென்றால் கேரள மாகாணத்தின் 'நிலைமை வேறு, தமிழ் நாட்டின் நிலைமை வேறு. கேரள ராஜ்யத்தில் அங்குள்ள கிராம சிப்பந்திகளுக்கு சம்பள உயர்வு கொடுத்துவிட்டதாக அறிகிறோம். அங்கு அதிகமாக நிலமே கிடையாது. எல்லாம் ஒரே காடு. வரி வசூலிக்கிற கிராம அதிகாரிகளுக்கு 10 கிராமங்களைச் சேர்த்து ஒரு கிராமமாக வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தத் தமிழ்நாட்டில் இரண்டு அல்லது மூன்று கிராமங்களைச் சேர்த்து அதை ஒரு கிராமமாக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வரி போடாமல் விட்டுவிட்டார்களே என்பதைப் பற்றிச் சொல்லவரவில்லை. நண்பர் எதிர் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசுகையில் விவசாயிகளுக்கு வரி போடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இப்போது இருக்கும் வரியையே சரியாக வசூலிப்பதில்லை. நாங்கள் மிகவும் கஷ்ட நிலையில் இருக்கிறோம். விவசாயிகளில் எவ்வளவு பேர் எழுதப்படிக்கத்தெரியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். உணவுப் பொருள் விலை உயர்வைத் தடுக்கவேண்டும் என்று எல்லாரும் பேசுகிறார்கள். முன்பு 2 அணா கூலி இருந்தபோது செய்த வேலையை இன்று ஒரு ரூபாய் கொடுத்தாலும் செய்வதில்லை. ஒவ்வொரு

வரும் நன்றாக வேலை செய்யவேண்டும். உணவுப் பொருள் விலை உயர்வை தடுக்க வேண்டியது அவசியம். ஒரு மடங்கு, ஆறு மடங்கு, 10 மடங்கு விலை அதிகமாகின்றது. தொழிலாளிகள் எல்லாரும் வேலை செய்யாமல் இருந்துவிடலாம். படித்தவர்கள் வேலை செய்யாமல் இருந்துவிடலாம். அதனால் பரவாயில்லை. ஆனால் நாங்கள் வேலை நிறுத்தினால் எல்லாருக்கும் கஷ்டம். நாடே கண்ணை மூடவேண்டிய ஒரு நிலை ஏற்படும். நான் படிக்கிற காலத்தில் ஆசிரியர்களுக்கு ரூபாய் 6 சம்பளம். 200 பேர்களுக்கு சொல்லிக்கொடுத்தார்கள். ஆனால் இப்போது கிராமத்திற்கொரு பள்ளிக்கூடம். இதில் 5 அல்லது 10 உபாத்தியாயர்கள். அந்தக் காலத்தில் நான் ஜில்லா போர்டு நிர்வாகத்தில் இருந்தபோது அதற்கு பட்ஜெட் 11 லட்சம். ஆனால் இன்றைக்கு அதன் பட்ஜெட் 60 லட்சம். அத்தனைக்கும் சர்க்கார் பணம் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வரியைக்கூட்டுவார்களானால் தான் என்னென்ன தேவைகளோ அவைகளை அடைய முடியும். நாம் எல்லோரும் ரோடு போடுகிறோம், பள்ளிக்கூடங்கள் ஏற்படுத்துகிறோம் சுகாதார வசதிகள் செய்து தருகிறோம், மருத்துவ விடுதிகள் அமைத்துத் தருகிறோம் என்றெல்லாம் சொல்லிவிட்டு இங்கு வந்திருக்கிறோம். இவைகளையெல்லாம் செய்வதென்றால் பணம் தேவை. ஆகையால் வரி போடாமல் என்ன செய்ய முடியும். மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய நிதி உதவி வருவதிலிருந்து பற்றாக்குறையை சரிக்கட்டி விடலாம் என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வரவு செலவு திட்ட அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு மக்களுக்குச் செய்வது சாத்தியமில்லாமல் போகிறது. கேரளாவோடு ஒப்பிட்டு நண்பர் சொன்னார், தோட்டதொழிலுக்கு வரி போட்டிருக்கிறார்கள் என்று. எங்களுக்கு வரி போட்டால் கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம். வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் சென்ற ஆண்டு பிற்பாதி மழை போதாது. மழை பெய்கின்ற காலத்தில் அதிக மழை பெய்து மக்கள் கஷ்டப்படுவார்கள். விற்பனை வரி உயர்வைப்பற்றி வியாபாரிகள் எதிர்த்துப் பேசுகிறார்கள், இந்த வரியை கொடுப்பது ஜனங்களே தவிர அவர்கள் கையிலிருந்து கொடுக்கவில்லை. ஒருமுனை வரி வேண்டுமென்று சொல்கின்றார்கள். மகாநாடு கூட்டுகின்றார்கள். நாங்கள் கொடுக்கிற தானியங்களுக்கு பில் கொடுப்பதில்லை. விற்பனை வரியை ஒருவரும் பில் போட்டுக்கொடுப்பதில்லை. இருக்கின்ற காலணா வரியை விவசாயிகளிடத்தில் வசூலித்திக்கொண்டு அவர்கள் அடைகிறார்கள். சர்க்காருக்கு சேருவதில்லை என்று நினைப்பூட்ட விரும்புகிறேன். நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அதிக வரி போட்டே வருவாயைக்கண்டு பிடித்து நாட்டுக்குச் செய்யவேண்டியதைச் செய்வார்கள் என்று நினைத்தேன். விற்பனை வரியைப்பற்றி உறுப்பினர்களுடைய சந்தேகத்திற்கு ஆதாரமில்லை. ராஜாஜி அவர்கள் விற்பனை வரியை முட்டாள் தனமாகக் கொண்டுவரவில்லை. மாகாண சர்க்காருக்கு சரியான வரி அப்போது கிடைக்கவில்லை. விவசாயிகள் கொடுத்த வரியும், கலால், காட்டிலாகா போன்ற வருமான வரியில் இருந்துதான் இந்த ராஜ்யங்களுக்கு நிதி வந்தது. நாட்டிலே 13 அல்லது 14 சதவிகிதம் உள்ள அவர்கள் அத்தனை பேரும் வரி கொடுக்கவில்லை. இப்போது வியாபாரிகள் என்றால் வருமான வரி, அதிகலாப வரி, உத்யோகஸ்தர்களாக இருந்தால் உத்யோக வரி இவைகளைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர எத்தனையோ வருஷங்களாக சர்க்கார் விவசாயிகள் கொடுக்கிற வரியில் தான் இருந்துவந்தார்கள் என்று நினைப்பூட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்த விற்பனை வரி வந்த பிறகு எல்லோராலும் இந்த விற்பனை வரியைக் கொடுக்க சிரமம் இல்லாமல் இருந்துவருகிறது. எல்லோராலும் சுலபமாகக் கொடுக்க முடியும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக வேலையில்லா திண்டாட்டத்தைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். கிராமங்களில் உள்ளவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்றால் சர்க்கார் காரியாலயங்களில் வேலை செய்தால் தான் வேலையில்லா திண்டாட்டம் நீங்கும் என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தினசரி எத்தனை பேர்கள் படித்தவர்கள் வேலைக்கு வருகிறார்கள் என்பதை கவனிக்க வேண்டும். எவ்வளவு பேர்களுக்குத்தான் சர்க்கார் வேலை கொடுக்க முடியும். படித்

தவர்கள் அவ்வளவு பேர்களுக்கும் சர்க்கார் வேலை கொடுக்க வேண்டும் என்று நினைப்பது தவறு. அப்படிக் கொடுக்கவே முடியாது. அப்படி எதிர் பார்த்துக்கொண்டு படிப்பது என்று இருந்தால் அதனால் மோசமான நிலைமை தான் ஏற்படும் என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஹரிஜன முன்னேற்றத்தைப்பற்றி சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆந்திர ராஜ்ய பிரிவினை ஆவதற்கு முன் ஹரிஜனங்களுக்கு என்று சர்க்கார் ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி வைத்திருந்தார்கள். இவ்வாண்டு கூட அவர்களுக்கென்று இரண்டு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். இத்துடன் ஹரிஜனங்களுக்குத் தேவையான பல காரியங்களையும் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் எங்கள் தாலூகாவில் என்னுடைய தொகுதியில் ஒன்றும் செய்ய வில்லை என்று தான் நான் சொல்லவேண்டியதாக இருக்கிறது. காரணம் எங்கள் தொகுதிதான் ரொம்பவும் கடைசியாக இருக்கிறது. ரொம்பவும் பிற்போக்காக இருக்கிறது. நாங்கள் ரொம்பவும் ஏமார்ந்தவர்கள் என்றுகூட சொல்ல கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதனால் எங்கள் தாலூகாவில் எந்த விதமான முன்னேற்றமும் கிடையாது. சமுதாய திட்டம் இல்லை. தேசீய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் இல்லை. இதற்கெல்லாம் காரணம் இதற்கு முன் இருந்த அங்கத்தினர்கள் தான் என்று சொல்ல வேண்டும். அது அவர்களுடைய குற்றமேயொழிய சர்க்காருடைய குற்றம் என்று சொல்ல முடியாது. என்னைப் பொருத்த வரையில் நான் சொல்லிக் கொள்வது என்னவென்றால் எங்கள் தொகுதியில் பள்ளிக்கூடம் கிடையாது, ஆஸ்பத்திரி கிடையாது, ரேடியோ கிடையாது, டெலிபோன் கிடையாது, அதனால் எங்கள் தொகுதி மிகவும் பிற்போக்கான நிலைமையில் இருக்கிறது. இதை நான் பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் தொகுதியில் பாலாறு பாசன திட்டம் ரொம்ப நாட்களாகவே இருக்கிறது. இதற்கு என்று கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் நாலு கோடி ரூபாய் நீர்ப்பாசனத்திற்கு ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். "அழுத பிள்ளை தான் பால் குடிக்கும்" என்று சொல்வதுபோல் பல வருஷங்களாக அழுது அழுது இப்பொழுது அந்த திட்டத்திற்கு என்று அதிக பணம் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். வோட்டுப் பெற்று சண்டைப் போட்டு வாங்கலாம் என்று நாங்கள் வந்திருக்கிறோம். இப்பொழுது இஞ்சினீயர்கள் அங்கும் இங்கும் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏதோ நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இதைப்பற்றி பத்திரிக்கைகளில் செய்திகள் வருகின்றன. நேற்றைய தினம் கூட ஆந்திர பிரதம மந்திரி கனம் சஞ்சீவி ரெட்டியார் அவர்கள்கூட கோதாவரி ஜலத்தை தமிழ்நாட்டிற்கு விடலாம் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதன் மூலம் தமிழ் நாட்டிற்கும் பாலாறுக்கும் விமோசனம் கிடைக்கும் என்று தோன்றுகிறது. அதனால் பல ஆயிர, லட்சக்கணக்கான ஏக்கர்கள் நிலம் நீர்ப்பாசன வசதி அடையும் என்று தோன்றுகிறது. இதன்படி கணக்கு எடுத்துப்பார்த்தால் சிலப்பதிகார காலத்தில் சமீபத்திலுள்ள மகாபலிபுரத்தில் உள்ள சுப்ரமணியர் கோவிலுக்கு பாலாற்று தண்ணீர் உபயோகப்பட்டதாகவும் சென்னை நகருக்கு 150 ஆண்டிற்கு முன் மேற்படி தண்ணீர் உதவியதாகவும் ஆதாரமுள்ளது.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member has already exceeded by four minutes. I am not going to allow any more time. He should resume his seat.

* Sri T. KARIA GOUNDER : நீர்ப்பாசன திட்டம் ஏதாகிலும் மக்களுக்கு சர்க்கார் கொண்டுவருவதாக இருந்தால் இதற்கு வரி கொடுக்க அங்குள்ள மக்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வரி கொடுப்பார்களோ மாட்டார்களோ என்ற சந்தேகமே வேண்டாம். நிச்சயமாக அவர்கள் வரி கொடுக்க தயாராக இருக்கிறார்கள். அதனால் பாலாறு திட்டத்தை நிறைவேற்றிக்கொடுக்க முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மற்றவைகளைப்பற்றி பேச வேண்டும் என்றிருந்தேன், தலைவர் அதற்கு வேண்டிய அவகாசம் கொடுக்கவில்லை. வெட்டுப் பிரேரணைகள் சம்பந்தமாக பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுப்பார்கள் என்று

நினைக்கிறேன். அப்போழுது மற்றவைகளைப்பற்றி பேசுகிறேன். குறிப்புகள் எழுதி வைத்திருக்கிறேன். அதைப்பற்றி அப்போழுது பேசிக்கொள்ளலாம் என்று இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். தலைவருக்கு நன்றி. வணக்கம்.

* Sri P. S. ELLAPPAN : கனம் தலைவர் அவர்களே, மதுராந்தகம் தாலூகாவில் தற்போது ஹரிஜனங்களுக்கு மாட்டு வாரம் இனமாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக ஜில்லா ஹரிஜன முன்னேற்ற ஆபீசர் மகஜர்கள் வாங்கிக்கொண்டுவருகிறார். இது வரையிலும் யாருக்கும் மாட்டு வாரம் எந்த பிர்க்காவிலும் கொடுக்கப்பட்டதாக தெரியவில்லை. தாலூகா பூராவிலும் கொடுக்கப் போகிறார்கள் என்றும் அதற்காக பணத்தையும் ஒதுக்கி இருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். அந்தப்படி பணம் எப்பொழுது கொடுப்பார்கள், இதை எங்கே கொடுக்கப் போகிறார்கள், என்ற விஷயத்தை நான் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இதைப்பற்றி மக்கள் எல்லோரும் என்னைவந்து தொந்தரவு செய்கிறார்கள். இது வரைக்கும் 700 அல்லது 800 மனுக்கள் வரையில் கொடுத்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அப்படி கொடுத்திருந்தும் இன்னும் நான்கு பேர்களுக்குக்கூட கொடுத்ததாகத் தெரியவில்லை.

* Sri T. P. ELUMALAI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1-26
இந்த வரவு செலவு திட்டத்தை ஆதரிக்கும் முறையில் சில வார்த்தை p.m.
களைச் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். பொதுவாகவே இந்த வரவு செலவு திட்டத்தினால் மக்களிடத்தில் முன்னேற்றம் ஏற்படும் என்று நினைப்பதில் யாரும் சந்தேகப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. பொதுவாகவே நம்முடைய சர்க்கார் பின்னால் வரவேண்டிய நன்மைகளுக்கு மிக முக்கிய கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள் என்பது இந்த பட்ஜெட் திட்டத்தைப் படித்தாலே நன்றாக விளங்கும்.

காடுகளையெல்லாம் வளர்ப்பதற்கு நிறைய பணத்தை ஒதுக்கி இருப்பதிலிருந்தே இதைப்பற்றி தெரிந்து கொள்ளலாம். குறிப்பாக காடுகள் வளர்ப்பு விஷயத்தில் செலவு செய்கிற தொகையானது உடனடியாக பலனை தராவிட்டாலும் பின் காலத்தில் நல்ல பலனைக் கொடுக்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. காடுகளின் அபிவிருத்தியினால் உடனடியாக நாம் பலனை எதிர்பார்க்க முடியர்து. மற்றும் இந்த மாட்டு வாரம், வீடுகள் கட்டிக் கொள்வதற்கு மானியம் போன்றவைகள் உடனடியாக பலன் தரக்கூடியவைகள். ஆனால் இந்தக் காடு வளர்ப்பு போன்றவைகள் பின்னால் பலன் தரக்கூடியவைகள். இப்படிப்பட்ட பின்னால் பலன் தரக்கூடிய விஷயங்களில் இப்பொழுதுள்ள சர்க்கார் கவனம் செலுத்தி வருவது ரொம்பவும் வரவேற்கத்தக்கது. அது போலவே இந்த வரவு செலவு திட்டத்தைப் பார்த்தால் பின்னடி பலன் தரக்கூடிய பல அம்சங்கள் அடங்கி இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட விஷயங்களில் கனம் அங்கத்தினர்கள் ஒத்துழைக்க கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறை சொல்லிக் கொண்டே இருப்பதில் பிரயோசனம் இல்லை. அதனால் உடனடியாக பலன் ஏற்பட்டுவிடாது. குறை சொல்லும் போது இப்பொழுது சர்க்கார் திட்டம் போட்டிருப்பவைகளினால் உடனடியாக பலன் தரக்கூடியது இல்லை என்று குற்றம் சாட்டுகிறார்கள். சர்க்காருடைய கவனம் எல்லாம் பின்னால் பலன் தரக்கூடிய விஷயங்களில் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறது.

குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில் பால் பண்ணை ஒன்றை ஆரம்பிக்கப்போகிறார்கள். இந்தப் பால் பண்ணைக்கு அங்கே இருக்கும் பெரிய உத்தியோகஸ்தர்கள் செய்யும் வேலைகள் மிகவும் போற்றக்கூடியவைகளாக இருக்கின்றன. அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுதான் வேலை செய்கிறார்கள். இந்த இடத்தில் மட்டும் அல்ல, மற்ற எல்லா இடங்களிலும் பெரிய உத்தியோகஸ்தர்கள் கஷ்டப்பட்டுத்தான் வேலை செய்து வருகிறார்கள். இந்த நிலைமையில் சட்டசபையிலுள்ள அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய பூர்ண ஒத்துழைப்பை அவர்களுக்கும் இந்த திட்டங்களுக்கும் கொடுத்தால் அதன் அதனுடைய பலன் நல்ல முறையில் கிடைக்கும். நல்ல முறையிலும் அனுபவிக்க முடியும்.

[Sri T. P. Elumalai] [1st July 1957

1·30 p.m. தவிர, மீனவர்களுக்கும் நம்முடைய சர்க்கார் நல்ல வசதிகளைச் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த பட்ஜெட்டில் கூட அவர்களுக்கு என்று பணம் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய தேவைகளை வாங்கிக் கொடுப்பதற்கும் மற்ற உதவிகளையும் செய்வதற்கும் பணம் ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். ஒரு சில இடங்களில் வேலைகள் சரிவர நடைபெறாமல் இருக்கின்றது. இதற்கு அதிகாரிகள் வேகமாகவும் விருவிருப்பாகவும் பேசுகிறவர்கள் அங்கு சென்று வேலை செய்தால் எவ்வளவோ நலமாக இருக்கும். போடப்படும் திட்டங்களினால் என்ன பலன் ஏற்படும் என்பதை அங்கு போய் அவர்களிடத்தில் அதிகாரிகள் சொல்லவேண்டும் ஆனால் திட்டத்தைப் போட்டு விட்டு அங்கு போய் அதைப்பற்றி விளக்குவது இல்லை. அவைகளில் கவனம் செலுத்தாமல் இருந்து விடுகிறோம். இதனால் போடப்படும் திட்டங்கள் சரிவர நடைபெற்றால் சர்க்காரை குறை கூறமாட்டார்கள். போடப்படும் திட்டங்கள் சரியானபடி நிறைவேறாமல் போனால் அங்குள்ள அமைச்சர்களை மட்டும் குறை சொல்லக் கூடாது. உதாரணமாக இப்பொழுது எங்கள் தொகுதியில் ஒரு பால் பண்ணையை ஆரம்பிக்கப்போகிறார்கள் என்று சொன்னேன். அதாவது எருக்கஞ்சேரியில் ஒரு பால் பண்ணையை ஆரம்பித்து நடத்துவதாக இருக்கிறது. இதனால் சில மக்களுக்கு ரொம்ப வசதியாக இருந்தாலும் சில மக்களுக்கு நன்மை ஏற்படாமல் இருக்கிறது, அங்கே இருக்கக்கூடிய குடியானவர்களுக்கு மிகவும் தொந்தரவாக இருக்கிறது. எப்படி என்றால் அங்கு இருக்கிற உத்தியோகஸ்தர்கள் அவர்களிடத்திலே அணுகுகிற போது, அவர்களுடைய நிலங்களை எடுத்துக் கொள்கிறோம் என்று சொல்கிற போது கொஞ்சம் கடுமையாகச் சொல்கிறார்கள். குடியிருக்கும் வீடுகளை "நாளைக்கு பிரித்து போட்டு விடுவோம்" என்று சொல்கிறார்கள். இப்படிக் கடுமையான வார்த்தையைச் சொல்கிறபோது "இந்தத் திட்டத்தினால் என்ன பிரயோசனம்?" என்று கூட மக்கள் நினைக்க ஆரம்பித்து விடுவார்கள். "இந்த திட்டத்தினால் இந்தத் தொகுதிக்கு வேண்டிய அளவு நன்மை ஏற்படும், பொதுவாக நம்முடைய சென்னை ராஜ்யத்திற்கும், நம்முடைய இந்திய தேசத்திற்கும் நன்மை உண்டாகும்" என்று என்னதான் மக்களிடையே சொன்னாலும், அவர்கள் கேட்பதில்லை. காரணம் என்ன? மாற்றுக் கட்சியின் துணையும் அங்கு அவர்களுக்கு இருக்கிறது. "இந்தத் திட்டத்தினால் நமக்குத்தான் நல்லது" என்று நான் சொல்வதனால் நான் பைத்தியக்காரனாகப் போகிறேனே தவிர, மக்கள் இந்தத் திட்டத்தினால் ஏற்படக்கூடிய நன்மையை உணருவதாகத் தெரியவில்லை. காரணம் அந்த அளவுக்கு மாற்றுக் கட்சியினரின் பிரசாரம் அங்கு இருக்கிறது. மாற்றுக் கட்சியின் பிரசாரமும், அதிகாரிகள் பொதுமக்களை அணுகும் முறையும் தான், மக்கள் இந்தத் திட்டத்தைப் புரிந்து கொள்ளாமல் இருப்பதற்கு காரணமே தவிர வேறொன்றுமில்லை. நாம் என்னதான் பிரசாரம் செய்தாலும் மக்கள் அதை எடுத்துக் கொள்வதில்லை. ஆகவே, சர்க்கார் திட்டங்களை மேற் கொள்ளும் போது, அதிகாரிகளுக்குத் திட்டமான, குறிப்பான ஒரு தாக்கீதை அனுப்பி வைக்க வேண்டுமென்று கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களையும் மற்ற அமைச்சர்களையும் நான் மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் ஹரிஜனங்கள் விஷயத்தில் நான் ஒன்று சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். குறிப்பாக, எவ்வளவோ வசதிகளை ஹரிஜனங்களுக்கு இந்தச் சர்க்கார் செய்திருக்கிறார்கள். அதற்காக ஹரிஜன மக்களின் சார்பாக நான் சர்க்காருக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இருந்தாலும், குறிப்பான விஷயங்களில் ஒரு சில தவறுகளும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. குடிதண்ணீர் விஷயமாக ஹரிஜனங்களுடைய குறைகள் தீர்க்கப்படாமலேயே இருக்கின்றன. குடி தண்ணீர் வசதிகள் சில சேரிகளில் இன்று வரையிலும் செய்யப்படாமலிருக்கின்றன. ஐந்தாண்டுகளாக நான் சென்ற சட்டசபையில் மெம்பராக இருந்து வந்தேன். இந்தத் தேர்தலிலும் ஜெயித்து நான் இப்பொழுது சட்டசபையில் மெம்பராக வந்திருக்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் 72 கிராமங்களுக்கு இன்று வரை குடி தண்ணீர் வசதி இல்லாமல் நாங்கள் கஷ்டப்படுக் கொண்டு

1st July 1957] [Sri T. P. Elumalai]

தான் இருக்கிறோம். இது சம்பந்தமாக தாலூகா ஆபீசிலும் விண்ணப்பம் கொடுத்திருக்கிறேன். தாலூகா ஆபீசிலே என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால் "திட்டம் சாங்ஷன் செய்யப்பட்டிருக்கிறது, கூடிய சீக்கிரம் கிணறுகள் எடுப்போம்" என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் இன்னும் கிணறுகள் எடுக்கப்படவில்லை. ஒரு சில இடங்களில் அமைச்சர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் வரும் போது அவர்களிடம் கேட்டுக்கொள்கிறோம். அப்பொழுது உடனடியாக காரியங்கள் கவனிக்கப்படுகின்றன. காரணம் அவர்கள் உடனே தாக்கீது அனுப்புகிறார்கள் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு. நாங்கள் அப்படியெல்லாம் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அதற்காகத்தான் நாங்கள் அடிக்கடி மந்திரிகளைத் தொந்தரவு செய்கின்றோம், கூட்டங்களுக்கு வரவேண்டுமென்று. காரணம், அவர்கள் பலப்பல கிராமங்களுக்கு வரும் போது அந்தந்த இடங்களில் உள்ள குறைகளை மந்திரிகளிடம் மகஜர் மூலமாகத் தெரிவித்து கொள்ள முடியுமே என்ற ஒரு எண்ணம். அந்த மகஜர்களை சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு அமைச்சர் அனுப்பிவைத்து, ஆவன செய்யமாட்டாரா என்பது எங்கள் எண்ணம். இம்மாதிரி மந்திரிகளுக்கே முறையிட்டு ஒவ்வொரு திட்டத்தையும் நடத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்ற நிலையில்லாமல், அதிகாரிகளே முடித்துக் கொடுக்கும் படியான ஒரு வரையறை ஏற்படுத்தி அதற்கான உத்திரவை போடவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஹரிஜனங்களுக்கும் மற்ற ஏழைகளுக்கும் விவசாயத்திற்காக நிலங்கள் கொடுக்கும் விஷயத்தில் ரொம்ப கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பல இடங்களில் ஏறக்குறைய பத்து, பதினைந்து ஆண்டுகளாகப் பயிர் செய்து கொண்டிருந்த புறம்போக்கு நிலங்கள் இதுவரை அந்த ஏழைகளுக்கு ஜாரி செய்து கொடுக்கப்படவே இல்லை. ஜாரி விஷயமே முன்னேற்றத்துக்கு வருவதில்லை. திருவொற்றியூருக்குச் சமீபத்தில் பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் வெள்ளத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் ஒரு தனிப்பட்ட முதலாளியினுடைய நிலத்தில் குடியேறினார்கள். அந்த நிலத்தை அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் தலையிட்டு அவர்களுக்கு வாங்கிக் கொடுத்தார்கள். அந்த நிலச் சொந்தக்காரரும் ஒப்புக் கொண்டார். ஆனால், அந்த நிலம் இது வரை கல் போட்டு, ஜாரி செய்யப்படவில்லை. நிலம் சொந்தம் என்பதற்கு பட்டா செய்து கொடுக்கப்படாத காரணத்தால், அந்த நிலத்தின் மீது அவர்கள் வீடு கட்டிக் கொள்ளவோ வேறு எதுவும் செய்து கொள்ளவோ முடியாமலிருக்கிறது. இதில் பல சங்கடமான விஷயங்கள் இருக்கின்றன. இதில் சர்க்கார் முனைந்து வேலை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். அந்த வேலையில், சட்டசபை மெம்பர் என்ற முறையில் என்னுடைய ஒரு பொதுவான சேவையைத் தருவதற்கு நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நகரப் பகுதியிலே இருந்து கொண்டே ஏதோ கிராம மக்களுடைய குறைகளைப் பற்றி பலர் பேசி விடலாம். அவர்களுடைய குறைகளைத் தெரிந்து கொண்டதாகப் பேசிவிடலாம். இருந்தாலும் சாதாரண ஊழியன், எப்பொழுதும் கிராமத்திலே இருக்கின்றவன், என்ற முறையில் சொல்கின்றேன், கிராமத்தில் மக்களோடு நெருங்கிப் பழகுகிறவர்களுக்குத்தான் கிராம மக்களுடைய குறைகள் நன்றாகத் தெரியும்.

நான் ஒரு முக்கிய விஷயத்தையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதாவது, சினிமாவுக்கு எவ்வளவு வரி வேண்டுமானாலும் போடலாம். சினிமாவில் ஈடுபட்டிருக்கும் நண்பர்களுக்கு எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் வரி போடலாம். அவர்களை வரி விதிப்பதிலிருந்து விட்டு வைக்கக் கூடாது. ஏனென்றால், அவர்களுக்கு நிறைய சம்பாத்தியம் கிடைக்கிறது. அவர்களுக்கு திடீரென்று நல்ல வாய்ப்பு கிடைத்து விடுகிறது. நிறைய பணம் சம்பாதித்திருக்கிறார்கள். பத்து ஆண்டுக்கு பிறகு பார்த்தால், அவர்கள் எக்கச்சக்கமாக இருக்கிறார்கள். ஆகையால், சினிமாத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களிடமிருந்து அவர்களுடைய லாபத்தில் ஒரு பாகத்தை அரசாங்கம் வரியாக வாங்கி விட்டாலும் போதும். ஒரு பாகம் சினிமாத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கும், மூன்று பாகம் சர்க்காருக்கும் என்று வாங்கி விட்டால் கூட நல்லது. ஏனென்றால், எக்கச்சக்கமாக

அவர்கள் லாபம் சம்பாதிக்கிறார்கள். இப்படி வரி போட்டு, அவர்களுடைய வருமானத்தில் ஒரு பங்கைப் பெறுவதற்கு நிதி அமைச்சரவர்கள் வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மறு பட்ஜெட்டிலாவது அவர்களை விடாமல் இருக்க வேண்டுமென்று நான் மிகத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, உணவு விஷயத்தில் வரி இல்லாமல் நமது நிதி அமைச்சர் ஓரளவு வகை செய்திருக்கிறார்கள். மேலும், வரிபோடாமல் சட்ட சபை மெம்பர்களைத் தப்பித்துக் கொடுத்திருக்கிறார். வரி போடாமலிருக்கும் போதே சர்க்காரைக் குற்றம் சொல்லும் நண்பர்கள், வரி போட்டிருந்தால் கூக்குரல் போடுவதற்குக் கேட்கவே வேண்டாம். நிறைய கூச்சல் போட்டிருப்பார்கள். நல்ல வேளையாக நமது நிதியமைச்சரவர்கள் கூக்குரலுக்கு இடமில்லாமல் செய்துவிட்டார். கண்ணீர் விடுவதா? அழுவதா? என்று புரியவில்லை என்று ரொம்பப் பேர் வருத்தப்பட்டார்கள். கண்ணீரை நிதி அமைச்சரவர்கள் துடைத்திருக்கிறார்கள். கண்ணீரை நிதி மந்திரி அவர்கள் துடைத்து விட்டதனால்தான் மற்றவர்கள் வேறு விதமாக பேசுகின்றார்கள். ஆகையால், அந்த விஷயத்தில் நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்களும் கூட்டாகவுள்ள மற்ற அமைச்சர்களெல்லோரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து வரி இல்லாமல் தப்பித்துக் கொடுத்திருக்கின்றார்கள். ரொம்ப சுலபமான முறையில், யாரையும் நோகச் செய்யாமல், யாருக்கும் எந்தவிதமான வருத்தமும் கொடுக்காமல், இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைத் தீட்டியிருக்கிறார் நமது நிதி அமைச்சரவர்கள். அத்துடன்கூட சினிமாத் தொழிலில் ஈடு பட்டிருப்பவர்களையும், சினிமாவில் சம்பந்தப் பட்டவர்களையும் வரி இல்லாத வகையில் இந்த ஆண்டு விட்டுவிட்டதினால் அவர்களும் நாட்டுக்கு நல்ல வார்த்தைகளைச் சொல்லி உழைப்பைக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு சுலபமான முறையில் இந்த பட்ஜெட்டை மக்களுக்குப் பயன்படத்தக்க வகையில் உபயோகிக்க எல்லோரும் பாடுபடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்வதற்கு முன் ஒரு வார்த்தை. நாளைக்குப் பேசவேண்டுமென்று நான் நினைத்திருந்தேன். ஆனால், திடீரென்று இன்றைக்கே நான் பேசவேண்டுமென்று சொல்லப் பட்டது. நான் இப்பொழுது பேச இருக்கிறேன் என்பது எனக்கே தெரியாது. என்னுடைய பெயரைக் கூப்பிட நானும் பேச எழுந்து விட்டேன். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்த சபா நாயகருக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

மேலும், வருகின்ற பட்ஜெட்டில் நான் சொல்லிய விஷயங்களை கவனத்தில் வைத்து, வரி விஷயத்தையும் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்கின்றேன்.

1-38 p.m. ***Sri T. IRUSAPPAN** : அவைத் தலைவர் அவர்களே, நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலுள்ள சில கருத்துக்களை ஆதரித்தும், சில கருத்துக்களை எதிர்த்தும் நான் பேசக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். நிலம் இல்லாத ஹரிஜனங்களுக்கு நிலம் வழங்குவதற்காக அரசாங்கம் சில திட்டங்களை வகுத்திருக்கிறது. ஏதோ தரிசுப் புறம்போக்கு நிலங்களை ஏழைகளுக்குப் பயிர் செய்வதற்காக விட்டிருக்கிறார்கள். பத்து இருபது வருஷமாக ஏழை குடியானவர்கள்—தாழ்த்தப் பட்டவர்கள், ஆதித்திராவிடர்கள்—பயிர் செய்துவந்து, அதற்கான ரசீதும் வாங்கி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்க, வேறு குடியானவர் அந்த நிலத்திலே வந்து, இந்த நிலம் தனக்கு வேண்டுமென்று கர்ணத்திடம் அணுகி, ஏதோ சில ரகசிய முறையில் அவர்களுக்கு மாற்றிவிட ஏற்பாடு செய்துகொண்டு விடுகிறார்கள். அப்பொழுது அந்த ஏழைக் குடியானவன், தாழ்த்தப்பட்ட ஆதித்திராவிடன், ஹரிஜனன் பாதிக்கப்படுகிறான். பத்து இருபது வருஷமாக அந்த நிலத்தில் உழைத்து வந்தவனுக்கு அந்த நிலம் கிடைக்க வேண்டுமென்று சில மனுக்களை

அனுப்பியும் கவனிக்கப்படவில்லை. எந்த அதிகாரிக்கு மனுச் செய்தாலும் கணக்குப்பிள்ளை முடிவே உறுதியாகிறது. அப்படியில்லாமல், சர்க்கார் ஏழைகளுக்கு அந்த நிலத்தை வழங்கும்படி ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதோடு ஏழை குடியானவர்களுக்கு வரி போடவில்லையே என்று சிலர் சொல்கிறார்கள். வரி இல்லாமல் இருக்கலாம் என்று சிலர் சொல்லி வந்தார்கள். ஏழை குடியானவர்கள் சரியான மழை இல்லாத காரணத்தால் வரி கட்டுவதற்கு இல்லாமல் தயங்குகிறார்கள். சிலர் அந்த நிலங்களை விட்டுவிட்டே ஓடியிருக்கிறார்கள். ஏழை குடியானவர்கள் வரி போடுவதைப்பற்றிக் கவலைப்படவில்லை. அவர்களுடைய விளைபொருள்களுக்கு ஒரு நியாய விலையை நிர்ணயித்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். இந்த ஆண்டில் நெல் விலை அதிகமாக இருக்கிறது என்று எண்ணி அடுத்த ஆண்டுக்குக் கடன் வாங்கி நெல் விதைக்கிறார்கள். மழை யின்மையினால் மகசூல் குறைந்து விடுகிறது. விலையும் குறைந்து விடுகிறது. பணக்காரர்களிடமிருந்து கடன் வாங்கிவிட்டு அந்தக் கடனைக் கொடுக்க முடியாமல் நிலத்தை அவர்களிடம் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். ஆகவே விவசாயிகளுடைய நன்மைக்காக கரும்பு, நெல், மஞ்சள் போன்ற விவசாயப் பொருள்களுக்கு நிரந்தரமான விலையை உடனடியாக நிர்ணயித்துவிட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு ஏழை மக்களுக்குத் தரிசு நிலங்களைக் கொடுக்கும்போது மழை ஜலமாவது பாய வசதி செய்து கொடுத்து எருவும் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். மழை ஜலம் ஏரிகளில் போய் தேங்க வசதி செய்ய வேண்டும். தரிசு நிலங்களுக்கு ஏரிகளில் இருந்து தண்ணீர் சென்று பாயாவிட்டாலும் ஏரிகளில் தண்ணீர் தேங்கி நின்றால் கிணறுகளின் ஜலமட்டம் உயருவதற்கு வசதியாக இருக்கும். அதனால் விவசாயிகளுக்கு ஒரு பாகத்தை விட்டு, மீதியை ஏரிகளில் தேக்குவதற்கு வசதியாக இருக்கும். அப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆதித்திராவிட மக்களுக்கு ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் பிளாக் திட்டத்தின் கீழ் சில சாதனங்கள் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக கிணறுகளை வெட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அக் கிணறுகள் ஹரிஜனங்கள், ஜாதி இந்துக்கள் ஆகிய இரண்டு பேருக்கும் பொதுவான இடத்தில் வெட்டப்பட்டிருக்கின்றன. நடை முறையில் ஹரிஜனங்கள் அந்தக் கிணறுகளில் தண்ணீர் எடுக்கச் செல்லும்போது ஆங்காங்கே சில அடிதடிகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதை கவனித்து அரசாங்கம். உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதோடும் கூட சில கிராமங்களில் ஹோட்டல் கடைகள் இருக்கின்றன. அங்கே ஹரிஜனங்களுக்கு என்று அலுமினிய குவளை, உடைந்த கிளாஸ்கள் முதலியன வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தீண்டாமை ஒழிப்பை அடிப்படையாக வைத்தே மகாத்மா காந்தி அவர்கள் நாட்டுக்கு விடுதலை வாங்கிக்கொடுத்தார்கள். அப்பேற்பட்ட நாட்டில் இன்னும் ஜாதிகள் தாண்டவமாடிக் கொண்டிருக்கின்றது. ஆதலால் எப்படி சர்க்கார் சாராய கேஸ்களை போலீஸ்காரர்களைக் கொண்டு சோதனை போட்டு பிடிக்கிறார்களோ, அப்படி ஹரிஜனங்களை அவமதிக்கின்ற ஹோட்டல்காரர்களையும் பிடித்து அவர்களுடைய லைசென்சை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு குறைந்த தண்டனையாவது விதிக்க வேண்டும்.

அதோடு ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு 285 ரூபாய் மானியம் கொடுப்பதாகவும் தகவல் இருக்கிறது. ஆனால் எங்களுக்கு எல்லாம் கொடுக்கவில்லையே என்று பலர் புகார் சொல்கிறார்கள். அதை உடனடியாக எல்லா இடங்களுக்கும் சர்க்கார் கொடுக்குமா, கொடுக்காதா என்கிற குறிப்பும் இல்லை. உடனடியாக இந்த 285 ரூபாய் மானியமும், கிணறு வெட்ட கடனும் கொடுத்து உதவி செய்ய வேண்டும். அதோடு பெரிய மிராசுதார்கள் தங்களுக்கு வேறுவிதமான புஞ்சை இருக்கவும், நூற்றுக் கணக்கான

[Sri T. Irusappan] [1st July 1957

ஏக்கர் தரிசு நிலங்களை மாடு மேய்ப்பதற்காக என்று சொல்லிக் கொண்டு வீணாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நஞ்சை நிலங்களை வைத்துக் கொள்ளட்டும். பாக்கி இருக்கக்கூடிய தரிசு நிலங்களையாகிலும் ஏழைகளுக்கு உடனடியாகப் பிரித்துக்கொடுக்க அரசாங்கம் முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1.47 p.m. * **SRI K. S. ARDHANARISWARA GOUNDAR**: கனம் உதவி சபா நாயகர் அவர்களே, இந்தச் சபையின் முன் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கக் கூடிய நிதிப் பிரேரணையை நான் மனப் பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். எதிர்கட்சியில் இருக்கக்கூடிய உப தலைவர் எவ்வாறு அதைக் குறை கூறினார் என்றால் ஒருவன் தன் மனைவியிடம் காணப்படும் குறைகளை எடுத்துச் சொல்லி இப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்று அவளுக்குச் சொல்லத் தெரியாமல் வேறு ஒருவனுடைய மனைவியைச் சுட்டிக் காட்டுவது போல அவர்கள் கேரள ராஜ்ஜியத்தை பார் என்று சொன்னார்கள். நமது சர்க்கார் இப்படி நடக்க வேண்டும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டாத அவருடைய பேச்சைப் பார்க்கும் போது அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்வதற்கு எதுவும் இல்லையோ என்று தோன்றுகிறது.

குறிப்பாக நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த பட்ஜெட்டிலே பத்தாவது படிவம் வரையில் ஏழை மாணவர்களுக்குச் சம்பள சலுகை அளிப்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் அவர்கள் வரி புதிதாகப் போடுவதற்குத் தயங்கிக் கொண்டு, ஜனங்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று நினைத்துக் கொண்டு அந்தச் சலுகையை அளிக்காமல் விட்டிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் கூட அவர்கள் மத்திய சர்க்காரில் இருந்து அதிக தொகை பெற்றுவிடலாம் என்ற காரணத்தால் நமது மாகாணத்திற்கு அதிக வரியைப் போடவில்லை என்று நான் கருதுகிறேன். குறிப்பாக மேட்டூரைப் பொறுத்தவரையிலும் அலுமினிய பாக்டரியை ஆரம்பிக்கப் போவதாக இந்த பட்ஜெட்டில் குறிப்பிட்டிருப்பதைப் பார்க்கும் போது நான் என் சார்பிலும், என்னுடைய தொகுதி மக்கள் சார்பிலும் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக சென்ற இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட புத்தகத்தில் அங்கு பேப்பர் மில் ஆரம்பிக்கப் போகிறோம் என்று குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். ஆனால் இப்போது பேப்பர் மில் ஆரம்பிக்கலாம் என்று யோசனை செய்வதாகக் குறிப்பிட்டிருப்பதைப் பார்க்கும்போது கொஞ்சம் சந்தேகம் உண்டாகிறது. அந்த இடத்தில் நிச்சயமாக ஒரு பேப்பர் பாக்டரியை ஆரம்பிப்பதற்கு வேண்டிய மூங்கில் காடுகள் இருக்கின்றன. ஆகவே நான் சேலம் ஜில்லா வாசி என்கிற முறையில் அங்கு நிச்சயமாக ஒரு பேப்பர் மில்லை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சேலத்தை பொறுத்தவரையில் அது மிகவும் பிற்போக்கான பிரதேசம் என்பதை நான் பல முறையும் எடுத்துச் சொல்லி வந்திருக்கிறேன். இந்த ஆண்டில் 36 உயர்தரப் பாடசாலையை அங்கு திறக்கவேண்டுமென்று விண்ணப்பங்கள் வந்திருக்கின்றன. ஆனால் பத்து தினங்களுக்கு முன்பு அங்கு புதிதாகப் பள்ளிக்கூடம் திறப்பது இல்லை என்று உத்திரவு போட்டுவிட்டார்கள். ஆனால் நிதி அமைச்சரிடம் நேரில் எடுத்துச் சொல்லிய பின் நான்கு புதுப் பள்ளிக்கூடம் திறப்பதற்கு உத்தரவு இட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. பாக்கி இருக்கக் கூடிய பிரதேசங்களில் உள்ள மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அங்கும் ஹையர் எலிமென்டரி ஸ்கூல் இருக்கிற இடங்களில் ஆரம்பப் பாடசாலையைத் திறப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

1-50 p.m. அடுத்தபடியாக, இந்த ஆண்டிலே, கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் பொள்ளாச்சியில் மேலும் ஒரு "Arts" கல்லூரி திறக்கப் போவதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். சேலத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு கல்லூரிதான் இருக்கிறது. இதைப் பற்றி பலமுறை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம்.

1st July 1957] [Sri K. S. Ardhanariswara Goundar]

நீலகிரி ஜில்லாவில் எவ்வாறு முழுச் சலுகைகள் கொடுத்து சர்க்கார் ஒரு கல்லூரி ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்களோ, அம்மாதிரி சேலத்திலும் ஒரு கல்லூரி ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்லியிருக்கிறோம். ஆனால் இந்த ஆண்டில்கூட அங்கு கல்லூரி திறப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவில்லை என்பதை அறிந்து நான் மிகவும் வருந்துகிறேன். எப்படியாவது அங்கும் ஒரு கல்லூரி ஏற்படுத்துவதற்கும், மற்றும் ஒரு தொழில் கல்லூரி ஏற்படுத்துவதற்கும் வழிவகை செய்யுமாறு சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காலேஜ்களில் படிப்பதற்கு இடம் கிடைப்பதில்லை, படித்தவர்களுக்கு வேலை கிடைப்பதில்லை என்று பார்க்கிறோம். நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் எவ்வாறு ஒவ்வொரு ஐயிடத்திற்கும் வரவு சிலவு திட்டத்திலே புள்ளி விவரங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்களோ, அதேபோல் படித்தவர்கள் எவ்வளவு பேர், அவர்களில் எத்தனை பேர் வேலையில் இருக்கிறார்கள், வேலையில்லாமல் இருப்பவர்கள் எத்தனை பேர், இது போன்ற புள்ளி விவரங்களைக் குறிப்பிட்டிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். உணவு தான்யங்களுக்குப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருப்பது போல், படித்தவர்களிடையே வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் ஏற்பட்டு, கஷ்டப்படக்கூடிய நிலவரம் ஏற்படுமென்று நன்றாகத் தெரிகிறது. அரசாங்கம் அவர்களால் இயன்றவரை வேலை கொடுத்துக் கொண்டுதானிருக்கிறார்கள். ஆனால் போதிய அளவு பிரசாரம் செய்வதில்லை. நமது விளம்பர இலாகா இருக்கிறது. அவர்கள் வெளியிடும் பிலிம்களைப் பார்த்தால், வேறு மாகாணங்களில் நடக்கக்கூடிய அபிவிருத்தித் திட்டங்களைதான் அதிகமாக விளம்பரப்படுத்துகிறார்கள். நமது மாகாணத்தில் நடக்கும் அபிவிருத்தித்திட்டங்களையும் சர்க்கார் செய்தி இலாக்காவிற்கு அனுப்பி அதை விளம்பரம் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்துகொண்டு இருக்கிறார்கள் என்று அறிகிறேன். உடனடியாக இதைச் செய்தார்களேயானால், எதிர்கட்சியிலுள்ளவர்கள் "வட நாட்டைப் பாருங்கள், நம் நாட்டில் ஒன்றும் அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் இல்லை" என்று சொல்லமாட்டார்கள். பிரசாரம் நல்ல முறையில் இல்லாததால் அவர்கள் குறை சொல்லுவதற்கான நிலவரம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் விரைவிலே நமது நாட்டிலே நடக்கக்கூடிய அபிவிருத்தித் திட்டங்களை படம் எடுத்துப் பிரசாரம் செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

விளைபொருள்களின் விலை ஏறிக்கொண்டே இருக்கிறது. நிரந்தரமாக ஒரு விலை நிர்ணயிக்கப்படவில்லை என்ற காரணத்தினால்தான் விலை ஏறிக்கொண்டேயிருக்கிறது. ஆகவே விலையை நிர்ணயம் செய்தால் நன்றாக இருக்கும். விளைபொருள்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை வருஷா வருஷம் விலை வீழ்ச்சி ஏற்படுவதால், விவசாயம் செய்வதில் விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. குறிப்பாக சென்ற ஆண்டிலே, மஞ்சளை எடுத்துக்கொண்டால் கிட்டத்தட்ட சட்டை ஒன்று ரூ. 250 அல்லது 300-க்கு மேல் விற்கப்பட்டது. இப்பொழுது சட்டை ஒன்று ரூ. 40-க்கு வந்திருக்கிறது. இந்தமாதிரி வீழ்ச்சி ஏற்படுகிறது. ரேஷன் இருந்த காலத்தில் உணவு தான்யங்களை பயிரிட்டு வந்தார்கள். ஆகையால் உணவு தான்யங்களின் விலை இறங்க ஆரம்பித்தது. இப்பொழுது அதிகமாக "Cash Crops"-தான் பயிரிடுகிறார்கள். உணவு தான்யங்களுக்கு ஒரு "Fixed rate" அல்லது "Guaranteed price" நிர்ணயித்தால் நன்றாக இருக்கும். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டை சர்க்கார் செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக சேலம் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரை, அம்மோனியம் சல்பேட், அதாவது சிந்திரி உப்பு, கிடைப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. வேறு மாகாணங்களிலேயே அந்த உரம் தீர்ந்து விடுவதால் இங்கு கிடைப்பது கஷ்டமாய் இருக்கிறது. அதிகமாக அம்மோனியம் சல்பேட் உரத்தை வரவழைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பாஸ்பேட்டில் நிறைய தான்ய சத்து இருக்கிறது. எவ்வளவுக்கெவ்வளவு ப்பாஸ்பேட் உரம் அதிகமாக கிடைக்கிறதோ

[Sri K. S. Ardhanariswara Goundar] [1st July 1957

அவ்வளவுக்கவ்வளவு தான்ய உற்பத்தி அதிகரிக்கும் என்பது விவசாயிகளுடைய அபிப்பிராயம். நமது அமைச்சர் உரையில் "பாஸ்பேட்"டைப் பற்றி அதிகம் சொல்லவில்லை. நமது நாட்டில் "பாஸ்பேட்" இல்லை என்றாலும், வெளி நாடுகளிலிருந்து வரவழைத்துக் கொடுத்தால், அந்த அளவுக்கு உணவு உற்பத்தி அதிகமாகயிருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

லோகல் டெவலப்மெண்ட் வேலைகள் மூலம் அநேக ரஸ்தாக்களைப் போட்டு முடித்திருக்கிறோம். ஆனால் அந்த ரஸ்தாக்களைப் பராமரிப்பது யாருடைய கடமை என்பது சரிவர முடிவாகாமல் இருக்கிறது. பராமரிப்பு இல்லாமல் அடுத்த மழையிலேயே அந்த ரஸ்தாக்கள் சீர்குலைந்து வருகின்றன. மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து அதிகமாக கிராண்டுகளை வாங்கி இந்த ரஸ்தாக்களை நல்ல முறையில் பராமரிப்பு செய்தால்தான் நன்றாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இனியாவது அந்த ரஸ்தாக்களைப் பராமரிப்பதற்கு வேண்டிய தொகையை ஒதுக்கி, ஜில்லா போர்டிடம் உடனடியாக ஒப்படைத்து, அவைகளை நல்ல முறையிலே நிர்வகிப்பதற்கு சர்க்கார் வேண்டிய ஏற்பாடு செய்வார்கள் என்று எதிர் பார்க்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டம் இருக்கிறது. கோயமுத்தூர் ஜில்லாவிலே பெருந்துறைக்குப் பக்கத்தில் ஹரிஜனங்களுக்காக காலனி கட்டப்பட்டு, கீழே விழுந்து நாசமாக்கப்பட்டிருப்பதை நான் பார்த்தேன். சேலத்திலேயும் ஒரு காலனி கட்டப்பட்டு விழுந்திருக்கிறது. இதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்பு இல்லை. அங்கு இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் அவைகளை நல்ல முறையில் அமைத்திருந்தால் நன்றாக இருக்கும். இந்தத் திட்டத்திற்காக இன்னும் கொஞ்சம் பணம் அதிகமாக ஒதுக்கியிருந்தால் நல்ல முறையில் வீடுகள் கட்ட முடியும். காலனிகள் கீழே விழாமல் இருப்பதற்கு சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

மேட்டூர் நீர்த்தேக்கத்திலே நல்ல வண்டல் தேங்கிக் கிடக்கிறது. தண்ணீர் கீழே சென்ற பிறகு, அங்குள்ள விவசாயிகள் நிலத்தைப் பயிர் செய்து நல்ல மகசூலை அடைந்து கொண்டிருந்தார்கள். வண்டல் அதிகமாகத் தேங்கி தண்ணீர் நிற்பதற்கு தேக்கம் குறைவாக இருக்கும் என்ற காரணத்தினாலே, அங்குள்ள விவசாயிகளை அப்புறப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கு இருக்கக்கூடிய வண்டலை எடுத்துச் செல்வதற்கு விவசாயிகளுக்கு அனுமதி கொடுத்தால் உற்பத்தி அதிகரிக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். சுற்று வட்டாரத்திலுள்ள மற்ற நிலங்களையும் நல்ல முறையிலே சாகுபடி செய்வதற்கு நல்ல எரு இருக்கிறது. அந்த எருவை எடுத்துக் கொள்வதற்கு அனுமதி கொடுப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளிலே மேட்டூர் கால்வாய்ப் பிரதேசத்தில் எல்லோரும் நஞ்சை சாகுபடி செய்யலாம் என்று அனுமதி கொடுத்திருந்தார்கள். இந்த ஆண்டிலே அணை நிரம்பி இருக்கிறது. இருந்தும்கூட, வேறு மாற்று தானியங்களைப் பயிரிடலாம் என்று உத்தரவு இட்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டிலும் நஞ்சை சாகுபடி செய்வதற்கு மராமத்து இலாக்கா அமைச்சர் அவர்கள் அனுமதி கொடுப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

.m **DEPUTY SPEAKER** : நேரம் ஆகிவிட்டது.

It is now 2 o'clock. The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.

1st July 1957]

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

99. *Notification issued with G.O. No. 4428, Revenue, dated 6th December 1956, amending certain rules and forms to the Madras General Sales Tax Rules*, 1939. [*Laid on the table of the House under section* 19 (6) *of the Madras General Sales Tax Act*, 1939.]

100. *Notifications issued with G.O. Ms. No.* 1611, *Food and Agriculture, dated 22nd May* 1957, *delegating powers under section* 18 *of the Madras Requisitioning and Acquisition of Immovable Property Act*, 1956, *to Collectors, authorizing Collectors to function as competent authority and issuing the Madras Requisitioning and Acquisition of Immovable Property Rules*, 1957. [*Laid on the table of the House under section* 23 (3) *of the Madras Requisitioning and Acquisition of Immovable Property Act*, 1956 (*Madras Act XLII of* 1956).]

101. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 59, *Home, dated 7th January* 1957, *omitting Rules* 22 *and* 23 *to the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Rules*, 1953. [*Laid on the table of the House under section* 16 (5) *of the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act*, 1952 (*Act XVI of* 1952).]

102. *Notification issued with G.O. Ms. No* 1589, *P.W. (General), dated 11th April* 1957, *appointing the Superintendents, Agricultural Research Station, Bhavanisagar, as a member of the Bhavanisagar Township Committee, vice the Health Officer, Bhavanisagar.* [*Laid on the table of the House under section* 6 (2) *of the Bhavanisagar Township Committee Act*, 1954. (*Madras Act XXV of* 1954).]

103. *Notification issued with G.O. Ms. Nos.* 828 *and* 830, *Health, dated 11th March* 1957, *extending the time for acquiring Sanitary Inspector's qualification to unqualified Health Assistants and revision of pay of Ayahs and Cooks employed in Infectious Diseases Hospitals.*

104. *Seventh Annual Report and Statement of the Accounts of the Madras Industrial Investment Corporation, Limited, Madras, for the year ended 30th June* 1956. [*Laid on the table of the House under section* 639 (2) *of the Companies Act.*]

D
V2ʼ. 31 'N57
N57-2.4
64754